

Trilobití **ZPĚVNÍK**

2018

OBSAH

Amazonka	<i>(Hop Trop)</i>	7
Amnestie	<i>(Karel Plíhal)</i>	8
Anděl	<i>(Karel Kryl)</i>	9
Až vzlétnou ptáci	<i>(Spirituál Kvintet)</i>	10
Balada o dostihovém koni		11
Batalion	<i>(traditional/ D. Vančura)</i>	12
Bedna od whisky	<i>(Miki Ryvola)</i>	13
Bláznova ukolébavka	<i>(P. Dydovič/ F. Řebíček)</i>	14
Blízko Little Big Hornu	<i>(L. Payne/ J. Vyčítal)</i>	15
Bloudím lesem	<i>(J. Uhlíř/ Z. Svěrák)</i>	16
Blues Folsomské věznice	<i>(J. Cash/ J. Vyčítal)</i>	17
Bratříčku, zavírej vrátka	<i>(Karel Kryl)</i>	18
Cizinec	<i>(traditional/ J. Vyčítal)</i>	19
Cos mi chtěl	<i>(Brontosauři)</i>	20
Čarodějnice z Amesbury	<i>(Asonance)</i>	21
Černá díra	<i>(Karel Plíhal)</i>	22
Červená řeka	<i>(traditional/ J. Vyčítal)</i>	23
Čtyři přání		24
Dál, dál, dál	<i>(Antonín Linhart)</i>	25
Dej mi víc své lásky	<i>(Olympic)</i>	26
Dělání	<i>(Z. Svěrák, J. Uhlíř)</i>	27
Dokud se zpívá	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	28
Don Diego		29
Drak od bílé skály	<i>(Rangers)</i>	30
Duše mé lásky	<i>(Asonance)</i>	31
Dva havrani	<i>(Asonance)</i>	32
Džungle ztichla	<i>(S. Podrázský)</i>	33
Farao	<i>(G. Cambell/ Jan Nedvěd)</i>	34

Frankie Dlouhán	<i>(G. Cambell/Jan Nedvěd)</i>	35
Grónská písnička	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	36
Hejna včel	<i>(Brontosauři)</i>	37
Hlídač krav	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	38
Ho, ho, Watanay	<i>(traditional/ Pavel Žalman Lohonka)</i>	39
Holky jdou	<i>(B. Owens/ P. Novotný)</i>	40
Hráz	<i>(Brontosauři)</i>	41
Igelit	<i>(Nedvědi)</i>	42
Jarní kurýr	<i>(Wabi a Miki Ryvola)</i>	43
Jarní tání	<i>(Brontosauři)</i>	44
Jaro	<i>(J. Št'áhlavský/ T. Linka)</i>	45
Jasná zpráva	<i>(Olympic)</i>	46
Jdem zpátky do lesů	<i>(Pavel Žalman Lohonka)</i>	47
Jesse James	<i>(traditional/ S. Mareš)</i>	48
Johanka	<i>(Brontosauři)</i>	49
Kamarád	<i>(Brontosauři)</i>	50
Karavana mraků	<i>(Karel Kryl)</i>	51
Kde ty kytky jsou	<i>(Pete Seeger/ J. Fikejzová)</i>	52
Kdyby tady byla taková panenka	<i>(česká lidová)</i>	53
Když náš táta hrál	<i>(J. Cash/ J. Vyčítal)</i>	54
Kláda	<i>(Ladislav Kučera)</i>	55
Kluziště	<i>(Karel Plíhal)</i>	56
Kometa	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	57
Kozel	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	58
Kroužek	<i>(Nedvědi)</i>	59
Krutá válka	<i>(traditional/ F. Novotný)</i>	60
Křeček	<i>(Brontosauři)</i>	61
Kytka	<i>(Brontosauři)</i>	62
Lachtani	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	63

Lilie skautská	<i>(Taxmeni)</i>	64
Lojza a Líza	<i>(Fešáci)</i>	65
Marnivá sestřenice	<i>(J. Suchý, J. Šlitr)</i>	67
Marsyas a Apollón	<i>(Marsyas)</i>	68
Mezi horami	<i>(Čechomor)</i>	69
Milenci v texaskách	<i>(Starci na chmelu)</i>	70
Mississippi blues	<i>(Pacifik)</i>	70
Mlýny	<i>(traditional/ D. Vančura)</i>	72
Morituri te salutant	<i>(Karel Kryl)</i>	73
Mravenčí ukolébavka	<i>(J. Uhlíř)</i>	74
Musíš jít dál	<i>(Nezmaři)</i>	75
My pluli dál	<i>(V. E. Fořt)</i>	76
Na rozkaz krále	<i>(Asonance)</i>	77
Náhrobní kámen	<i>(Petr Novák/ Ivo Plicka)</i>	78
Námořnická ukolébavka	<i>(J. Srnka/ Ladislav Walló)</i>	79
Námořník	<i>(Asonance)</i>	80
Není nutno	<i>(Z. Svěrák, J. Uhlíř)</i>	81
Omnia vincit amor	<i>(Klíč)</i>	82
Opice		83
Osamělý město	<i>(Bratři Ryvolové)</i>	84
Panenka	<i>(Robert Křesťan)</i>	85
Píseň co mě učil listopad	<i>(Wabi Daněk)</i>	86
Pískající cikán	<i>(traditional/ F. Novotný)</i>	87
Pod dubem, za dubem		88
Pohár a kalich	<i>(Klíč)</i>	89
Poraněný koleno	<i>(A. Linhart)</i>	90
Poutník a dívka	<i>(Spirituál Kvintet)</i>	91
Prokletej vůz	<i>(traditional/ M. Hoffmann)</i>	92
Ráno bylo stejný	<i>(Pavel Žalman Lohonka)</i>	93

Ringo	94
Růže z Texasu (<i>traditional/ W. Matuska</i>)	95
Ryl jen celej den ryl (<i>Spirituál Kvintet</i>).....	96
Sáro (<i>Traband</i>).....	97
Sedmikráska (<i>Jan Nedvěd</i>).....	99
Severní vítr (<i>Jaroslav Uhlíř/ Zdeněk Svěrák</i>).....	100
Širý proud (<i>traditional/ Jiří Tichota</i>).....	101
Slavíci z Madridu (<i>W. Matuska</i>).....	102
Slunovrat (<i>Jan Nedvěd</i>).....	103
Soudný den (<i>traditional/ D. Vančura</i>).....	104
Stály báby (<i>traditional/ F. Kňourek</i>).....	105
Stánky (<i>Brontosauři</i>)	106
Stará archa (<i>traditional/ D. Vančura</i>).....	107
Starý příběh (<i>Traditional/Jiří Tichota</i>)	108
Statistika (<i>Z. Svěrák, J. Uhlíř</i>)	109
Strč prst skrz krk (<i>Akeman-Flatt-Scruggs/ trad.</i>).....	110
Šlapej dál (<i>Hank Williams/ Jan Vyčítal</i>).....	111
Štěně (<i>J. Voskovec - J. Werich - J. Ježek</i>).....	112
Tisíc mil (<i>H. West-S. Plante/ I. Fischer</i>)	113
Tramp (<i>Brontosauři</i>)	114
Trh ve Scsrboroughu (<i>Spirituál Kvintet</i>)	115
Tři citronky	116
Tři čuníci (<i>Jaromír Nohavica</i>)	117
Tři kříže (<i>Ladislav Kučera</i>).....	118
Tulácký ráno (<i>Brontosauři</i>).....	119
Ukolébavka pro Kubu a Lenku (<i>Jaromír Nohavica</i>).....	120
Už se nám čas krátí (<i>Spirituál Kvintet</i>)	121
Už to nenapraví (<i>Jaroslav Samson Lenk</i>)	122
Ved' mě dál, cesto má (<i>B. Danoff-J. Denver/ V. Poštulka</i>)	123

V moři je místa dost	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	124
Valčíček	<i>(Brontosauři)</i>	125
Válka růží	<i>(traditional/ D. Vančura)</i>	126
Večerka		127
Velrybářská výprava	<i>(Antonín Linhart)</i>	128
Vítr to ví	<i>(Bob Dylan/ Ivo Fischer)</i>	129
Wawerly		130
Za chvíli už budu v dáli	<i>(C. Perkins/J. Vyčítal)</i>	131
Za svou pravdou stát	<i>(Traditional/ J. Tichota)</i>	132
Zabili, zabili	<i>(Balada pro banditu)</i>	133
Zahrada ticha	<i>(Pavel Roth)</i>	134
Zajíci	<i>(Jaromír Nohavica)</i>	135
Zvedněte kotvy	<i>(traditional/ Antonín Hájek)</i>	136
Zvěřinec		137
Želva	<i>(Olympic)</i>	138
Života strom	<i>(Jiřina Doležalová)</i>	139

G

1. Byly krásný naše plány,
Hmi Bmi Ami

byla jsi můj celej svět,

Ami G

čas je vzal a nechal rány,

Ami D

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

G

R: Nebe modrý zrcadlí se

E7 Ami

v řece, která všechno ví,

G

stejnou barvou jako měly

Ami D

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

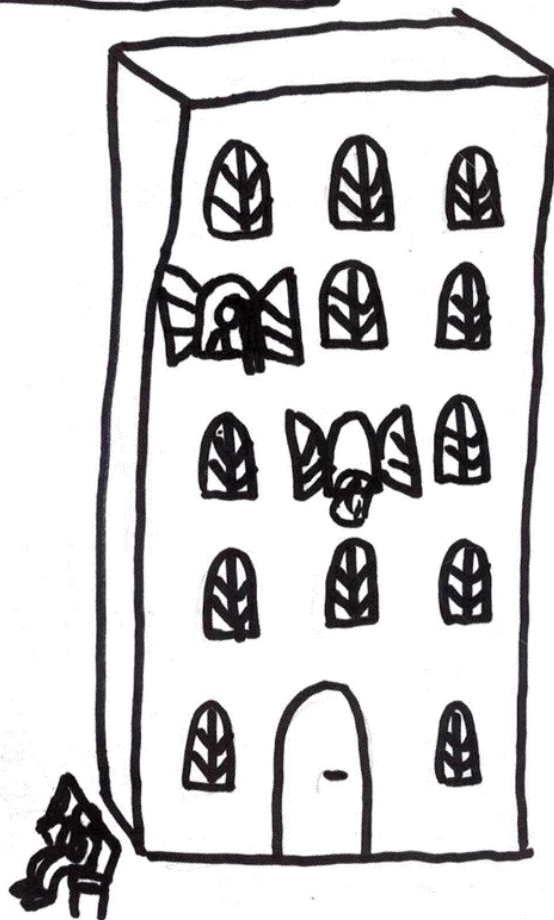
R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dás' ho nechtěla.

R: Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,

Ami G

pořád stejná, přísahám.

*Amnestie

(Karel Plíhal)

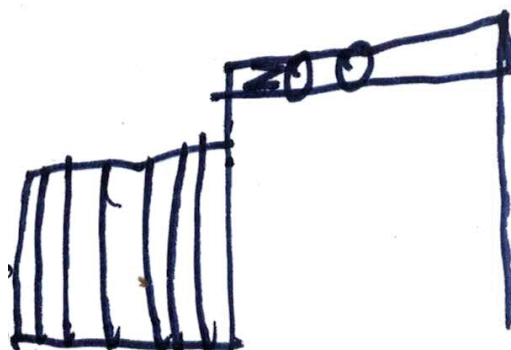
C Ami G

1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C Ami G
ukrad' mi vaříč na propanbutan,
Gmi6 Gdim Dmi Fmi
čeho se člověk dnes nedožije,
Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
v ZOO je od rána amnestie.

2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.

3. V kuchyni huláká chameleon,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.

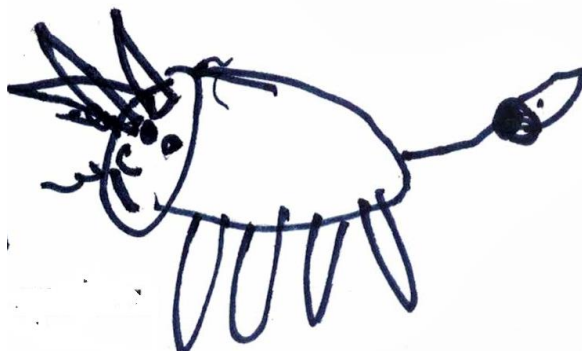

74. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.

5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.

6. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémii,
v ZOO je od rána amnestie.

7. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nezklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

Anděl

(Karel Kryl)

G Emi G D

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

G Emi G D

přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,

G Emi G D

díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

G Emi G D

tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D

REF. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

G Emi G D

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

G Emi D G Emi D G

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

REF. A proto prosím věř mi ...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

REF. A proto prosím věř mi ...

E A H E Cismi A H E

... co mě čeká a nemine.

Až vzlétnou ptáci

(Spirituál Kvintet)

- D** **A** **D** **A**
1. Na předměstí stával dům,
 Hmi **A** **Hmi** **A**
malý chlapec si tam hrával
drak co vzlétal k oblakům,
všechna tajná přání znával.
G **A** **G** **A**
Draci totiž vždycky ví to,
G **A** **G** **A**
co je klukům nejvíc líto
 Hmi **A** **Hmi** **A**
když musí jít večer spát

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou
vzpomínkami zůstává na tu smutnou zemi krásnou
na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.
3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel, kam chtěl, smutné lampy lidem zhasel,
pohádkovou dýchal vůní, mluvil řečí horských tůní,
průzračnou jak dětský smích.
4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
na dlani sníh dětství tál, i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou chvíli před tím, nežli vzlétnou,
hejna přání ve větvích

Na předměstí stával dům, malý klučík si tam hrával...

Balada o dostihovém koni

D

Emi

1. Kdysi byl mojí láskou kůň bílej jak sníh,

A

D

bílá hříva mu vlála do všech dětskejch snů mých.

2. Táta neměl moc peněz, celý roky se dřel,
nadělal spoustu dluhů, jenom aby ho měl.

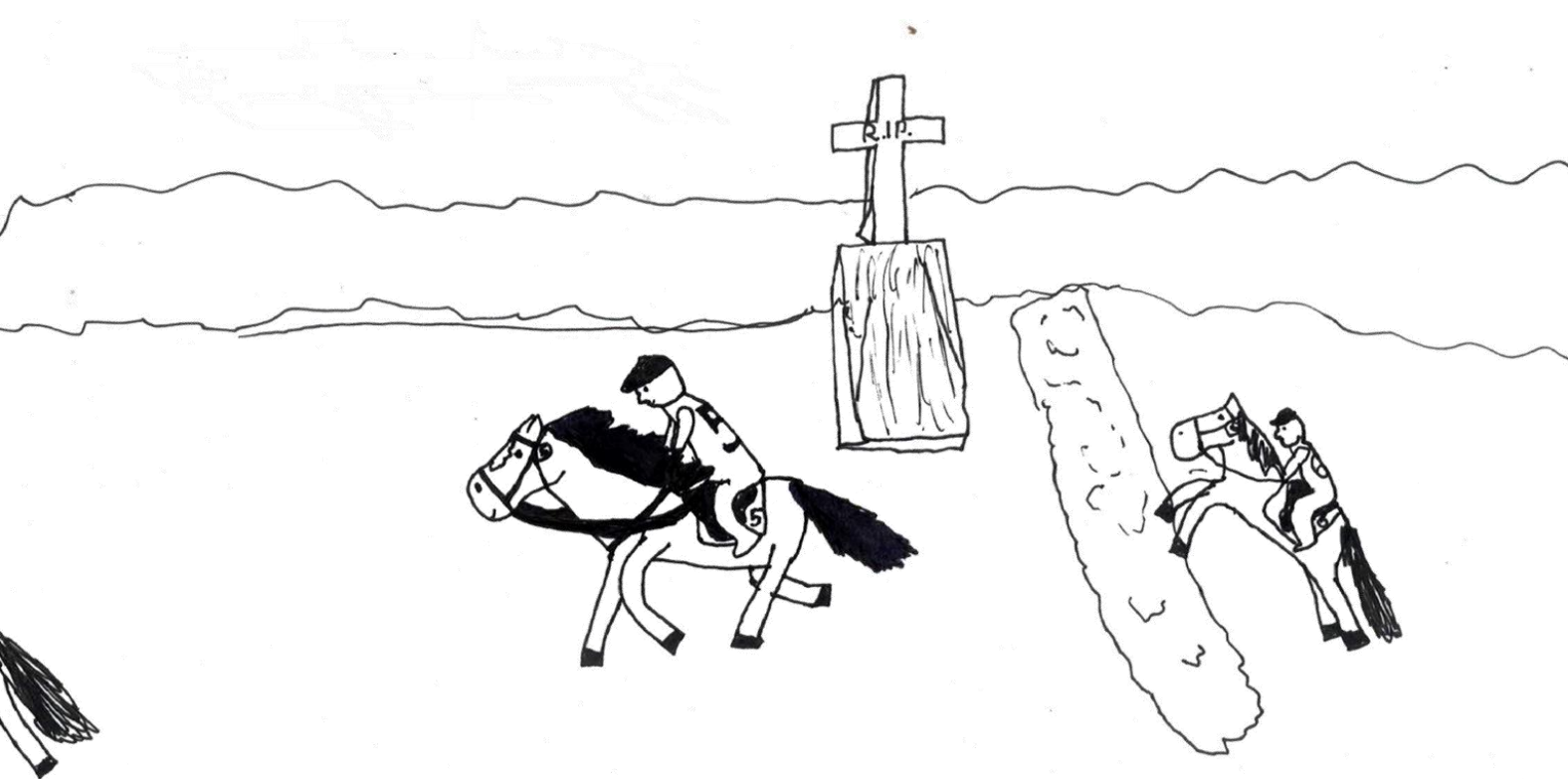
3. Když s běloušem prvně na dostihy šel,
na jeho rychlé nohy vsadil všechno, co měl.

4. Kůň běžel tak lehce, jako by vánek jen vál,
všechny koně a jezdce za sebou zanechal.

5. Při každém jeho skoku rostla naděje v nás,
při jednom ale upad' a zlomil si vaz.

6. Táta neřek' ani slovo, jen jako socha tam stál,
a já poprvé viděl, jak se rozplakal.

1. Kdysi byl mojí láskou ...

*Batalion

(traditional/ D. Vančura)

Ami C G Ami C G Emi Ami

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz d á v á,

Ami G Ami Emi Ami

ostruhami do slabin koně p o h á n í.

Ami C Ami Emi Ami

Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a s l á v a,

Ami G Ami Emi Ami

do výstřelů z karabin zvon už v y z v á n í.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

C G Ami Emi Ami

zítra do Burgund, batalion z a m í ř í.

C G Ami

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

C G Ami Emi Ami

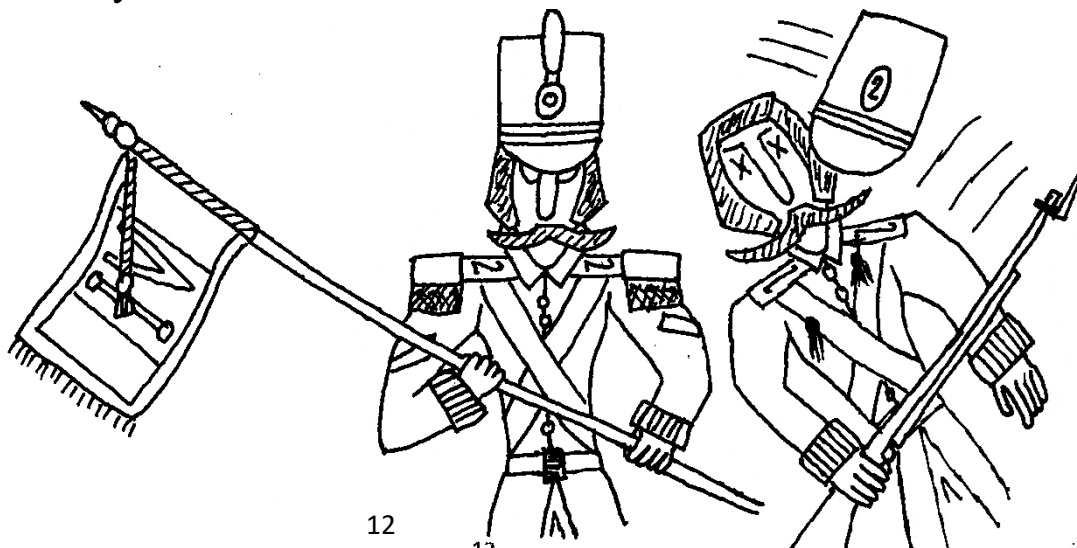
díky, díky vám královští v e r b í ř í.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž...

*: Víno máš a markytánku...

*Bedna od whisky

(Miki Ryvola)

Ami C Ami E

1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,

Ami C Ami E Ami

stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,

C Ami E

stojím s dlouhým obojkem jak stároveň pinč,

Ami C Ami E A

tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A

REF: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D E A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

D E A

do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,

D E A Ami

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

postavil bych malej dům na louce ukrytý,

postavil bych malej dům a z vokna koukal ven

a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

REF: Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,

nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,

moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,

nemusel jsi dneska na krku laso mít.

REF. Tak kopni do tý bedny ...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,

do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,

jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,

má to smutnej konec a whisky ani lok.

REF. Tak kopni do tý bedny...

*Bláznova ukolébavka

(P. Dydovič/ F. Řebíček)

D A G D

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,

A G D

kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,

A G

já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,

A G A

zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D A

REF. Máš, má ovečko, dávno spát,

G E

a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,

D G D G

vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,

D G D

jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

REF. Máš, má ovečko, dávno spát ...

*Blízko Little Big Hornu

(L. Payne/J. Vyčítal)

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E

REF: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer se svou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

REF: Říkal to Jim Bridger ...

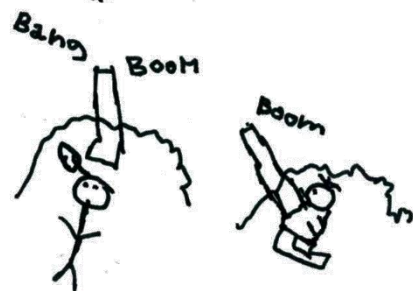
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

REF. Říkal to Jim Bridger ...

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

REF. Říkal to Jim Bridger ...

... proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

Bloudím lesem

(J. Uhlíř / Z. Svěrák)

G C

1. Bloudím lesem

D G

v hloubi i po kraji.

C

Bůhví kde jsem,

D G

boty mi mokrají.

G C

Zavátých stromů se ptám,

D G

proč je les v zimě tak sám,

G C

já bloudím lesem

D G

v hloubi i po kraji.

R: Bloudím lesem

v hloubi i po kraji.

Bůhví kde jsem,

boty mi mokrají.

Zavátých stromů se ptám,

proč je les v zimě tak sám,

já bloudím lesem

v hloubi i po kraji.

2. Kde jsou mechy zelené?

Pod sněhem bílým.

Kde jsou laně s jelenem?

Pod sněhem bílým.

Kde jsou stezky zaječí?

Pod sněhem bílým.

Kde má ježek bezpečí?

Pod sněhem bílým.

R:

3. Kde je vůně smolných klád?

Pod sněhem bílým.

Kdepak můžou brouci spát?

Pod sněhem bílým.

Kde spí květy sasanek?

Pod sněhem bílým.

Kde spí hajný Mařánek?

Pod peřinou pruhovanou.

R:

C

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

C7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

F

C

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

G

C

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Ted' vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!"
a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

*Bratříčku, zavírej vrátka

(Karel Kryl)

Ami C

1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,

G E

vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,

F E

přijeli v hranatých železných maringotkách.

2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,

pojď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe

na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi

R: Prší a venku se setmělo,

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi

Tato noc nebude krátká,

Ami Emi F Ami

Beránka vlku se zachtělo,

F Emi Ami E

bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,

nadávký polykej a šetři silami,

nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

4. Nauč se písničku, není tak složitá,

opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,

budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

R: Prší a venku se setmělo,

tato noc nebude krátká,

beránka vlku se zachtělo,

F Emi F Ami F Ami F Ami

bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Ami Dmi Ami

1. Tam na kraji pouště sluncem spálený

Dmi Ami E Ami

stojí naše malý město dřevěný,
jednoho dne, právě čas oběda byl,
se na kraji města jezdec objevil.

2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

F

G

REF. Tu jeho tvář, tu každej z nás poznal,

Dmi

C

na každém nároží zatykač vlál,

Dmi

Ami

na něm cifra, za kterou by sis žil,

E

Ami

a přece nikdo z nás nevystřelil.

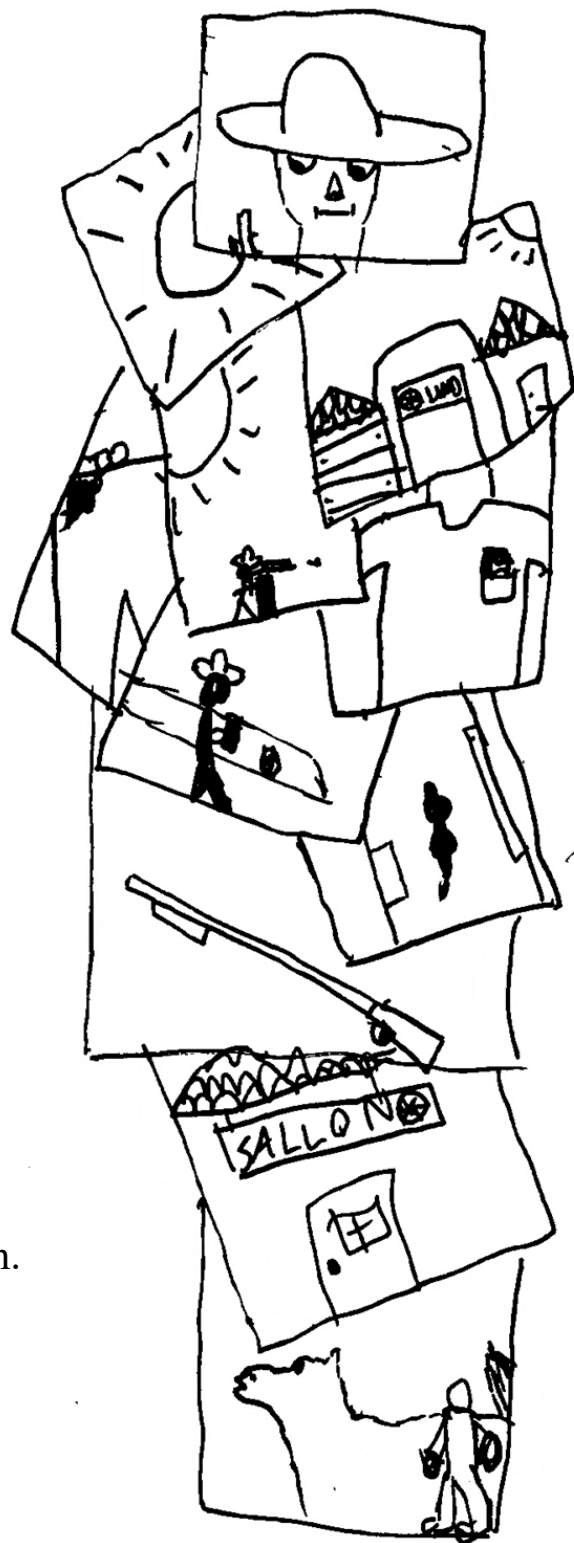
3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před salónem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

REF. Tu jeho tvář ...

5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

REF. Tu jeho tvář ...

*Cos mi chtěl

(Brontosauři)

G

1. Do očí se dívej dál

C G (G7)

a řekni znovu, cos' mi chtěl,

C F C

že to, co děláš, děláš rád,

F G7

že ti to stačí, aby ses měl,

tak to je málo, to je málo.

2. Zapomněls', že tu nejsi sám,
jsou lidi, co chtěj' o schod vejš,
podívej, básníci, jak hledaj',
chtějí být o pár veršů dál,
to není málo, to není málo.

C G

REF. Zhasněte světla, nad městem v slzách,

D G

kamenným mostem není kam jít,

C G

pro dobrý bydlo zapomněl svět

D G

na krásu ducha, svobodu, klid.

3. Do očí se dívej dál
a řekni znovu, cos' mi chtěl,
mlčíš, a takovejch jsou mračna,
účel se mění na úděl,
a to je málo, a to je málo.

REF.

REF.

REF.

Čarodějnice z Amesbury

(Asonance)

Dmi C Dmi

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,

F C Dmi

s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,

F C Dmi Ami

sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná

B Ami B C Dmi(G)

a že se lidem vyhýbá a s d'áblem pletky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil

a pověřivý lid se na pastora obrátil,

že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,

a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,

a když ji vedli městem, všichni kolem volali:

"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,

teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,

d'ábelským kouzlem prý se v netopýra promění

a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,

sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,

v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,

je třeba jednou provždy ukončit d'ábelské řádění,

a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,

pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:

"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít

a před d'ábovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou

a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:

"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,

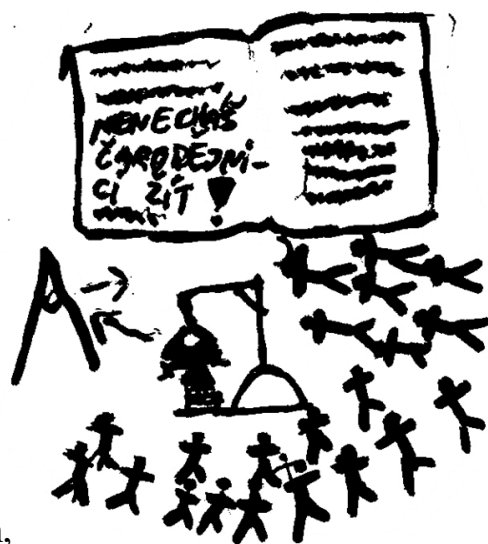
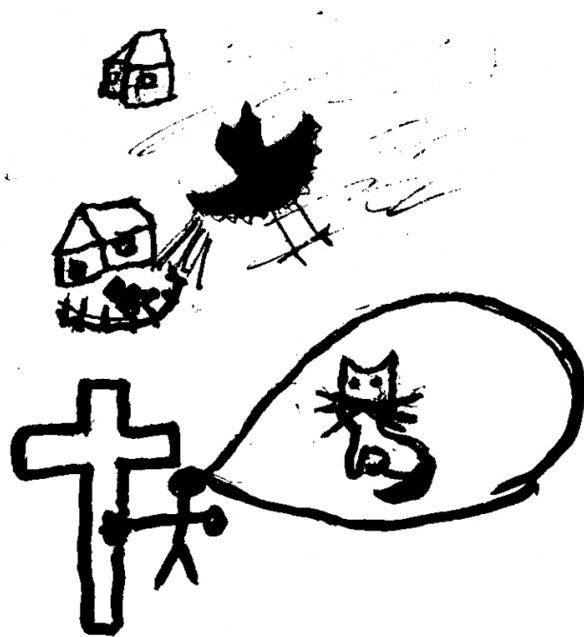
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici

a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,

a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,

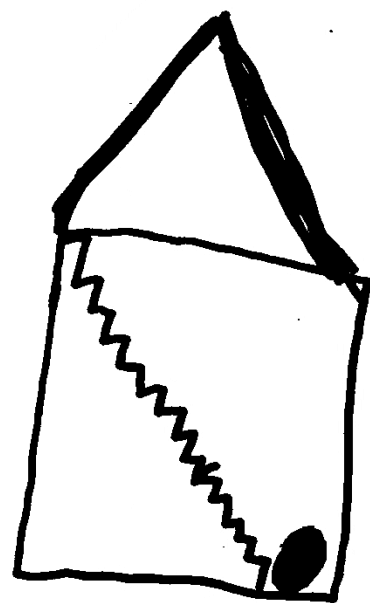
zemřela tiše samotná pod letní oblohou...

*Černá díra

(Karel Plíhal)

- G D C G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi C A D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A E D A**
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
E D E A
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

*Červená řeka

(traditional/J. Vyčítal)

G C G
1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

Hmi Ami D
a od ranče k ranči se najímat dám,

G C G
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
Hmi Ami D G
potkal jsem holku vod Červený řeky.

2. Pak začlo mi trápení a spousta běd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.

3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.

4. Sotva mi však řekla: "Miláčku můj,"
ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.

5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.

D C G
*: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
D G Emi
já poslal je na jednu z nejdelších cest
G C G
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
Emi Ami D G
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Čtyři přání

D

D7

G

1. Příběh, který právě teď chystám se vám vyprávět,

A

D

trochu připomíná svět, kam se velcí nepouští.

Hmi

Emi

Čtyři bratři na poušti dali stařečkovi pít

A

D

a on jim řek, že jim vyplní tři přání.

2. Nejdřív nejstarší si přál: „Dej mi zámek, ať jsem král.“

Druhý boháčem chtěl být, třetí tisíc dívek mít.

A co přál si nejmladší? To už se nikdo nedoví,

protože v pohádkách jsou jen tři přání.

3. Dříve, než bys okem mžik, stál tu zámek, dívek šik,
rázem stál tu tváří v tvář boháč, král i otrokář.

A kam se poděl nejmladší? To už se nikdo nedoví,

protože v pohádkách jsou jen tři přání.

4. Potom přišla žízeň zlá a s ní bouře písečná,
rázem stál tu smrti v tvář boháč, král i otrokář.

Marně prosí, chtějí pít, vždyť mají vše, co chtěli mít,

a v pohádkách jsou jen tři přání.

5. Možná, že zdá se vám teď zas, že příběh dávno smazal čas,
svět se stále otáčí a tři přání nestačí.

Kdo to říká, kdožpak ví, dost možná, že ten nejmladší,

když šel kolem za čtvrtým přáním.

Dál, dál, dál

(Antonín Linhart)

C **Emi** **F** **G**
1. Za horama zlato hoří v žilách Černeých skal,
C **Emi** **F G**
horečkou tě nohy povedou,
C **Emi** **F** **G**
nepřemejšlej, chvilku na to ruksak rychle sbal,
F **Fis** **G**
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou Bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

C **F** **C**
R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
 D **G**
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
C **F** **C**
dál, dál, dál tou řekou mámení,
 G **C**
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupiš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

REF. Dál, dál, dál ...

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,
už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát.

REF. Dál, dál, dál ...

Dej mi víc své lásky

(Olympic)

Ami **C**

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,

Ami **G** **E7**

co podporujou dobrou náladu, aů,

Ami **D** **Dmi**

hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,

Ami **E** **Ami (G)**

v noci chodit strašit do hradu, aů.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,

v bílé plachtě chodím pozadu, aů,

úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

C **E**

REF: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Ami **F** **C** **G**

má drahá, dej mi víc své lásky, aů,

C **E**

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Ami **F** **C** **E**

já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.

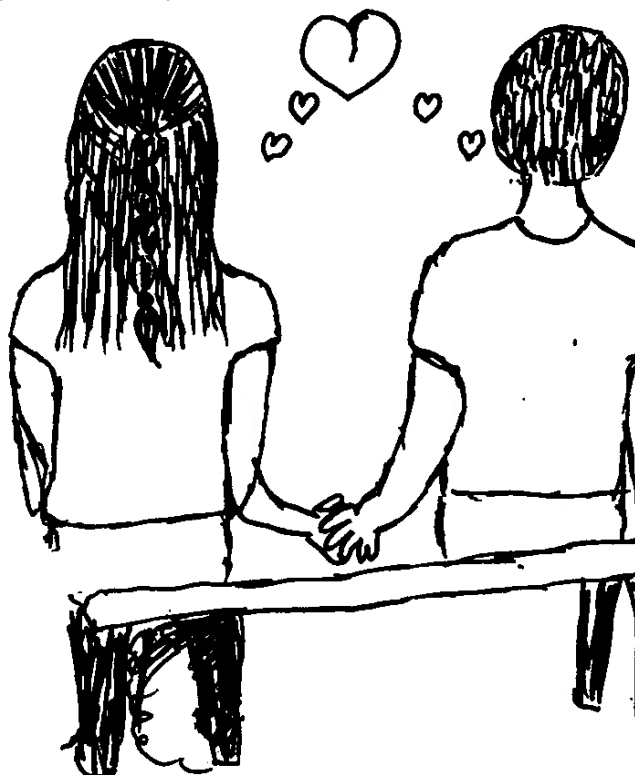
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,

mi dokonale zvednul náladu, aů,

natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aů.

REF: Má drahá ...

4.=3.

*Dělání

(Z. Svěrák, J. Uhlíř)

C F C F

C F
Když máš srdce zjhlé, když máš potíže

C F
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže

Dmi G C Ami
Upeč třeba chleba, postav třeba zed'

F G C C7
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned ted'

F G C C7
Začni s tím hned ted'

F G C Ami
Dělání, dělání všechny smutky zahání

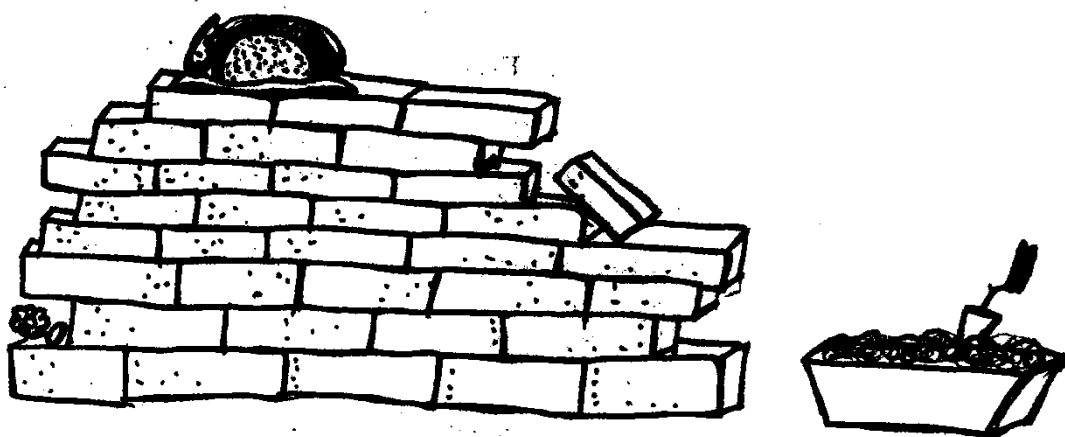
F G C C7
Dělání, dělání je lék

F G C Ami
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání

F G C
Dělání, dělání je lék

Upeč třeba chleba...

Dělání, dělání ...

*Dokud se zpívá

(Jaromír Nohavica)

C Emi Dmi F C Emi Dm7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dmi F C Emi Dm7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
F G C G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dm7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

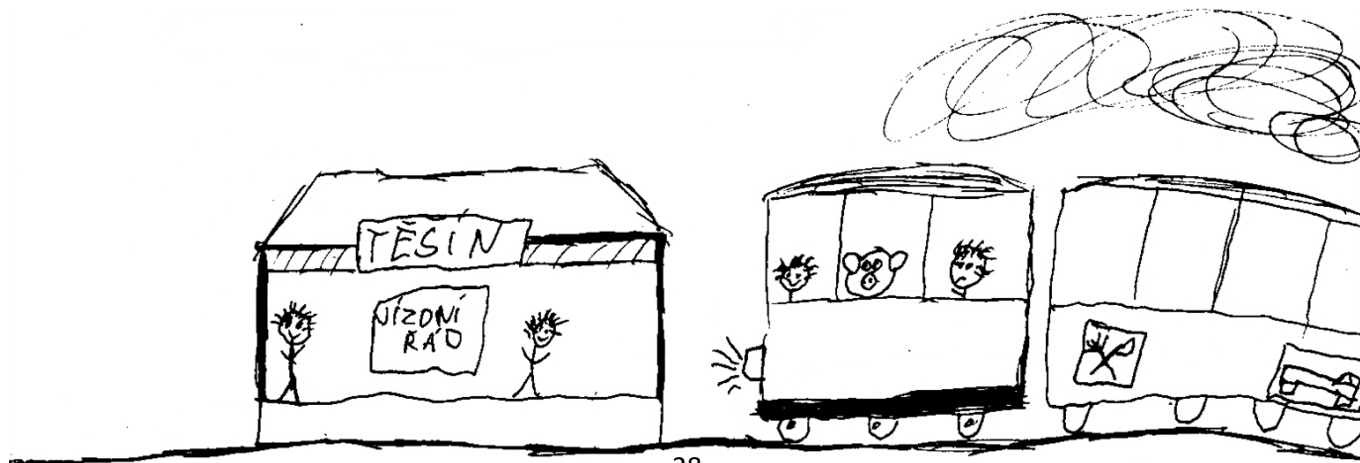
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,

ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Don Diego

D **Emi** **G** **D**
REF: Diego, Don Diego, krásný koně máš,
 Emi **G** **D**
Diego, Don Diego, proč máš v očích pláč?

D **Emi** **G** **D**
1. Za to hříbě, Don Diego, tady nugety všechny mé máš,
 Emi **G** **D**
za to hříbě, Don Diego, za tu malou bílou tvář.

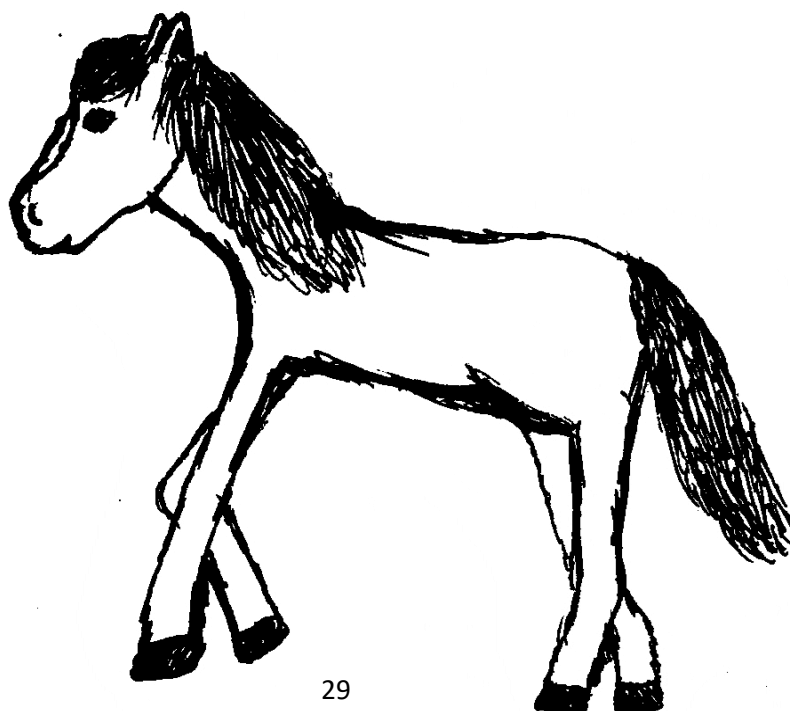
REF: Diego ...

2. Pohled' do očí svému koni, až v nich uzříš ohně zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívky a nezapomeň na tu bílou tvář.

REF: Diego ...

D **Emi**
REC: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříček done Diego,
G **D**
co to hříbě pro tebe znamená,
Emi
nevěděl jsem, že se přihnalo štváno žárem,
G **D**
až k vratům tvého ranče s malým živým uzlíčkem v sedle.

REF: Diego ...

Drak od bílé skály

(Rangers)

G Hmi C G
REF: Drak od bílé skály byl kdysi moří král,
C G Emi Ami D
však posledních pár století ten drak by si jen hrál,
G Hmi C G
drak od bílé skály je jen dvouhlavý,
C G Emi C D G
však hry zná všechny, co jich je, neb víc hlav více ví.

G Hmi C G
1. Tam k té bílé skále jednou zbloudil kluk,

C G Emi Ami D
v očích pět let údivu a v rukou vůni luk,

G Hmi C G
Princezny i krále jmény znal ten kluk

C G Emi Ami D
Na draky má po kapsách šípy, meč i luk.

G Hmi C G
Drak od Bílé skály se chystá s drakem rvát,

C G Emi C D G C

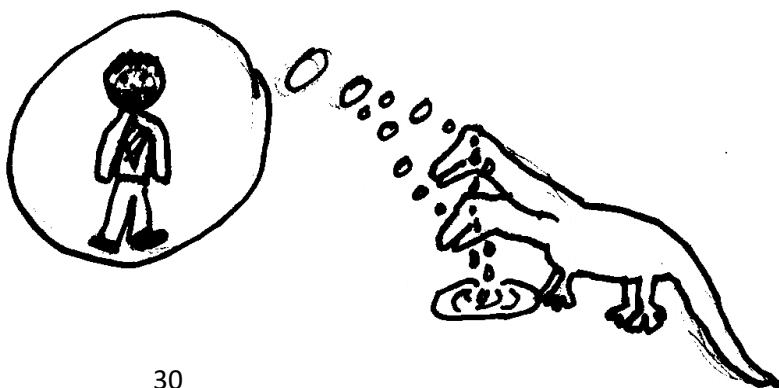
Však princ si cucal prst a řekl: „Tak pojd' si draku hrát“

REF. Drak od bílé skály byl kdysi moří král ...

2. Ve hrách přešlo léto, z her se skládá svět,
Drak byl loď, i kůň, i vlak a kluk měl roků pět.
Na přítele čeká drak od bílých skal,
Nezná svět a nezná čas a kluk se mužem stal.
Až půjdeš k bílé skále, kde drak čeká léta už,
řekni: "Draku, pojd' si hrát," ať kluk jsi, i když muž.

REF. Drak od bílé skály byl kdysi moří král ...

Duše mé lásky

(Asonance)

Dmi Ami C G
1. "Vítej domů, lásko má," chlapec vítá dívku svou,
Ami G Ami
"kolik dní a nocí čekal jsem tu sám,
Dmi Ami C G
jak jsi v tváři pobledlá a jak chladné ruce máš,
Ami G Ami
už mi víckrát nesmíš nikam odejít."

Ami G
REF: "Musím jít, můj nejdražší, odkud se nikdo nevrací,
Ami F
dnes ráno čeká nás jen loučení,
Dmi Ami C G
až kohout noc zaplaší, už tě víckrát nespatriím,
Ami G Ami
kéž ta dnešní noc nekončí svítáním!"

2. "Ach, kohoutku můj milý, můj kohoutku rozmilý,
já tě prosím, ještě úsvit nevolej,
zůstaň dlouho, dlouho spát, nezačínej kokrhat,
ať se úsvit na tvých křídlech nevzbudí."

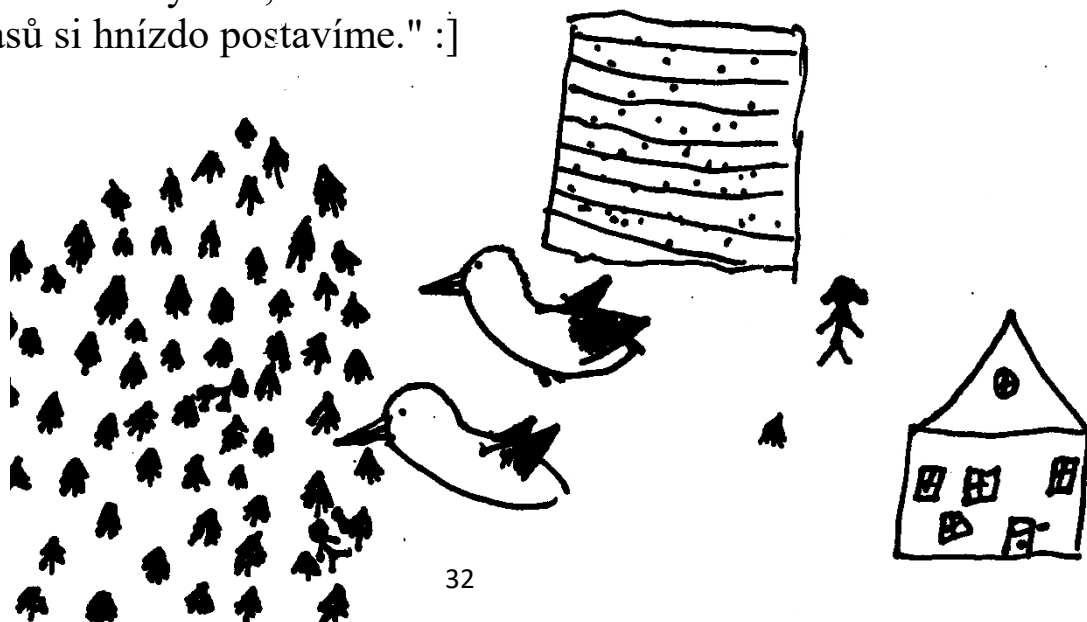
REF: Kohoutek však nechtěl spát, začal časně kokrhat
a svým hlasem zval svítání,
"ach, má lásko nejdražší, už nás čeká loučení,
brzy temná noc se v úsvit promění."

3. "Kam chceš jít v tak pozdní čas," chlapec dívku přemlouvá,
"vždyť je temná noc a ty nemáš kde spát,
kde máš jinde lůžko své, svoje šaty hedvábné,
kdo jiný než já tvůj spánek ohlídá?"

REF: "Lůžko mé je chladná zem, temný hrob a rakev v něm
a v ní, lásko má, musím spát,
místo šatů hedvábných černý rubáš oblékám,
brouky jen a červy za družičky mám."

- Dmi C Dmi**
 1. Když jsem se z pole vracela,
 C Dmi
 dva havrany jsem slyšela,
 F C
 jak jeden druhého se ptá:
 Dmi C Dmi
 [: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
 a černým křídlem cestu naznačil,
 krhavým zrakem k lesu hleděl
 [: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
 tam leží rytíř v boji raněný,
 a nikdo neví, že umírá,
 [: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
 a jeho milá už jiného má,
 už pro nás bude dosti místa,
 [: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
 a jeho modré oči vyklovem,
 a až se masa nasytíme,
 [: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

*Džungle ztichla

(S. Podrázský)

G C G

1. Džungle ztichla, večer nastal,

Emi Ami D G

ku spánku se všechno klade,

C G

jen v táboře smečky vlků

Emi Ami D G

na stráži je vlče mladé.

G D

REF. Vlče se nebojí nikoho, nikoho,

G D

přece má tesáky od toho, od toho

G A

aby, když nepřítel ozve se, ozve se,

D G

pořádně ho prohnal po lese.

2. Vlče ví, že zákon smečky
dobrým vlkem být mu káže.

Když Akéla k boji velí,

každý běží pln kuráže.

REF. Vlče se nebojí...

3. Ať si někdy někdo začne
křivdit komu před vlčáky,
pocuchaj mu chlupy značně,
a pak zhyne pod tesáky.

REF. Vlče se nebojí...

*Farao

(G. Cambell/Jan Nedvěd)

1. Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,
nad karabáčem velekněz a nade všemi král.

2. Říkali mu FARAO a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,
zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.
Říkali mu FARAO, a ten když rukou hnul,
duněly bubny k obřadům,
tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad jeho trůn.

REF: [: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnéj pád. :]

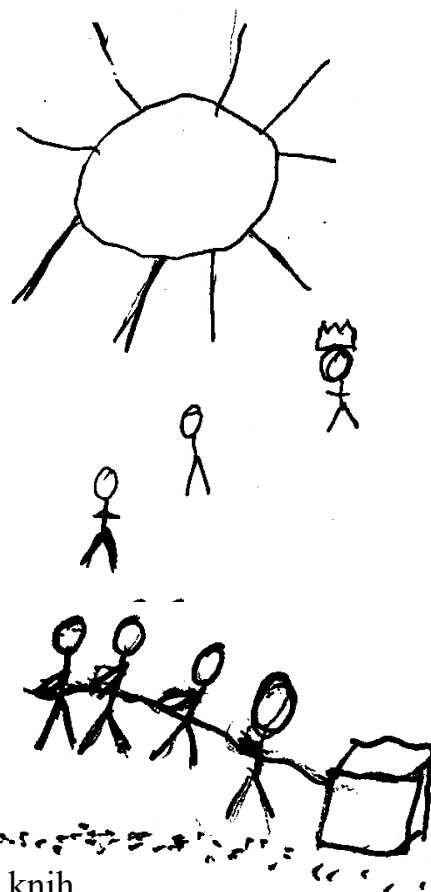
3. Říkali mu FARAO a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
jeho vojska by nikdo nepřehlíd,
kdyby šel týden kolem nich.
Říkali mu FARAO a z knížat pozemských
ten nejmnocnějši byl,
až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
Říkali mu MOJŽÍŠ a měl tu výhodu,
že se nebál o svou moc,
svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.

REF: [: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnéj pád. :]

4. Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal "stůj!"
Co udělal MOJŽÍŠ? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.

REF: [: Svůj trůn měl FARAO rád... :]

Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
 já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 za čas odletěl, každý zapomněl.

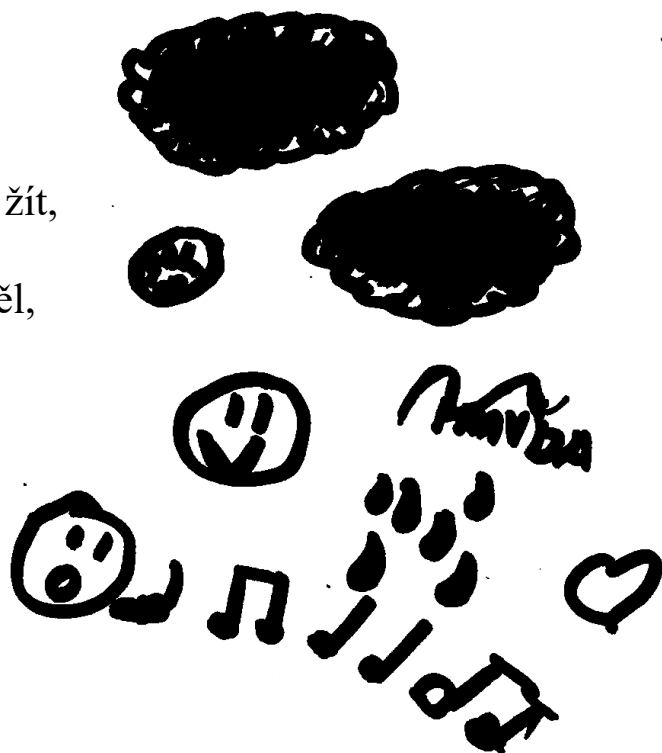
REF: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
 po Státech toulal se jen sám,
 a že byl veselej, tak každéj měl ho rád.
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 a každéj, kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

REF: Měl kapsu prázdnou ...

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
 Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

REF: Měl kapsu prázdnou ...

D Emi A D
 1. Daleko na severu je Grónská zem,
D Emi A D
 žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi G D
 [: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi A D
 snídají nanuky a eskyma. :]

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
 půl roku trvá tam polární noc,
 [: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
 půl roku trvá tam polární den. :]

3. Když sněhu napadne nad kotníky,
 hrávají s medvědy na četníky,
 [: medvědi těžko jsou k poražení,
 neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]

4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
 zaklepe na íglů hlavní medvěd:
 [: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu"
 Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
 psi venku hlídají před zloději,
 [: smíchem se otrásá celé íglů,
 neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů. :]

6. Tak žijou vesele na severu,
 srandu si dělají z teploměrů,
 [: my bychom umrzli, jim není zima,
 neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Hejna včel

(Brontosauři)

Ami Ami/G

1. Nějak umírá nám láska,
Ami/F Ami/E
my jako hejna divejch včel
Ami Ami/G Ami/F Ami/E
jdeme dál.

2. Každý vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.

Ami Ami/G

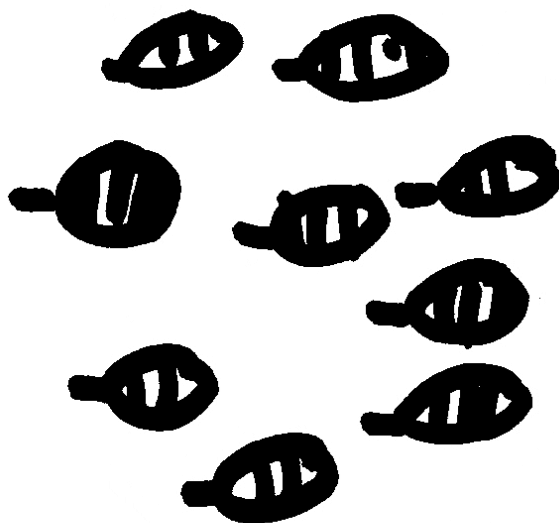
- R: Řekněte, kdopak za to může,
Ami/F Ami/E
kdo z nás má právo něco brát,
Ami Ami/G
kdo učil lidi zlobu dýchat,
Ami/F Ami/E Ami Ami/G Ami/F Ami/E
kdo na vojáky chce si hrát.

3. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.

4. A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.

R:

5. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

„Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

D

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,

G

A

D

já jim ale na to řek': „Chci být hlídačem krav.“

D

REF. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštiny a mýt se v lavoře,

G

A

D

od rána po celý den zpívat si jen,

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

REF. Já chci mít ...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

REF. Já chci mít ...

Ho, ho, Watanay

(traditional/ Pavel Žalman Lohonka)

D **C** **D**
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
REF: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

REF: Ho, ho Watanay ...

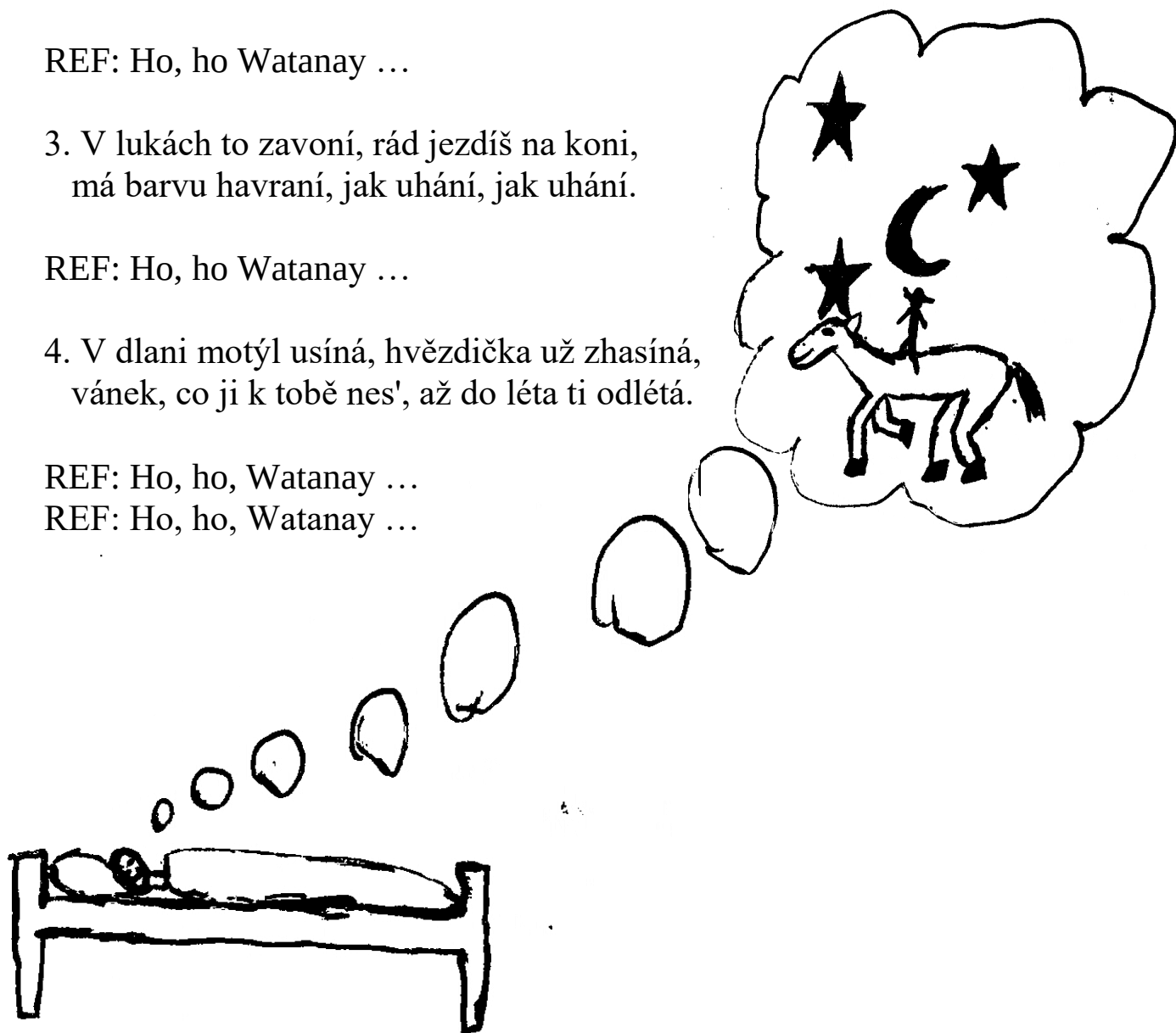
3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

REF: Ho, ho Watanay ...

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

REF: Ho, ho, Watanay ...

REF: Ho, ho, Watanay ...

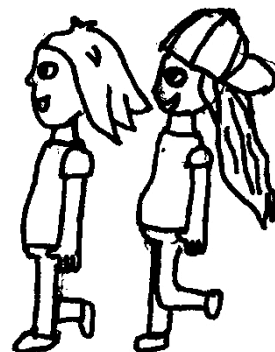
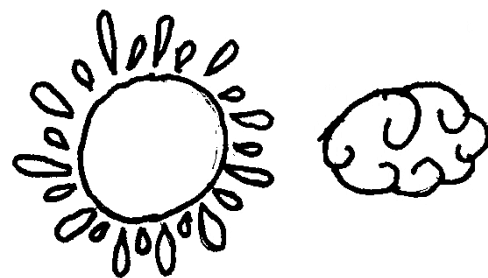

Holky jdou

(B. Owens/ P. Novotný)

D **A**
REF: Holky, holky jdou, to je k zbláznění,
D
holky, holky jdou, mám zas mámení,
G
ted' nedají mi spát, budu se jich bát,
D **A** **D**
zas ty holky, holky jdou do mejch snů se cpát.

D **A**
1. Každou znám a dobře vím, co dál mi budou chtít,
D
prej sliboval jsem každý, že jen ji si chci vzít,
G
ta blondýna je zlá, ta černá nervózní
D **A** **D**
a ta malá bude lkát, že jsem měl žít s ní.

REF: Holky, holky jdou ...

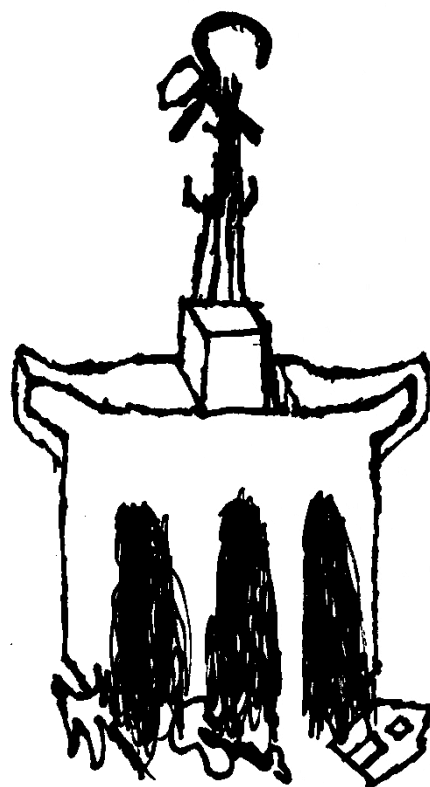
2. Jen polštář je mým štítem, když dvě další ke mně jdou,
ta první z nich je mladá, má pihu kouzelnou,
tý slíbil jsem jen klid, lásku, dětskej ráj,
a tý druhý velkej dům, casino a stáj.

REF: Holky, holky jdou ...

3. Ten hrozně těžkej sen, to neustálý mučení
ted' končí, když mě probudilo silný zvonění,
to nezvoní mi v uších, to někdo chce jít k nám,
a tak hop z postele ven a dveře otvírám.

REF: Holky, holky jdou, to je k zbláznění,
holky, holky jdou, to není mámení,
ted' zaplavujou dvůr, už to není sen,
[: ty má holky, holky jdou přát mi dobrej den. :]

- C** **Emi** **Ami**
 1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
 C **Dmi**
 pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
 G7
 s jarem, když máj rozdá barvy svý,
 C G7
 tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
 C **Emi** **Ami**
 a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
 C **A**
 svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
 F **Ami**
 zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
 G7 **C G7**
 svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
 a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
 víš, že času je dost, to znáš,
 a možná potkáš někde dívku bosou,
 po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
 vás uvítá chajda a zas je tu den,
 zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
 svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
 a oznámí všem: je poslední den,
 voda zaplaví údolí,
 sosnu, chajdu, pohled zabolí,
 ta hráž je potřebná všem, však zabíjí den,
 co nosil tě v náručí romantickém,
 zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
 svět s ním, svět s ním ...

C **G** **F C**
 1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,
G **C**
 pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,
G **F C**
 k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,
G **C**
 pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

Ami G7 C **F C**
 R: A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
Ami G7 C **Dmi C**
 a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.

2. Ukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj',
 kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
 ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
 ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.

R:

C **G** **F C**
 *: Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť ...

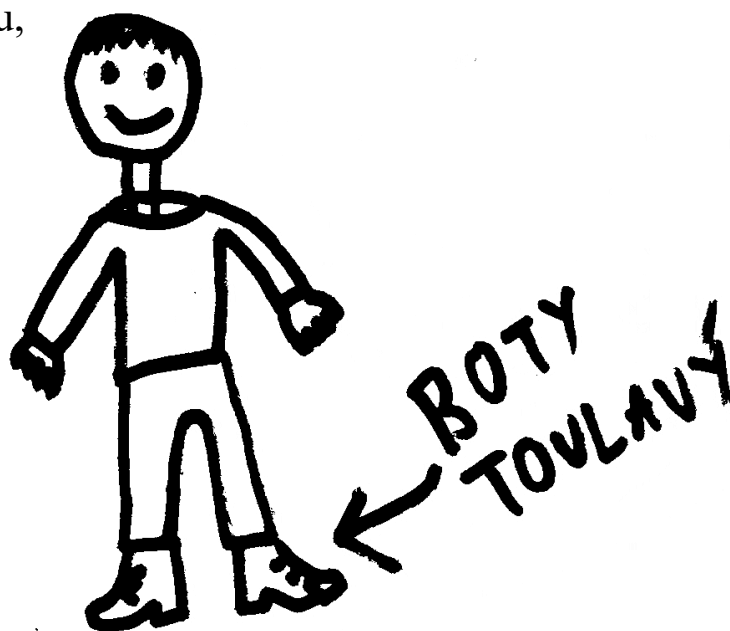
*Jarní kurýř

(Wabi a Miki Ryvola)

- C F C
1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi E
údolím jarní kurýř jede k nám,
Ami G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E7 Ami
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
G
Ví, celej kraj to ví,
F G F E7 Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

(Brontosauři)

Hmi Emi D

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

G Emi F# Hmi

a nad ledem se voda objeví,

Emi D

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

G Emi F# Hmi

tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

G D

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,

G D F#

na kterých potkáš kluky ze všech stran,

Hmi Emi

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

G F# Hmi

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

G F# Hmi

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám...

Jaro

(J. Šťáhlavský/ T. Linka)

Ami C G Ami

1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,

C G Ami

tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,

C G Ami

z těžkých černých mraků se stále sypal sníh

C G Ami

a vánice sílí v poryvech ledových.

C G

REF: Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,

Dmi G

do sýpek se raději už nikdo nedívá,

C G

zvěř z okolních lesů nám stála u dveří

Dmi G Ami

a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašeněj souseď na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."

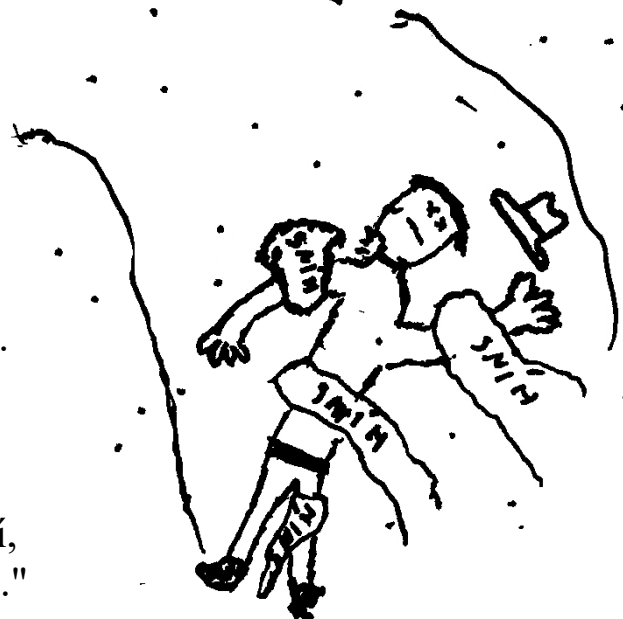
REF: Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"

3. Na to chmurný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

REF: Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami C G Ami

*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

G Em C D Am C (2x)

G

1. Skončili jsme, jasná zpráva,

Emi C D

proč o tebe zakopávám dál,

Ami C G

projít bytem já abych se bál.

2. Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Emi Hmi Emi Hmi

R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,

Emi G D

telefon, cos ustříhla mu šňůru,

Emi Hmi Emi Hmi

knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

Emi G D

píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Ami D

lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

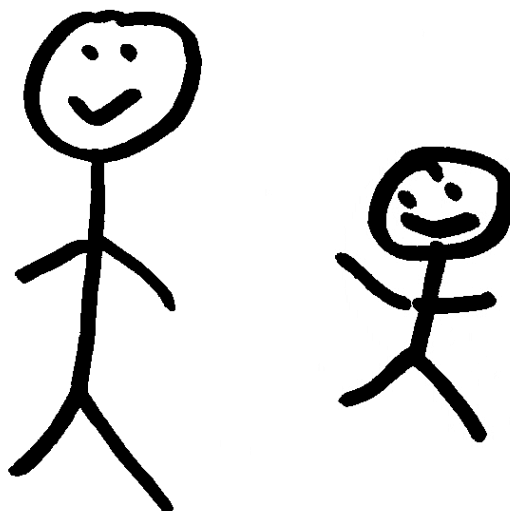
3. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

G Em C D Am C

R:

4. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

G Em C D Am C (2x)

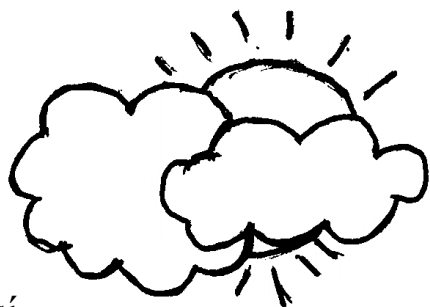
*Jdem zpátky do lesů

(Pavel Žalman Lohonka)

Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, přej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

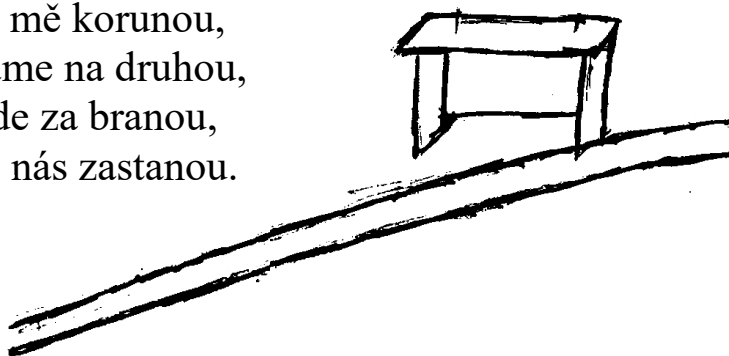
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

*Jesse James

(traditional/ S. Mareš)

C F C
1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
G
vlaky přepadával rád,
C F C
boháčům uměl krást, chudákům dával zas,
C G C
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

F C
REF: Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou,
G
a tři děcka, říkám vám,
C F C
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
G C
já vím, tenkrát v noci prask' ho sám.

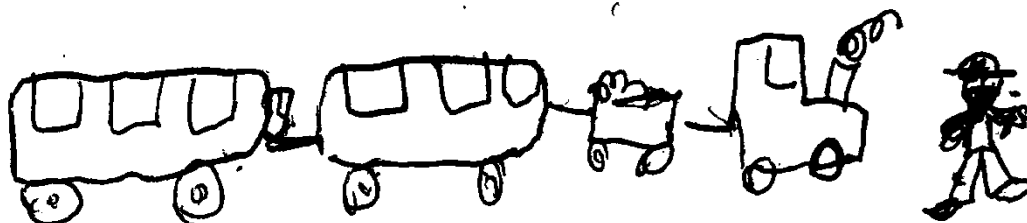
2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad' James-kabrňák
Jesse sám, se svým bráchou akorát.

REF: Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou ...

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a von vám Jesse Jamese odpraví.

REF: Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou ...

Emi Dmi

Ami

1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,

Emi Dmi

G

Ami

nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,

Emi

Dmi

Ami

jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,

Emi Dmi

G

Ami

oheň nad sebou, jenom s pravdou dál.

E7

Ami

R: Hej, muži, přidej oheň spí,

E7

Ami

vždyť lidé se nudí jen,

E7

F

ať plameny nesou zprávu zlou,

C

G

Ami

jak skončil soudnej den s Johankou.

2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,

to se osud smál, smutek utíká,

s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,

vítr zprávu vál, že se dýchat dá.

R:

3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,

nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,

popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,

hra se zastaví, jiná začíná.

R:

D

1. Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
každý kamarád si s kytarou svý tóny nachází,

G D

lajlalaj ...,

A**A7****D**

jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.

D G A Hmi A D G A Hmi A D

REF: Lajlalaj ...

2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukrývej.

REF: Lajlalaj ...

3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct svý poctivý jen "ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šeptem řeknou: byl to kamarád.

REF: Lajlalaj ...

Karavana mraků

(Karel Kryl)

D **Hmi**
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G **A** **D A7**
pod sluncem sedlo kožený,
D **Hmi**
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G **A** **D**
a starý ruce sedřený.

D7 **G** **A** **Hmi**
REF: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G **A** **Hmi**
schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Emi **A7** **Hmi** **Emi**
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi **F#** **Hmi** **A7**
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

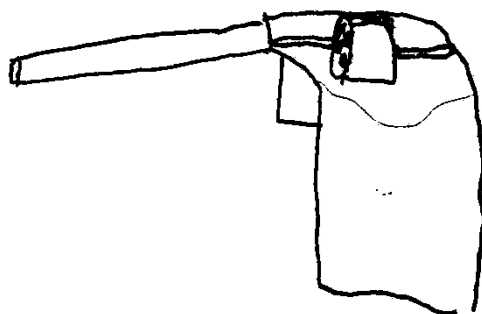
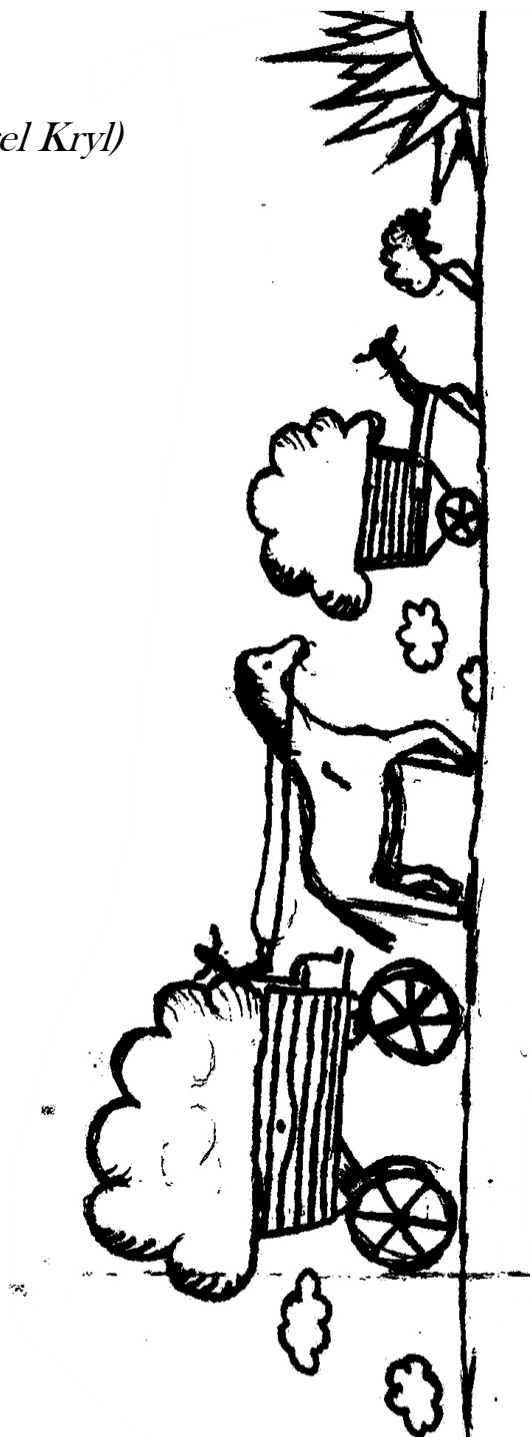
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

REF: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hrát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

4.=1.

REF: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Kde ty kytky jsou

(Pete Seeger/J. Fikejzová)

C **Ami** **F** **G**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C **Ami** **F** **G**
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C **Ami** **F** **G**
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F **C** **F** **G** **C**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

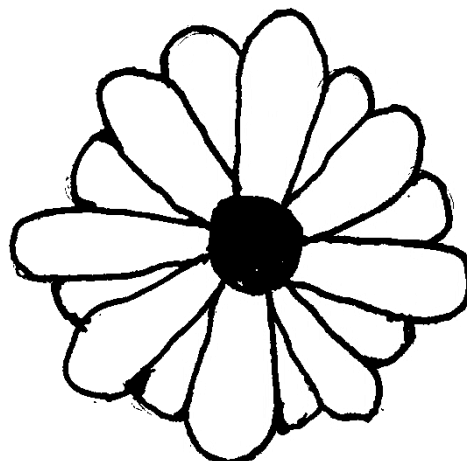
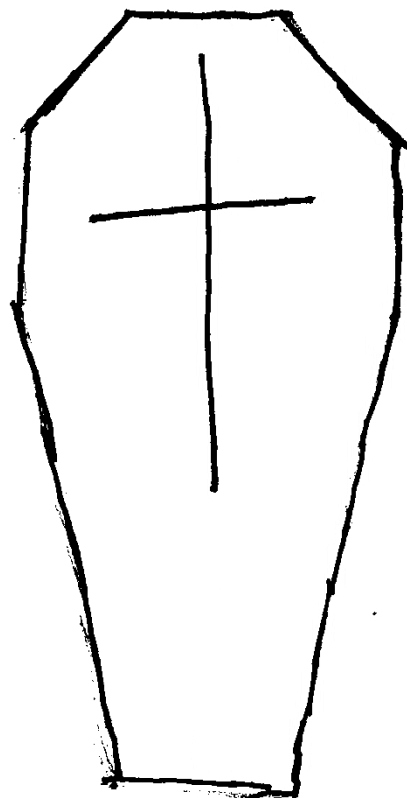
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
co tu kyték rozkvétá, od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí

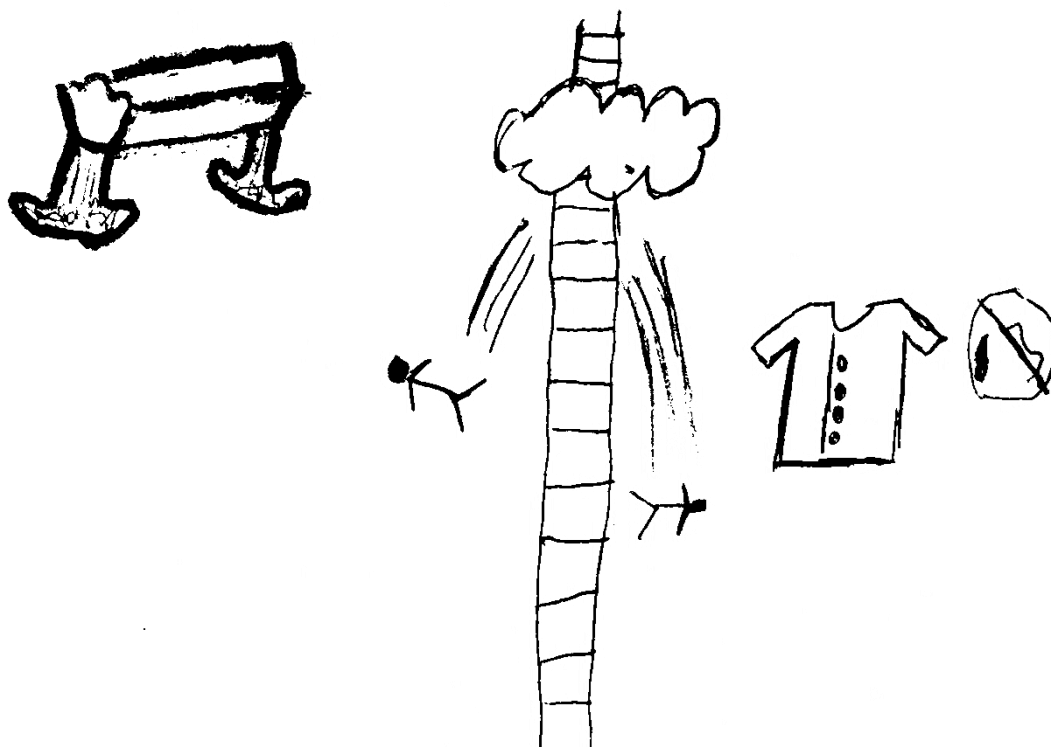
6.=1.

Kdyby tady byla taková panenka

(česká lidová)

1. **C** **G** **C**
 |: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla. :|
F **C** **G** **C**
 |: Která by mě chtěla syna vychovala, přitom pannou byla. :|
2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti. :|
 |: Ty by jsi mě musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :|
3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :|
 |: Ty bys mi musela košiličku šíti, bez jahel a nití. :|
4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti, bez jahel a nití. :|
 |: Ty by si mě musel žebřík udělati, až k nebeské výši. :|
5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši. :|
 |: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :|

*Když náš táta hrál

(J. Cash/J. Vyčítal)

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

G

D

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával

A

D

a tu svoji nejmilejší hrál.

D

G

D

A

D

REF: Jen táto hrej, já jedu dál, tys byl farmářů král.

G

D

A

D

Jen táto hrej, já jedu dál, tys byl farmář.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.

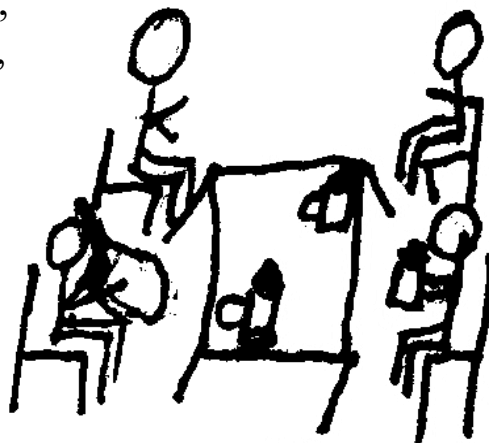
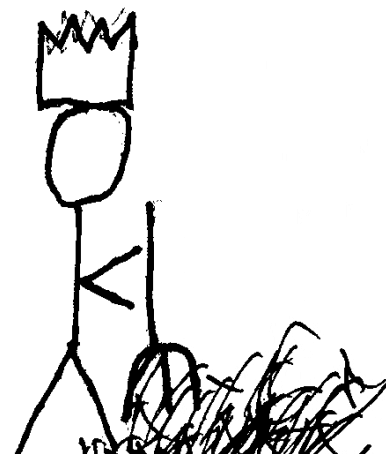
REF:

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

REF:

4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase slyšel jeho píseň hrát.

REF:

Ami

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

C G Ami

nikdy svýho floka nepropil,

Ami

vod lopaty měl vohnutý záda,

C G Ami

paty od baráku jsem neodlepil,

G Ami

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

C G Ami

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,

brácha řek' mi, že by se mnou šel,

tak jsem háky, lana, klíny koupil,

a sekyru jsme svoji každě doma měl,

a plány veliký, jak fajn budem se mít,

nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi Ami G Ami

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F C Dmi E Ami

S tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,

není těžký, vždyť jsme fikaný,

ten rok bylo jaro ale skoupý,

a teď jsme na dně my i vory svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,

jen kus práce nedodělaný.

R:

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G

pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G

REF: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 C D7 G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi7/H Ami7 C/G

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

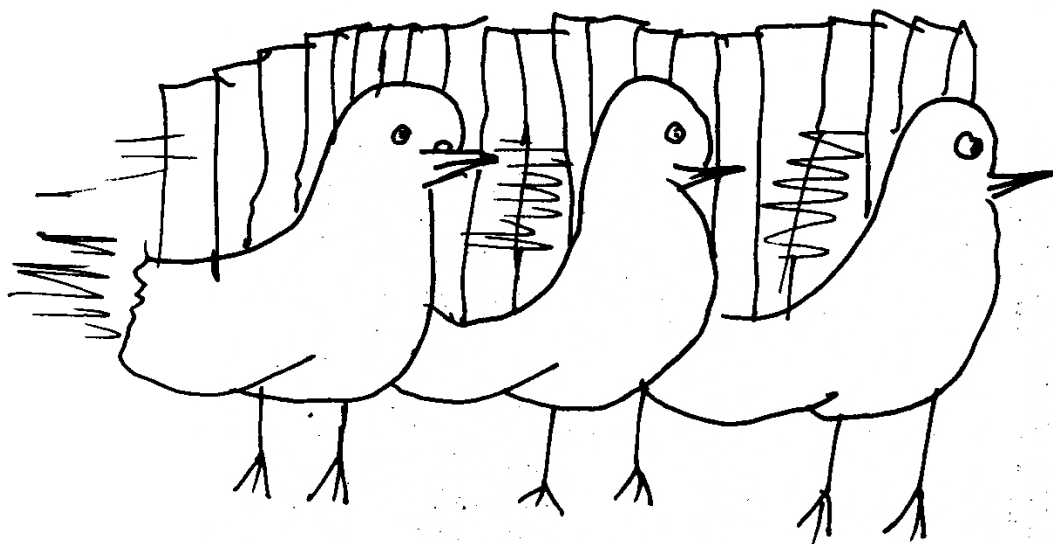
Fmaj7 C Fmaj7 C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

REF:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

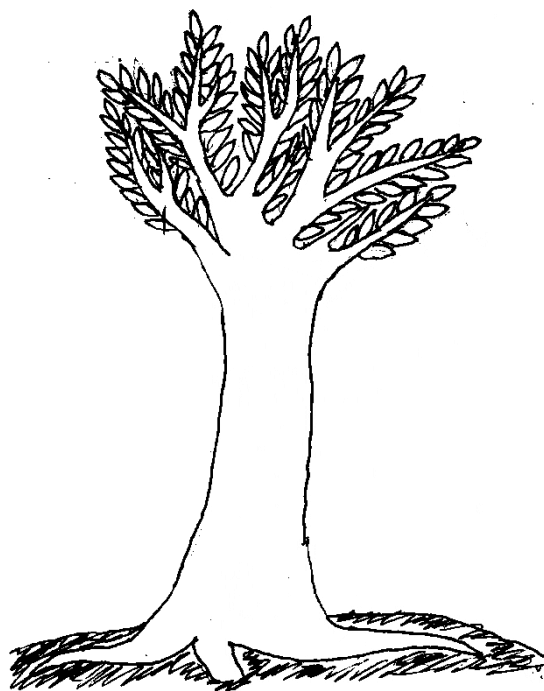

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvážná tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

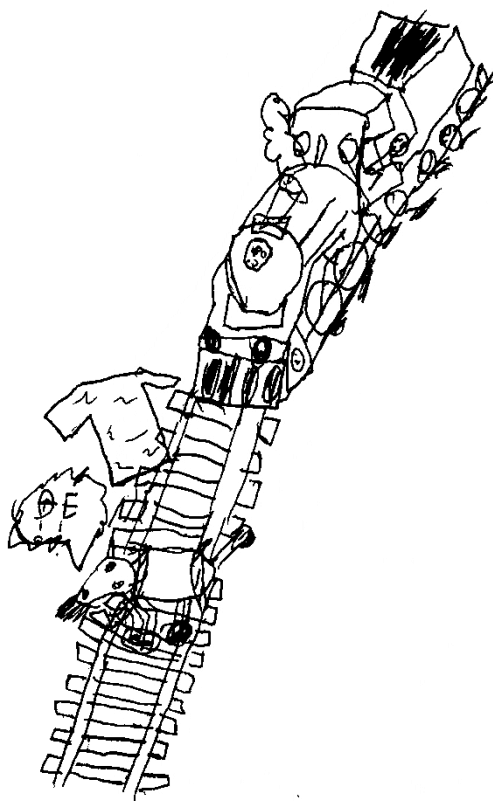
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kozel

(Jaromír Nohavica)

- G** **C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D **G**
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D **G**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

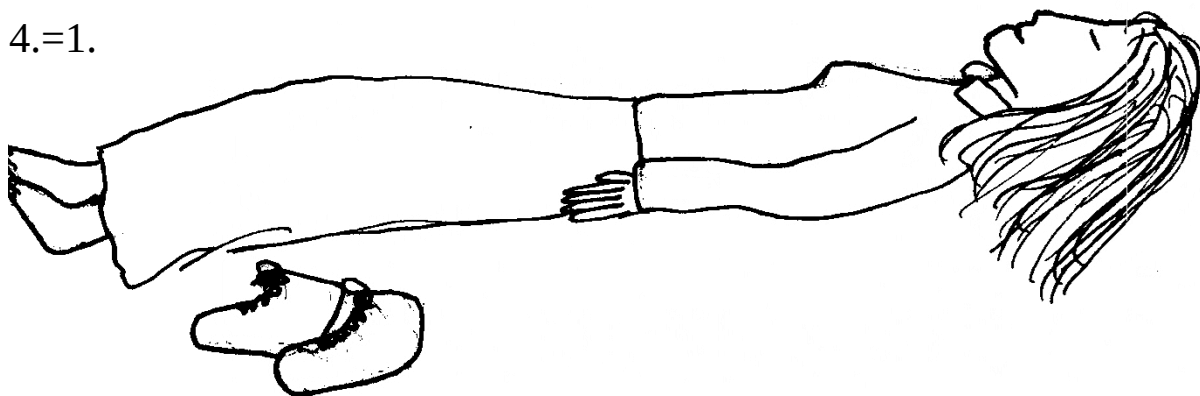
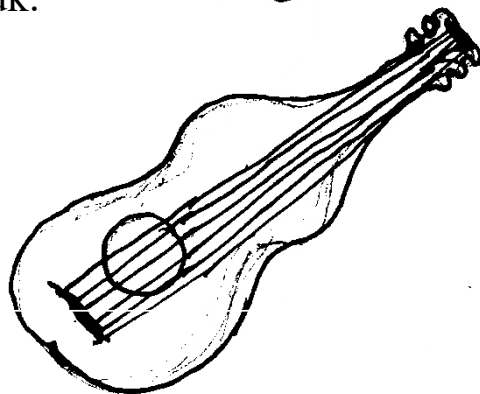

- E** **A**
 1. Rozhozený vlasy, v trávě chvíli spí,
H7 **E**
 nohy unavený z těžkých bot,
A **E** **A** **E**
 kdo ví, co zdá se jí, co se jí zdá,
F# **H7**
 co tam za víčkama schováno má.
2. Na zápěstí z kůže kroužek skrývá dlaň,
 tak nechte ji tu chvíli spát,
 ať pocit jen má bezpečí odevzdaná,
 šla s námi přes den všechno stejně jak kluk.
- A** **E** **H7**
 R: Podívej, usmívá se, tiše, vždyť spí,
A **E** **H7**
 co kdo z nás vlastně jeden o druhým ví,
E
 tak pojd'te hrát.
3. Ať probudí ji písnička, ať zpívá s ní,
 ještě než otevře oči, hraj,
 počkej, ta bude koukat, až zjistí, kde je,
 do kolen opře hlavu vykulená.

R:

R:

4.=1.

E Cismi Fismi Gismi
1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,

Gis A Fismi E A6 E

hoří dál plamen války a ráno je blíž,

E Cismi Fismi Gismi
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,

Gis A Fismi E A E

lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká... Ne, to nesmí být!

3. Až dým vítr stočí, tvář změni pot a prach,
do mých dívej se oči, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní... Ne, to nesmí být!

E Cismi Fismi Gismi

4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,

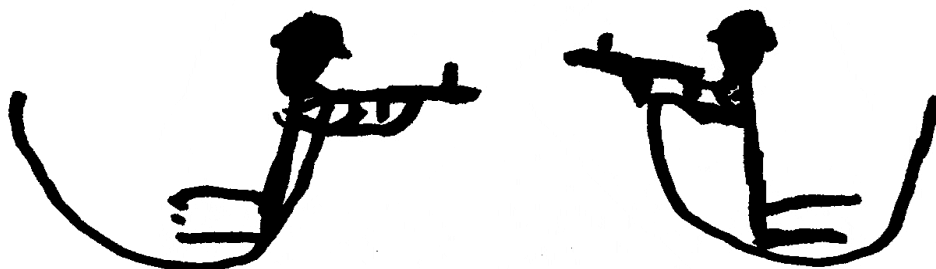
Gis A Fismi E A6 Fismi H7

každá chvíle je krátká a já nemám víc,

E Cismi Fismi Gismi
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,

Gis A Fismi E A6 E

nech mě jít vedle sebe... Pojd', lásko má!

***Křeček**

(Brontosauři)

Emi

1. Pár starejch věcí vezmem na sebe

Ami H7

a na záda zelenej dům

Ami H7

a jedem se toulat někam za nebe,

Ami(C) Emi(H7)

kde vale dáme obyčejnejm dnům.

2. A po nás nikdy nikde nezbejvá
sta konzerv a papírovej sad,
pro zvalenej kus trávy, co nás ukrejšvá,
nadáváte, chcete se smát.

E

R: Půjdemě dál, a s námi ti, co chtějí v lese žít,

A

půjdemě dál, když řeka v peřejích nám nese klid,

F#

půjdemě dál, a ten, kdo bránit nám chce, musí říct,

H7

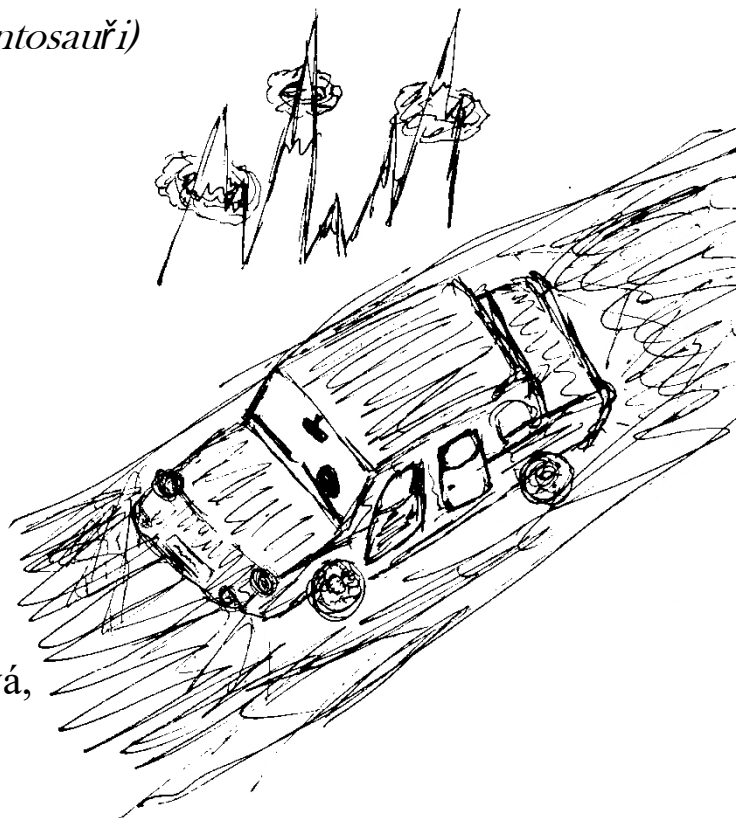
co děláme špatně, musí říct.

3. Pro pár kovbojíčků slyším každej den:
co tremp, to chuligán,
a když pozvu někoho, ať přijde jen,
je línej a nechce se mu k nám.

4. Těžko se autem dostaneš,
pane Křečku, do skal sem k nám,
ty, co jsi řek', že s trampy zameteš,
znáš je vůbec, slyšíš, já se ptám.

R:

R:

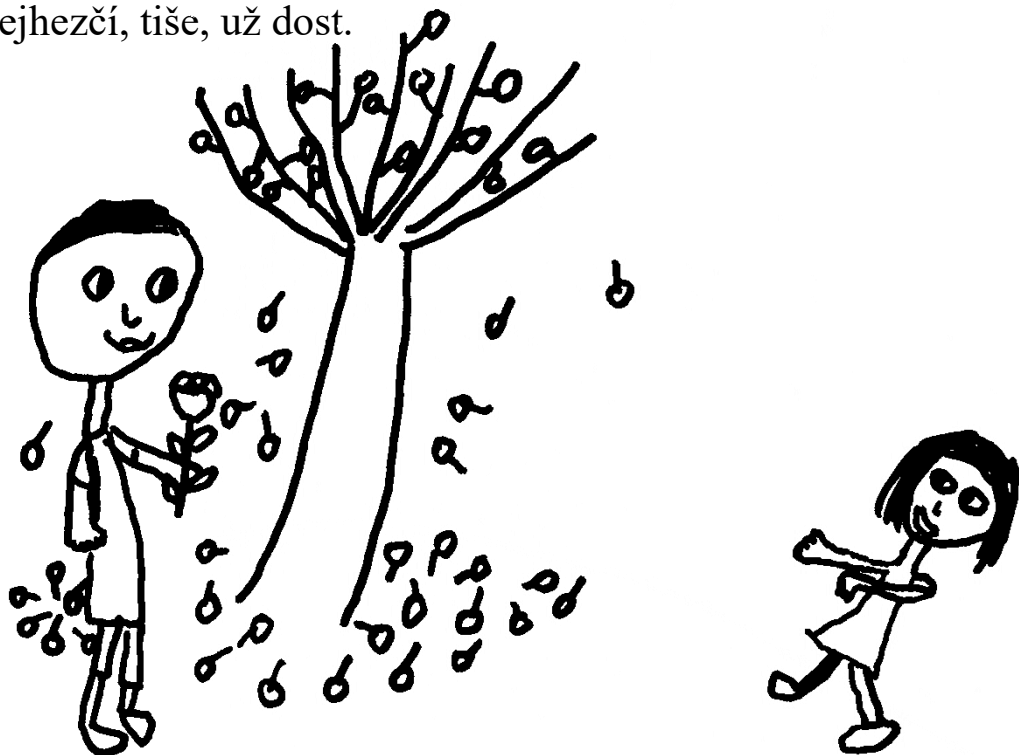

C F C
1. Otvírám lásku na stránce "rád",
G C
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
F C
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
G C
pohládít tvář, tu kytku si vem.

C F C
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
G C
jestli má touha tě neporaní,
F C
ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
G C
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

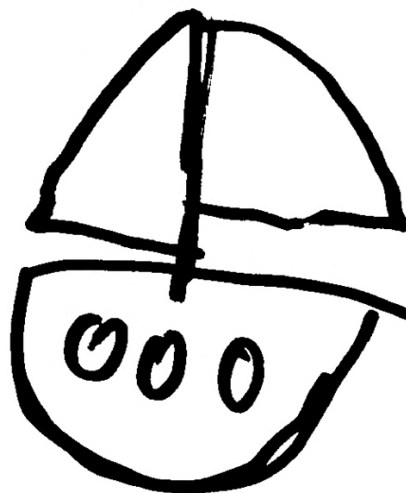

Lachtani

(Jaromír Nohavica)

C F C Ami G C
R: [: Lach, lach, lach, lach. :]

C F C
1. Jedna lachtaní rodina
Ami G C
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F C
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami G C
a teď u kina Vesmír lachtají,
G C
lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
Ami G C
a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.

R:
2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:
3. Tátu lachtana zlost popadla
a hned i vyskočil ze sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
doma zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

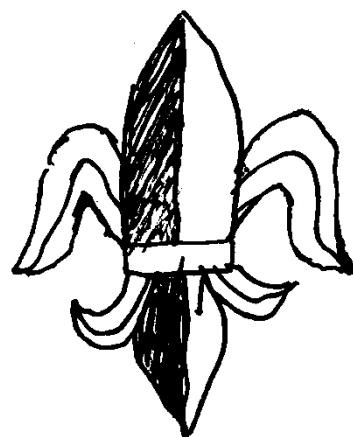
R: [: Lach, lach, lach, lach, jé. :]

4. Tahle lachtaní rodina
Ami G C
od té doby nechodí už do kina, jé.

*Lilie skautská

(Taxmeni)

D **A** **G**
1. Na léta klukovský si často vzpomínám,
D **A** **A7**
na první skautskej slib, na jeho krásný slova,
D **A** **G**
a v duchu s bráchou zas pod stanem usínám,
D **A** **D**
skončil den v táboře, a do tmy houká sova.

Novej rok přines' mráz, Únor, a v srdcích led,
zlej vítr zafoukal ze stepi od východu,
sebral nám naději, ne, nebude to hned,
stát za svým názorem, a nejít do průvodu.

D **A** **G** **D** **A** **A7**
R: Lilie skautská, ohněm kalená, máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
G **D** **D** **A** **D**
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená už jednou provždy zapadne.

2. Poslední prázdniny bratr řek' akorát skautskému slibu, že zůstanem věrní
a tak nám na podzim přišli na kabát vojenský výložky, jak saze černý.

když jsme pak po vojně svobodní chtěli být,
zbylo nám jediný, na západ přejít čáru,
novýho bobříka odvahy ulovit, usínat pod stanem a hrát na kytaru.

R:

3. Vidím tu krutou noc, vidím vše jako dnes,
plazím se po břiše, kolem nás ostnatej drát,
zableskly výstřely a po krku skočil pes,
tys bratře odešel do věčnejch lovišť spát.

To už mi nebylo, bráško můj, do tance, ani jsem nemoh' ti naposled zamávat,
na rukách pouta a k tomu kopance, před sebou uran na osm let dolovat.

R:

Lilie skautská, v ohni kalená, máme ji v srdcích, tam nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbrocená, do bláta už navždy zapadne.

R:

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!"

"Ano, Lízinko?"

"Dojdeš pro vodu?"

"Už běžím."

"No proto."

G C
1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,

G C D G
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.

3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.

4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.

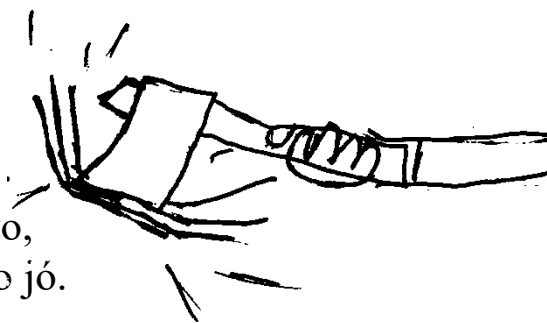
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.

6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihíhí.

7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.

8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.

9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.

10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!

11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.

12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.

13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.

14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.

15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.

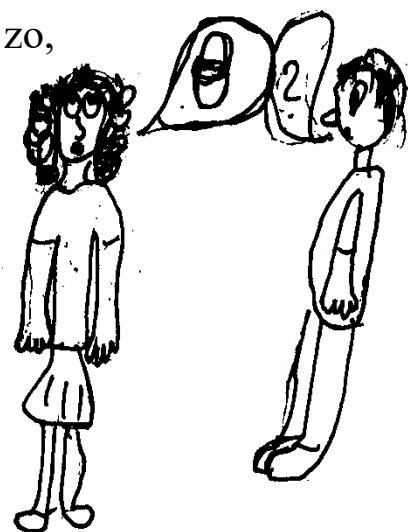
16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.

17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.

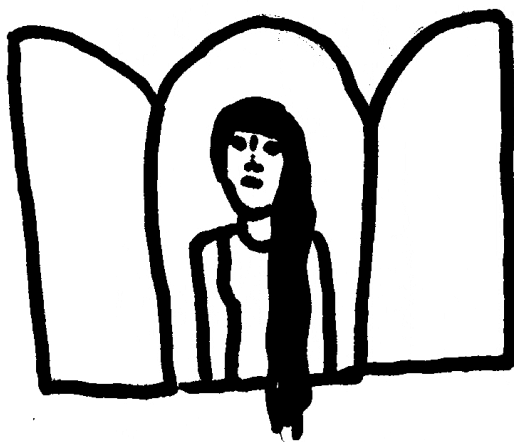
18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.

19. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

20. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo ...

- C** **G7**
 1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
C
 ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
C7 **F** **Fmi**
 vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C **A7** **D7 G7 C**
 a na nic víc nemyslela, jé-je-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
 že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
 nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
 nýbrž jen tak nad plamenem, jé-je-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
 tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
 když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
 nemá vlasy samou loknu, jé-je-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
 a diví se světa kráse, jé-je-jé,
 vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
 a to za to stojí přeci, jé-je-jé.

*Marsyas a Apollón

(Marsyas)

G **Ami** **D**
 1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
G **Emi** **C** **G**
 Athéna jméno má za starých dávných časů
G **Ami** **D**
 Odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
G **Emi** **C** **G**
 Ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří

G/F#

Emi **D** **Emi** **C**
 R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
G **D** **C** **G** **D** **G**
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|

2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří
 Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
 Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
 O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|

3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
 Prohrál a zápolí podveden vůlí krále
 Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
 Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
 |: Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :|

4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
 Dárkyně moudrosti za starých dávných časů
 Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
 Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy

Mezi horami

(Čechomor)

Ami

|: Mezi horami

Ami G Ami

lipka zelená :|

C

|: Zabili Janka

G Ami

Janíčka, Janka

G Ami

miesto jelena :|

|: Keď ho zabili zamordovali :|

|: Na jeho hrobě,

Na jeho hrobě

Kříž postavili :|

|: Ej křížu křížu ukřížovaný :|

|: Zde leží Janík,

Janíček Janík

zamordovaný :|

|: Tu šla Anička Plakat Janíčka :|

|: Hned na hrob padla

vjac nevstala

Dobrá Anička. :|

[illegible]

1. Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let

[illegible]

a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,

F **Dm** **Em F** **G7**

ten svět v nich ale viděl pásy, a jak by mohl nevidět,

C **Am** **F** **Am**

vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů

ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,

at' vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,

odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,

a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,

tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,

kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,

kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí...

Mississippi blues

(Pacifik)

Ami Dmi

1. Říkali mu Charlie a jako malej kluk

Ami G Ami

kalhoty si o plot potrhal,

Dmi

říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,

Ami G Ami

na plácku rád košíkovou hrál,

C

F

křídou kreslil po ohradách plány dětskejš snů,

Dmi

E

až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejš dnů,

Ami

Dmi

někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,

Ami

G

Ami

nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C

Ami

F

G

C

R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,

Ami

F

G

C

Ami

Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk

na trubku chtěl ve smokingu hrát,

v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,

uměl se i policajtům smát,

odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,

který věci jinejm patří a co sám může mít,

že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,

netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R:

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,

ve kterým mu táta sbohem dal,

chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,

jako slepý na kolejích stál,

nepochopí jeho oči, jak se může stát,

jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,

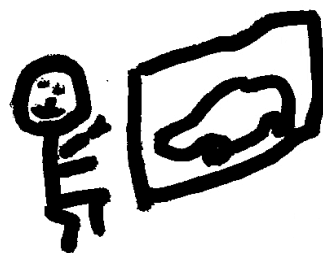
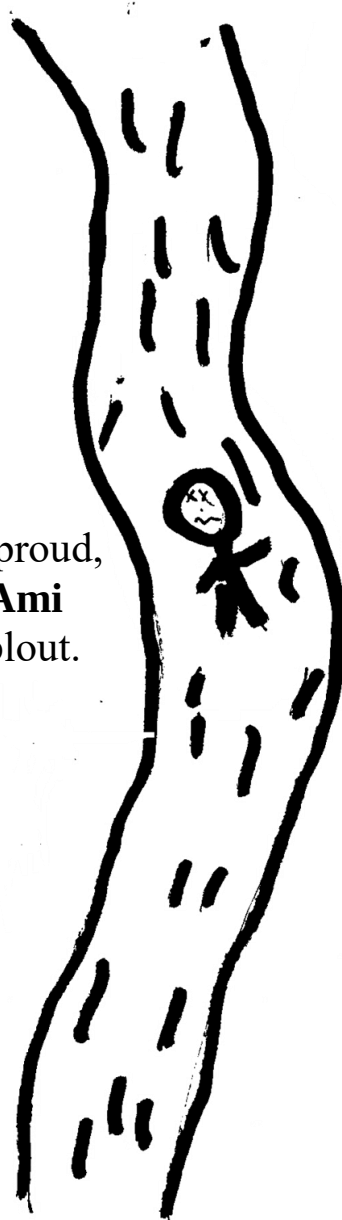
jeho blues se naposledy řekou rozletí,

kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

C

Ami

R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

*Mlýny

(traditional/ D. Vančura)

G
R: Slyším boží mlýny, jak se otáčí,
C **G**
slyším boží mlýny, jak se otáčí,
H7 **Emi C G D C G**
já slyším boží mlýny, jak se otáčí, otáčí, otáčí, otáčí.

G
1. Ty mlýny melou celou noc a melou celej den,
C **G**
melou bez výhod a melou stejně všem,

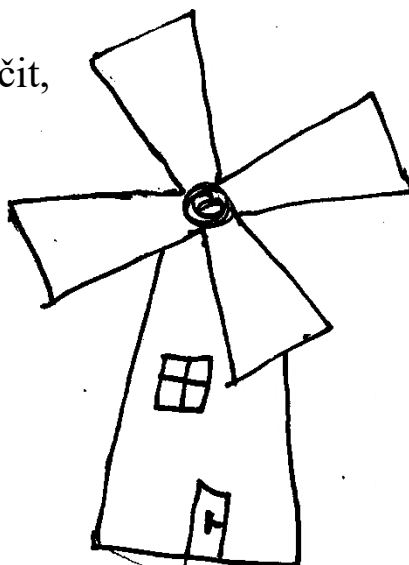
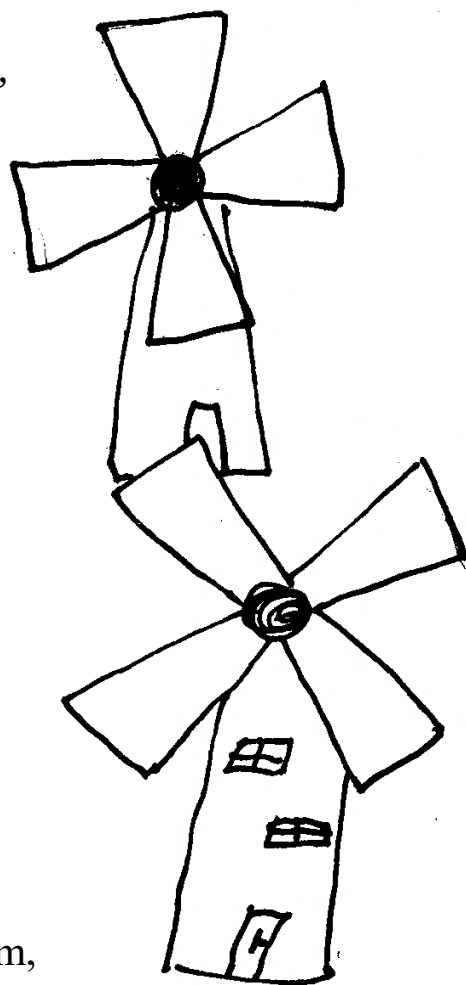
melou doleva jen a melou doprava,
A **D**
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

G
melou otrokáře, melou otroky,
C **G**
melou na minuty, na hodiny, na roky,
H7 **Emi C**
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G D G
já už slyším jejich hlas.

R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde nad námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

R:

*Morituri te salutant

(Karel Kryl)

G Ami G Dmi Ami
1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
Dmi G C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C E
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami G Ami G Ami
a pírka touhy z křídel Pegasů. :]

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

G
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Ami
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
G7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Ami G7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Ami G Ami G Ami
Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér – mů j brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

Mravenčí ukolébavka

(J. Uhlíř)

C G

1. Slunce šlo spát

F G

za hromádku klád

C Ami G

na nebi hvězdy klíčí.

C G F G

Už nepracuj, mravenečku můj,

C G C

schovej se do jehličí.

2. Slunce šlo spát

za hromádku klád

na nebi hvězdy klíčí.

Už nepracuj, mravenečku můj,

schovej se do jehličí.

C F C G

R: Máš nožičky uběhané,

C F G

den byl tak těžký.

C F C G

Pojď, lůžko máš odestlané

C F C

v plátku od macešky.

3. Spinká a sní

mravenec lesní

v hromádce u kapradí.

Nespinká sám,

s maminkou je tam,

tykadlami ho hladí.

R: Máš nožičky ...

4. Spinká a sní

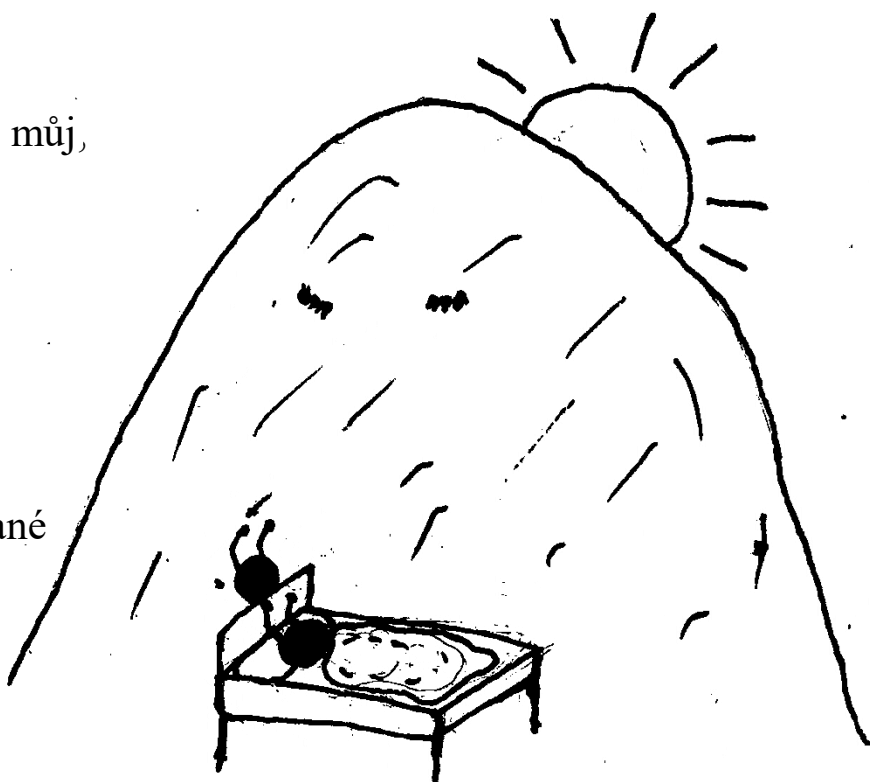
mravenec lesní

v hromádce u kapradí.

Nespinká sám,

s maminkou je tam,

tykadlami ho hladí.

Musíš jít dál

(Nezmaři)

- C** **F C** **G C**
1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,
F C **F G**
a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,
C **C7** **F** **Fmi**
když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu děravou,
C F C **G** **C F G**
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,
nebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

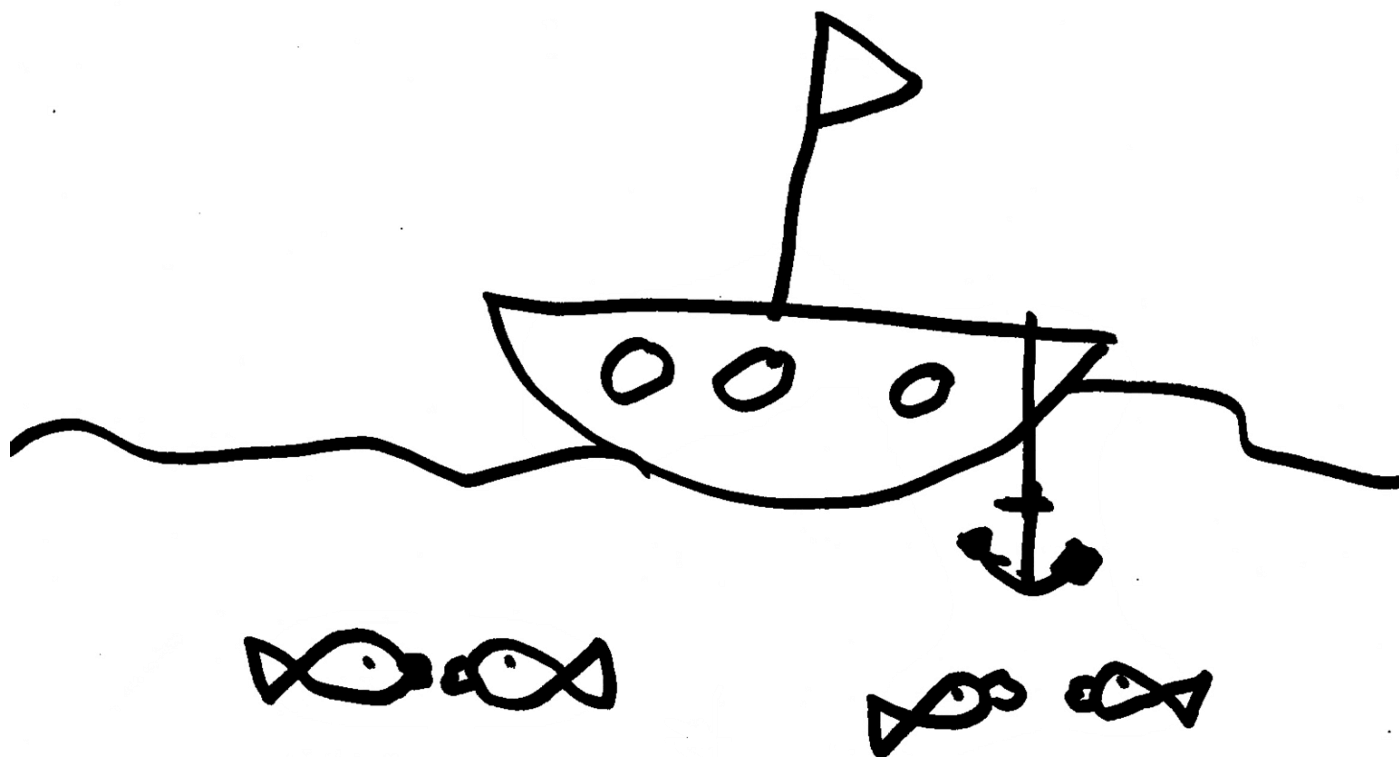
C F C
5.=1. + musíš jít, jít dál.

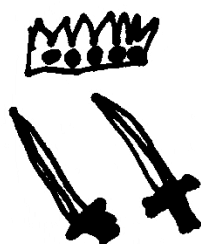
My pluli dál

(V. E. Fořt)

- D** **A**
1. My pluli dál a dál v zelené lesy,
D
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
G
my pluli dál a dál v zelený háj,
D A D
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Loďka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
/:či máme plouti dál v zelený háj. :/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/:my pluli dál a dál v zelený háj. :/

- Ami C G F C G**
1. Mám se bít na rozkaz krále, život svůj mám za něj dát
Ami C G F
 a žít v nejistotě stálé, v řadách vojska pevně stát,
C G F C G
 v řadách anglické armády mám si na vojáka hrát,
Ami C G F Ami
 v téhle nesmyslné válce jedním z hrdinů se stát.
2. Skotské kopce jsou mou láskou, mým jediným královstvím,
 proč ti musím sbohem dávat, proč to všechno opouštím,
 mám-li bojovat za lásku, za své děti a svůj dům,
 pak i život svůj dám v sázku, ne však za anglický trůn.
3. Z dálky rachot bubnů sílí, naše loučení je blíž,
 i když říkám, že se vrátím, nevrátím se, ty to víš,
 v poli stojí řada křížů, i ten svůj tam vidím stát,
 ze tvých očí slzy stírám, neplač, lásko, mám tě rád.
- 4.=1.

Náhrobní kámen

(Petr Novák/ Ivo Plicka)

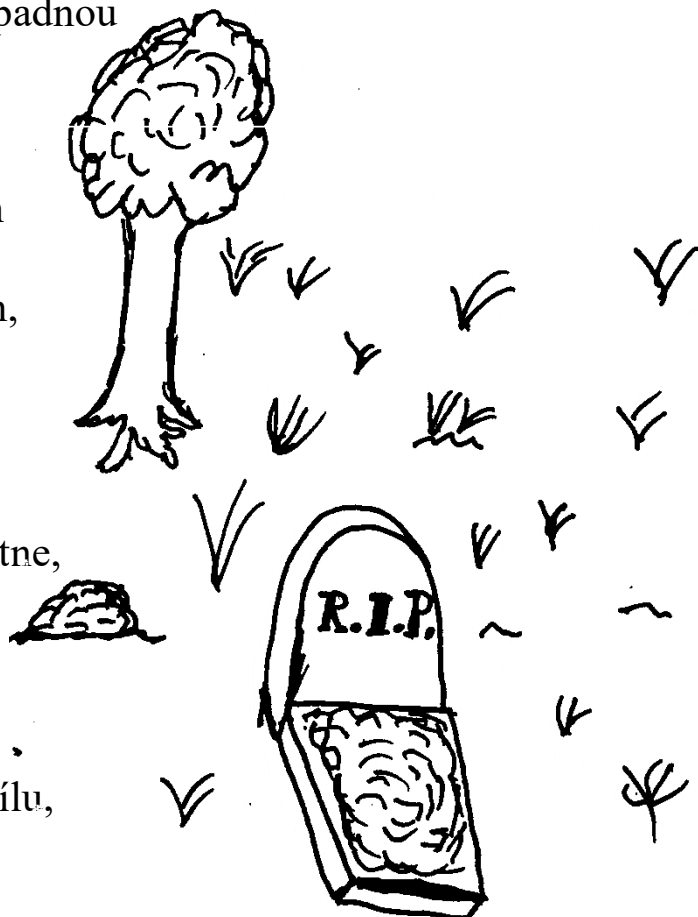
D **Hmi** **D** **E**
1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
 D **G** **D**
kde rostou stromy bez listí,
 Hmi **D** **E**
tak dojdeš na místo, kde tvý slzy spadnou
D **G** **D**
na hrob co nikdo nečistí.

2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašepťej ámen,
ať jsi tulák nebo král.

3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

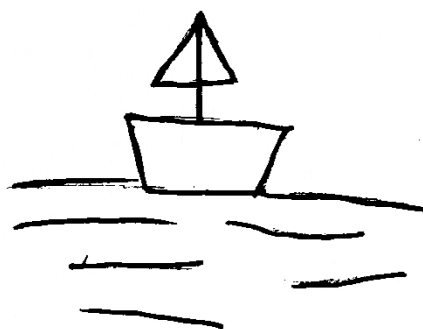
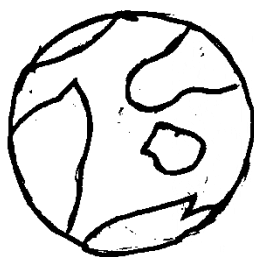
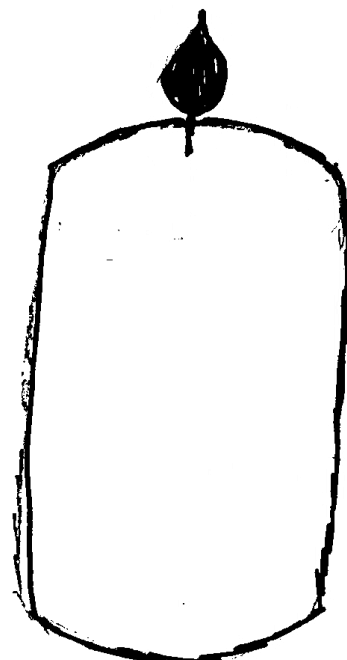
C C7 F C
 1. Už spi můj broučku malý, pod okny příboj ztich
 G F C G
 sudičky povídaly, že budeš námořník.

2. Tvůj táta jím byl taky a všichni muži kol,
 než odnesly je mraky na druhý světa pól

3. Tvůj táta patřil moři, tvůj táta nepatřil mi
 a v kapli svíce hoří, jak hvězdy za zimy

4. Tam v podmořské říši, neslyší vichřici
 a lodě nad ním plují, jak rybky zářící

C F C
 5. Až vyrosteš můj malý, svůj moři splatíš dík
 G F C G C
 sudičky povídaly, že budeš námořník

Ami D Ami

1. Krásná dívka v zahradě stála,

D Ami

když námořník cestou kolem šel,

C **G**

chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,

Hmi **Ami**

tak volal na ni, když ji uviděl.

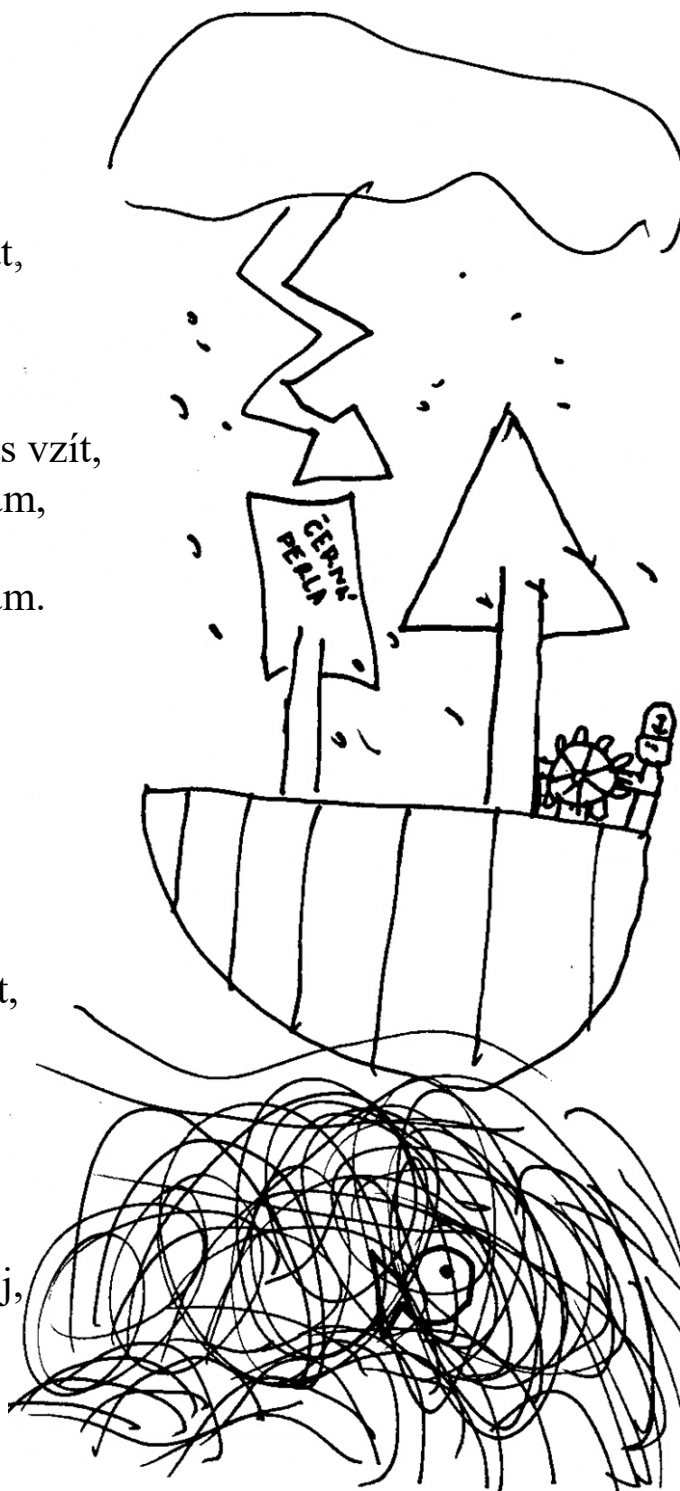
2. Ach, vzácny pane, já nesmím si vás vzít,
vždyť lásku svoji na širém moři mám,
už sedm roků, co mi odešel,
já mu však věčnou věrnost zachovám.

3. A co když dávno v bitvě zahynul,
anebo hrob svůj našel ve vlnách,
co když si dávno jinou dívku vzal
a na tvou lásku sotva vzpomíná.

4. Jestli snad milý v bitvě zahynul,
i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
a jestli v moři ztratil život svůj,
pak chci i já život vlnám dát.

5. A jestli jinou krásnou dívku má,
zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
ať je jí věrný a ať ji má rád.

6. Vtom námořník dívku obejmul
a její tvář zlíbal tisíckrát,
[: neplač už dál, lásko jediná,
vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :]

*Není nutno

(Z. Svěrák, J. Uhlíř)

C

Dmi

1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,

G7

C G

hlavně nesmí být smutno, natož aby se brečelo.

2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Ami C

Ami C

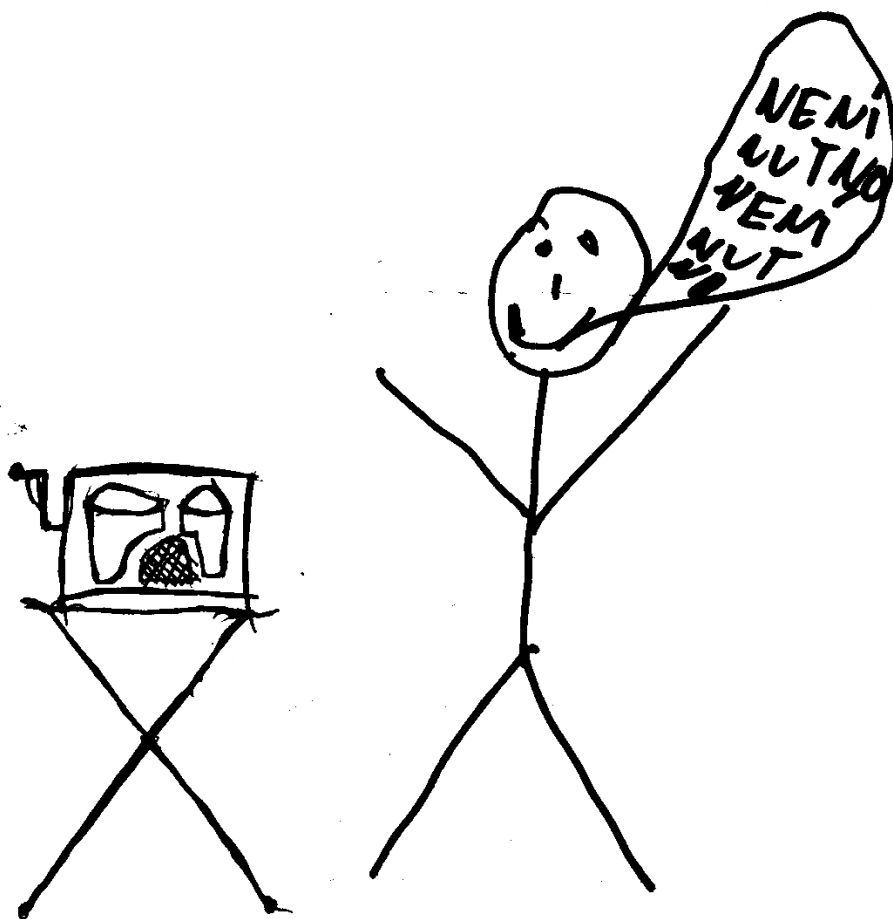
*: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,

Ami C

Ami F G

zažít krachy - nevadí, zažít nudu - jó, to vadí.

3.=1. (2x)

Dmi C Dmi
 1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
 přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
 pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
 omnia vincit Amor.

2. 'Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 omnia vincit Amor.'

F C Dmi
 R: Zlat'ák pálí, nesleví nic,
F C F
 štěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7
 všechny pány ať vezme d'as!
Dmi C Dmi
 Omnia vincit Amor.

3. 'Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč,
 omnia vincit Amor.

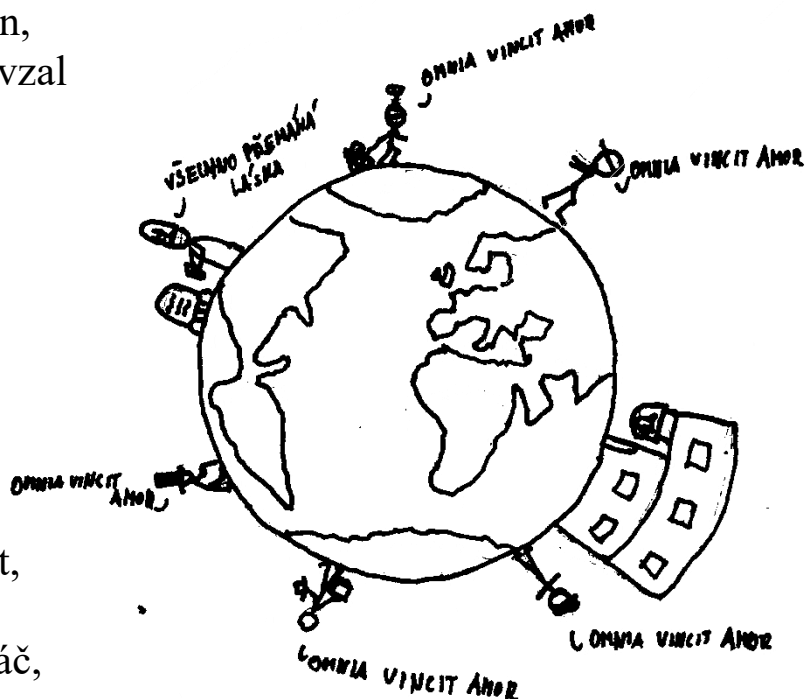
4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 omnia vincit Amor.'

R:

5. 'Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: 'Pochopíš sám
 omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.'

R:

6. 'Ted' s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím větou všech vět:
 ,omnia vincit Amor, omnia vincit Amor...'

*Opice

Ami **E**
1. Až na březích Gangy uvidíte záři barvy karmínu,
Ami
Z rozbořených chrámů uslyšíte zpěvy starejch brahmínů,
E
až zavoní lesem mandlovníky, vůně nocí zahýří,
Ami
pak si půjdem lehnout na hřebíky, jak to dělaj' fakíři.

Ami
R: Záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E **Ami**
samý písek, pouště bezedný klín,

tmou tygr mihne se a kdo má nohy, vyhne se,

E **Ami**
Jo, nikdo nemá tygra za krkem rád,

Dmi **Ami**
z tisíce a jedné noci vrhá temný stín

Dmi **Ami** **E**
Ali baba, jeho teta a syn Mura-džin, chacha,

Ami
záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,

E **Ami**
samý písek, pouště bezedný klín,

2. Opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
nevím ale, co tam hady láká, kde tam najdou hadici.
Slonovi to dělá velkou radost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své dámě zadost, pralesem to roztroubí,

R:

3. Jeden fakír dostal kašel, dal se pohrbít do písku,
zdali se vyléčil nebo zašel, neví nikdo nablízku,
přesto že si velkou práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli, kam ho zahrabali, do dneška ho nenašli.

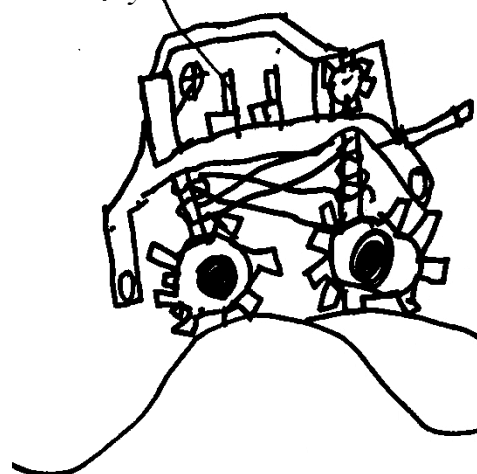
R:

Osamělý město

(Bratři Ryvolové)

- C D G**
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svého koně nepozná.

- G D**
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš.
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

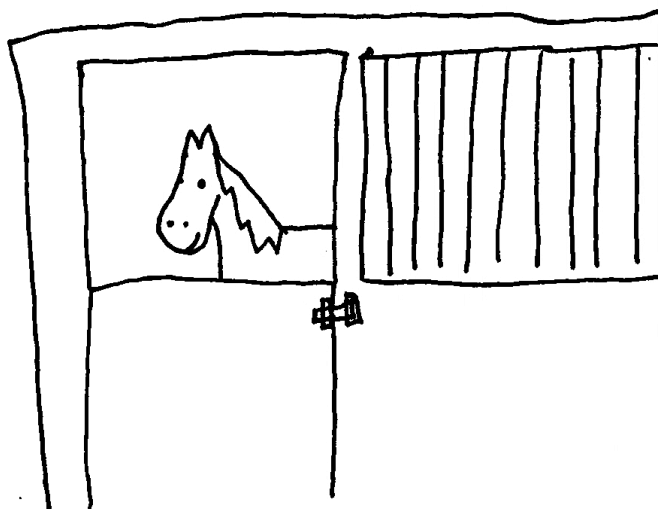
R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.

R:

Panenka

(Robert Křesťan)

C F C F
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
C G
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
F C F C
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
G C
ani pouťovou panenku nezanechal.

C F C G F C G
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
F C F C G C
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Píseň co mě učil listopad

(Wabi Daněk)

G C G C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G G/F# Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
R: Listopadový písňe od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

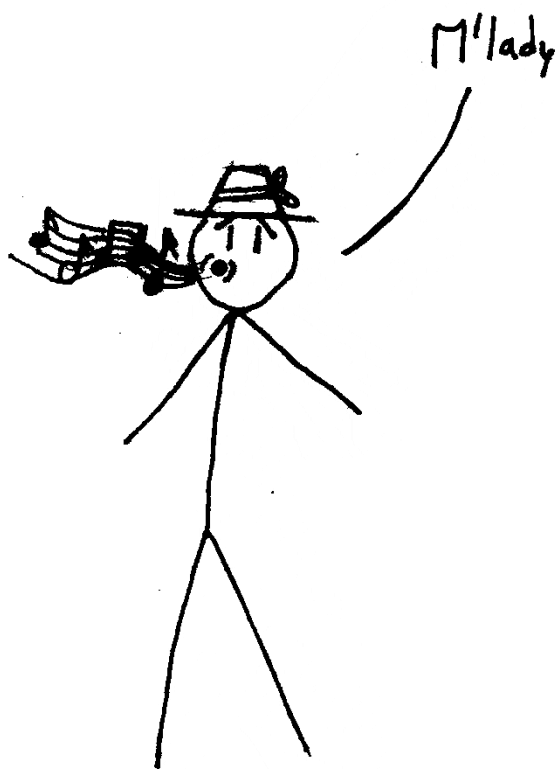
R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

- G Ami Hmi Ami G Ami Hmi Ami**
 1. Dívka loudá se v i n i c í, tam, kde zídka je n í z k á,
G Ami Hmi C G C G C D
 tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
 švarného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
 domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
 "ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Ted' smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
 "kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
 cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
 peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

*Pod dubem, za dubem

Ami

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

E

Ami G7

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz fůru,

G

C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohe, to nevydá, jelikož je nelida.

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

*Pohár a kalich

(Klíč)

Emi D G D Emi
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
D G D G
pohled'te, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,

D Emi
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,

D Emi
nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :]

2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
ted' bude tancovat, jak budem pískat. :]

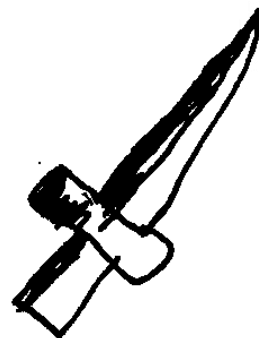
Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7 Ami G Emi H7 Emi
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...,
D Emi D Emi

3. Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.

4. 'Modli se, pracuj a poslouvej,' kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.

Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

*Poraněný koleno

(A. Linhart)

Emi **D**

1. Poraněný koleno to místo jméno má,

Emi **D**

krví zpitá země, co tance duchů zná,

Emi **D**

bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,

C **H7**

země, která skrývá zlatej prach.

Emi **D**

Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam

Emi **D**

na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,

Emi **D**

z hanby bledejch tváří, co prej dovedou žít,

C **H7** **Emi**

s Písmem svatým přes mrtvolý jít.

Emi **C** **Ami G**

R: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,

Emi **G** **Emi**

zazní hlas, zazní hlas touhy mý,

Ami G

Siouxové táhnou z rezervací zas,

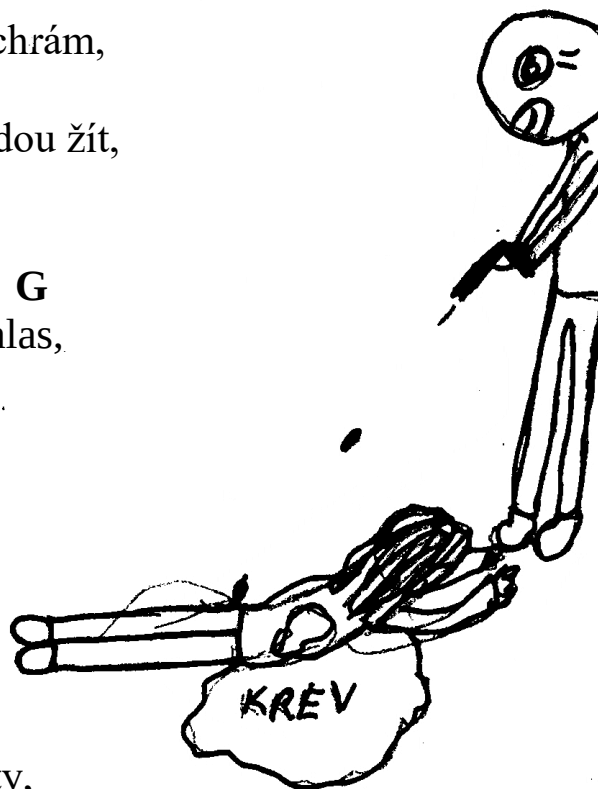
Emi **G** **Emi**

táhnou zas, táhnou zas, stateční.

3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.
Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písňě znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.

R:

5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,

pochozí, kdo splatil krutou daň.
 Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
 neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
 pro kousek své země svůj život půjdou dát,
 i jejich děti chtějí si taky hrát.

R:

*Poutník a dívka

(*Spirituál Kvintet*)

A

1. Krácel krajem poutník, šel sám,

D

A

kračel krajem poutník, šel sám,

C# F#mi

kračel krajem poutník, krácel sám,

H

H7

E4sus E7

tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:

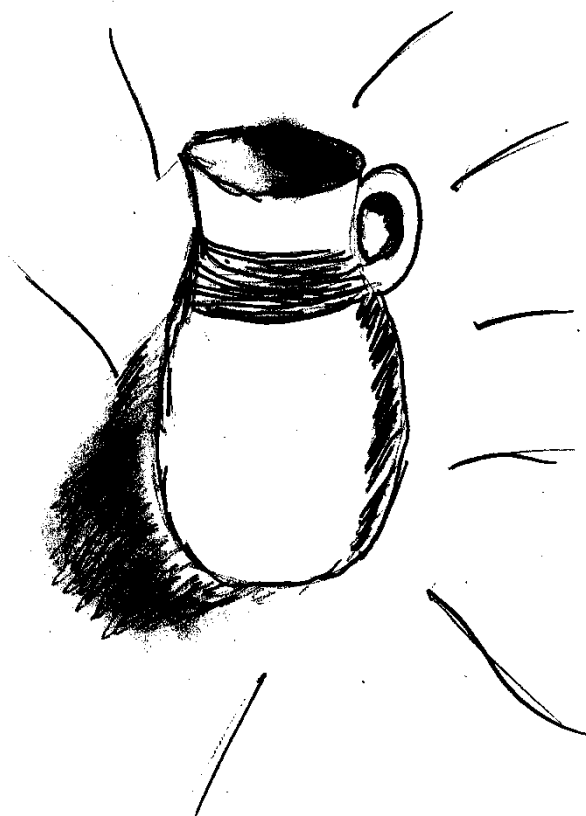
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
 Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
 Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
 tak přístup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:

3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
 kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
 kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
 já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"

4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
 Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
 Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
 pak se napil, ruku zdvih' a krácel dál.

5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
 ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
 ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
 v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

6. Krácel krajem poutník, šel sám,
 krácel krajem poutník, šel sám,
 krácel krajem poutník, krácel sám,
H E A D A
 ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

*Proklatej vŭz

(traditional/M. Hoffmann)

C G7 Ami F Emi G7

1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,

C F C G7 C F C G7

tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,

C F Fmi C F C

a tak zpívej o Santa Cruz.

F C
Polykej whisky a zvířenej prach,
G7 C
nesmí nás porazit strach,
F C
až přejedem támhleten pískovej plát,
D7 G C
pak nemusíš se už rudochů bát.

REC: matka: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
otec: "Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2. Jen tři bytelný kola má náš proklatej vůz ...

REC: syn:"Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
otec: "Proboha synku, to není nočníček,
to je soudek s prachem!"

3. Jen dvě bytelný kola má náš proklatej vůz ...

REC: děd:"Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
otec:"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz ...

REC: matka: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
otec: "Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo má náš proklatej vůz ...

REC: „Indiáni!“ „UUUUUuuuuuu!“
 „Jsem zraněnej, jsem střelenej!“

*Ráno bylo stejný

(Pavel Žalman Lohonka)

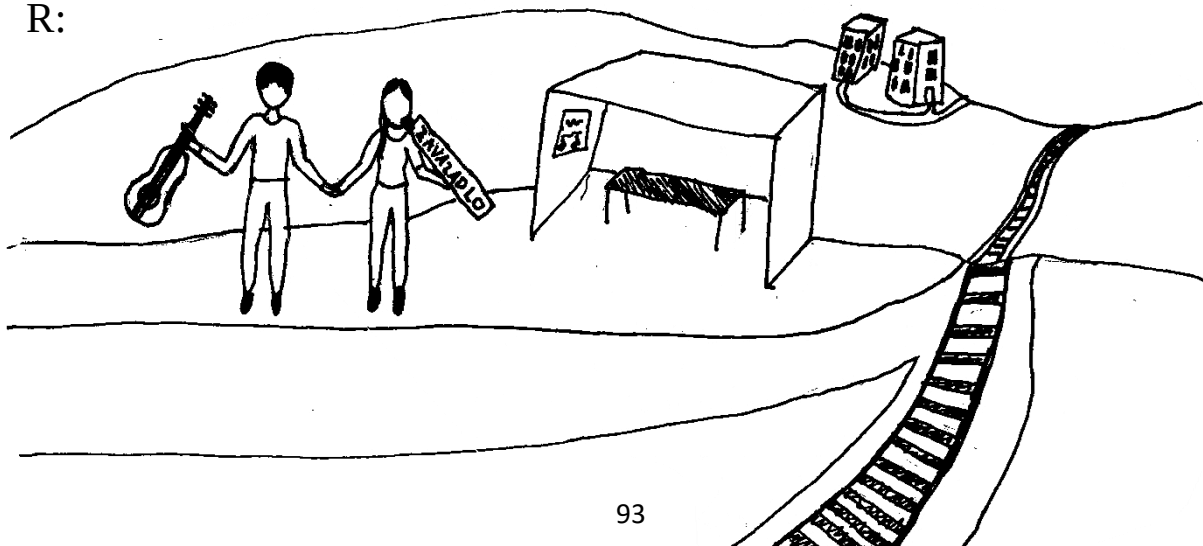
G **Hmi** **D**
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi **D**
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
C **G** **E** **D** **G C G C**
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzátku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D **C** **G C G**
R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G**
na tvářích počasí proměnlivý,
D **C** **G**
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E **Ami** **D** **G C G C**
každej byl tak trochu sám, hmmmmmm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

*Ringo

Ami

1. Z oprátky hlavu vytáh a do Friska se dal,

C

Ami

svý sedlo silně přitáh a koně rychle hnal,

G

nesmí se nikdy vrátit do Colorada zas,

Ami

E

Ami

kde sedm chlapů zabil a vyváděl jak d'as.

AmiC AmiC AmiC AmiC

REF. Ringo, Ringo, Ringo, Ringo.

2. Všem těm sedmi lumpům už svítí na nebi jen zář,

byl mezi nima pastor, co měl kamennou tvář,

a ze zdejší posádky pár důstojníků pak,

ty chlapy musel Ringo již dlouhý čas hledat

REF. Ringo ...

3. Ringo byl ještě dítě, když zapomněl se smát,

přišlo k nim sedm chlapů o vodu požádat,

máma vyšla k studni a chtěla jim ji dát,

když Ringo zaslech výkřik a pár výstřelů pak.

REF. Ringo ...

4. Od té doby už Ringo nemá jinej cíl,

než najít sedm chlapů a dát jim jejich díl,

až tady v Coloradu zblejsknul těch sedm zas,

bubínky jeho koltů otáčel sám d'as

REF. Ringo ...

5. Našel je sám šerif Sam jednouv jeden ráz,

Když je v trávě spatřil po zádech mu přejel mráz,

Všech těch sedm chlapů mělo ruce uťatý

a na čele RINGO vlastní krví napsaný

REF. Ringo ...

1. Z oprátky hlavu vytáh ...

Růže z Texasu

(traditional/ W. Matuska)

C **C7** **F** **C**
1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
Ami D7 G7
v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít.
C **C7** **F** **C**
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
A7 Dmi G7 C
znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

C7 **F** **C**
R: Ať si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
Ami D7 G7
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C **C7** **F** **C**
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
Ami D7 G7 C
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

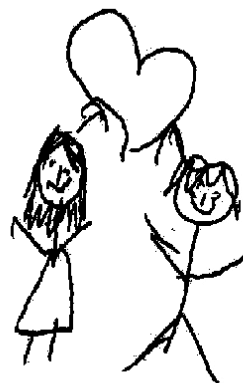
R:

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

R:

Ryl jen celej den ryl

(Spirituál Kvintet)

Ami

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7 Ami E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

Ami

pak s partou, která makat dovede,

E

jsem došel tam, co tunel povede.

E7 Ami E7 Ami

R: A ryl jen, celej den ryl,

G Ami

já ryl jen, celej den ryl,

C E7

abych dřív, než do svý boudy puđu spát,

Ami Ami/G Ami/F E7

čaj v kantýně moh' si dát,

Ami E7 Ami

já ryl jen, celej den ryl, celej den,

E7 Ami E7 Ami

jak krtek celej den jen ryl.

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.

R:

3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"

R:

4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.

R:

*Sáro

(Traband)

Ami Emi F C

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo

F C F G

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, jak moc anebo málo

F C F G

mi chybí, abych tvou duši mohl rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
A z prohraných válek se vojska domů vrací
Však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich

R:

Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
A srdcová dáma má v každé ruce růže
Tak snadno pohřbít může sto urozených hlav

R:

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R:

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procít
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah

Ami Emi F C

R: Sáro, Sáro, pomalu a líně

F C F G

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet

F C F C

Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno

F C F G

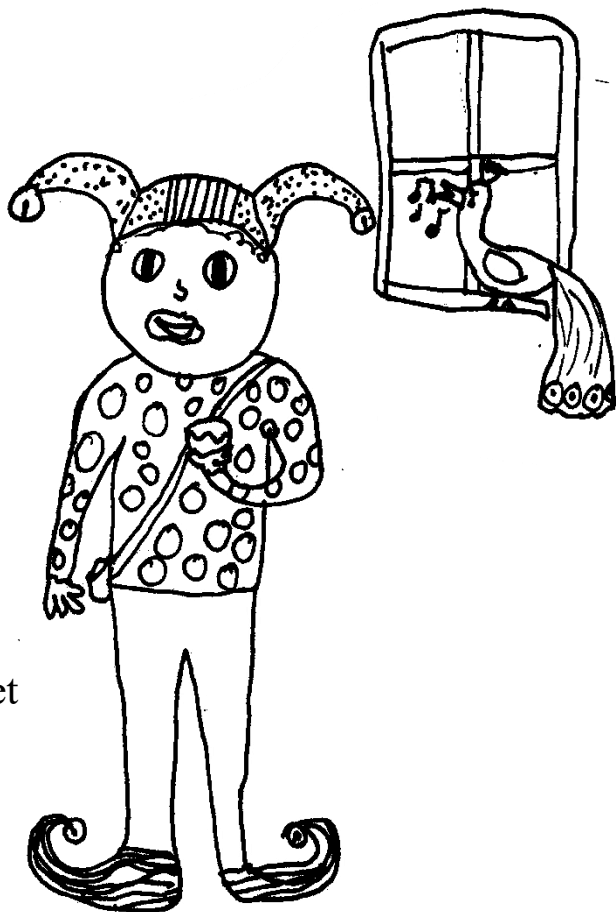
a v poledne už možná bude jiný svět

F C F C

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F Dmi Cmaj

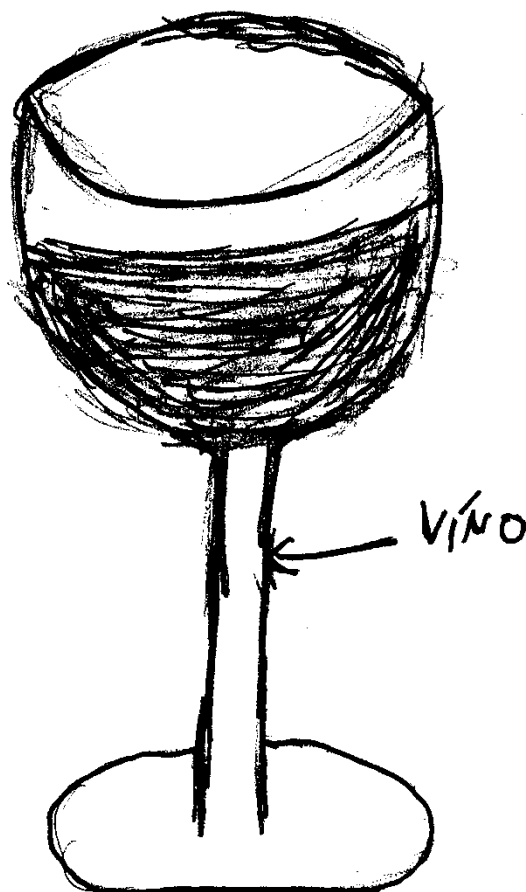
Andělé k nám přišli na oběd.

*Sbohem galánečko

(V. Redl)

- G Emi Ami D7 G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D Hmi Emi A7 D
sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami D G Ami D7 G Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D7 G Emi Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

Ami

1. V řece plavou bílý lístky,

Dmi

sedmikrásky někdo blízky druhému se ptal,

Ami**E7****Ami**

zda na něj myslí, vzpomíná, má/nemá rád.

2. Smutně plavou květy vodou,

rozum pláče nad náhodou, nemá, nemá, řeko nemá,

pospíchej, ať nebolí to tak.

Ami**A7**

R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,

Dmi

prostor se zúžil na má dáti - dal,

G7

jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,

C**E7****Ami**

jak zapálený trsy trav, mmmmm.

3. Uchla kytky na kamenech,

vezmi ji a v knížce nech ji, pro vzpomínku u básniček,

ze kterých ti po večerech čet'.

R:

1. V řece plavou bílý lístky ...

C

Ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami

F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

G

C

a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C

F

C

G

R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,

C

F

C

G

C

k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr ...

Širý proud

(traditional/Jiří Tichota)

1. Ten širý proud jak přejít mám,
proč neumím se nad něj vznést,
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.

4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hled', ruka má teď krvácí.

5.=1.

Ami Emi H7 Emi Ami Emi H7 Emi
Lalalalalálala ...

Emi H7 Emi
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
H7 Emi
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
H7 Emi
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
H7 Emi
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

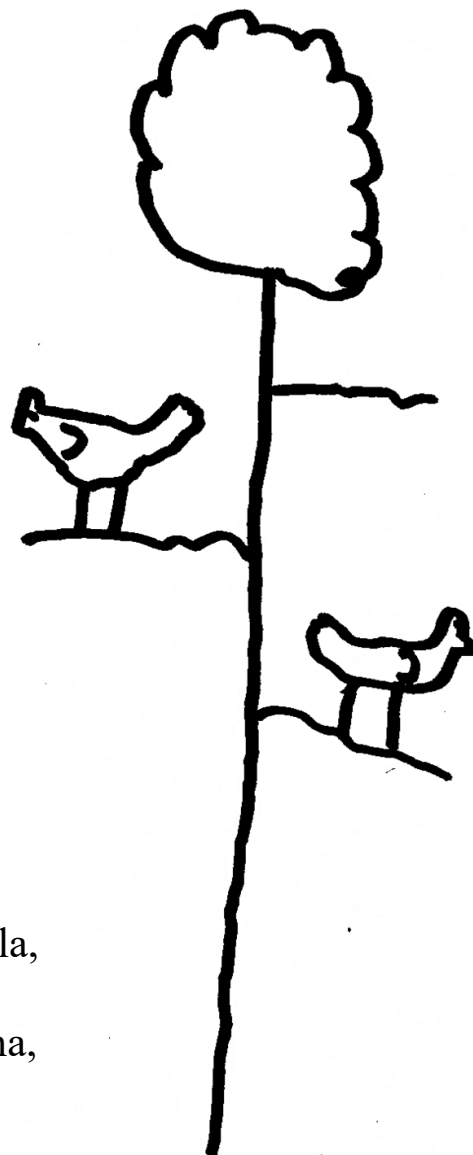
Ami Emi
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 Emi E7
nechte mě příjemně snít,
Ami Emi
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 Emi
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

Ami

H Emi Ami

1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,
Ami **Emi**
 paseky osvítlí zář z borovejch klád zapálenejch.

Ami

C G

Dmi

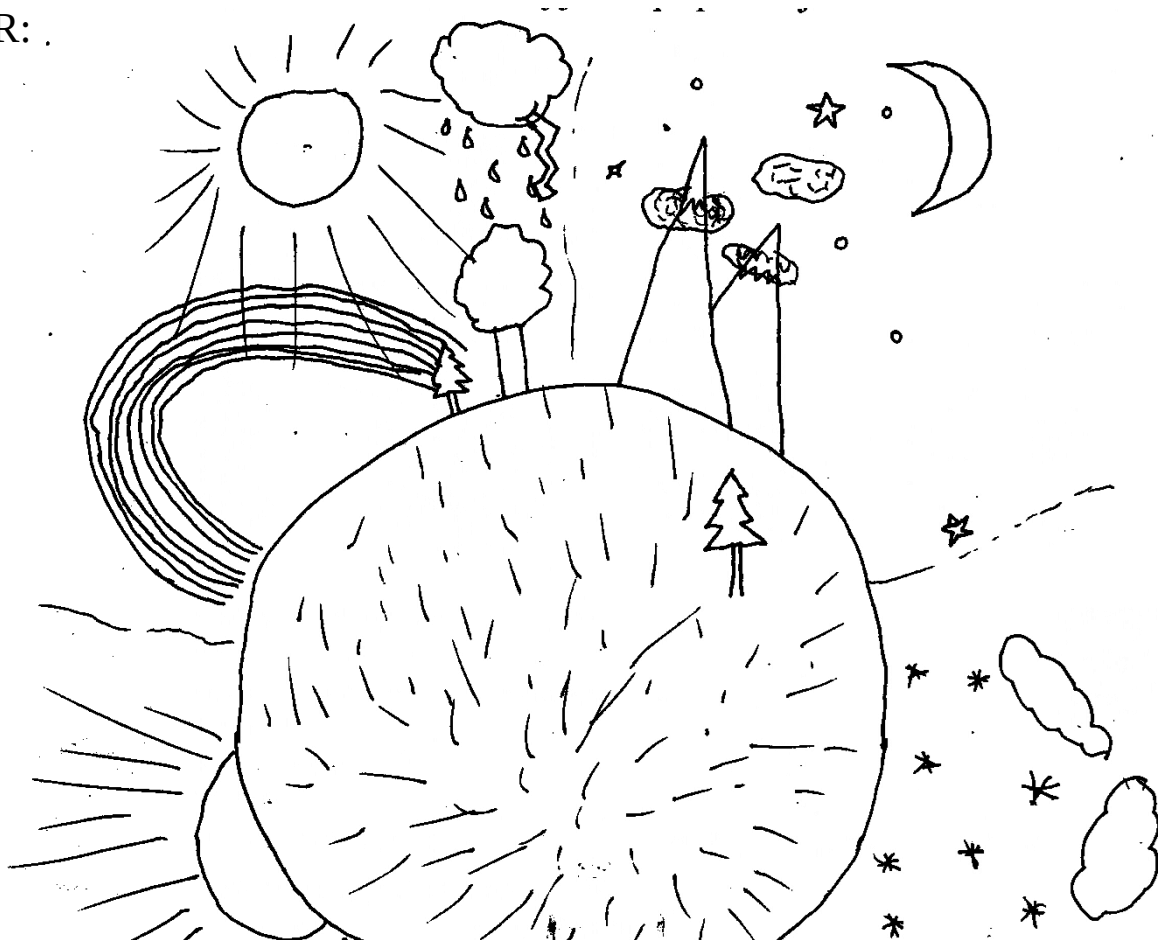
- R: Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí,
Ami **Emi** **Ami**
 jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,
 boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.

R:

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
 šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej.

R: .

*Soudný den

(traditional/ D. Vančura)

Dmi

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

C

zdál se mi sen o poslední pouti,

Dmi

Ami

Dmi

zdál se mi sen, že všechno seberou ti, v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,

kam běžet mám, měsíc na zem spadne,

kam běžet mám, moře už je na dně, v ten soudný den.

3. Stůj, nechod' dál, času už je málo,

stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,

stůj, nechod' dál, otevři se, skálo, v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,

Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,

Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to, v ten soudný den.

Dmi

C

R: Soudí, soudí pány, slouhy, soudí, soudí hříšné touhy,

Dmi

A E A

soudí, soudí, výčet pouhý, á - á - á - á

Dmi

V tom se probudíš, to byl jen sen,

B

v tom se probudíš, to byl jen sen,

Gmi

Dmi Ami Dmi

v tom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.

6.=1.

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,

zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,

Dmi

B

Dmi A

Dmi

zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

* Stály báby

(traditional/ F. Kňourek)

- C** **G7** **C** **C7**
1. Stály báby u silnice, divily se převelice:
F **C** **G** **C** **C7**
Hej, hola, hola, holalá, že má nahá kolena, cha, cha, cha,
F **C** **G** **C**
hej, hola, hola, holalá, že má nahá kolena.
2. Punčochy jen nad střevíce, gatě nemaj nohavice.
: Hej, hola, hola, holalá, skaut má nahá kolena.:
3. Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán.
: Hej, hola, hola, holalá, k tomu nahá kolena. :
4. S prstem vzhůru káže vědma: Počkej, však ty chytíš regma!
: Hej, hola, hola, holalá, nastydnou ti kolena! :
5. Kdo se sluncem nemá styku, v stáří hledá apatyku.
: Hej, hola, hola, holalá, francovkou tře kolena! :
6. Bratr Ježek ruce spíná, počkejte vy bando líná!
: Hej, hola, hola, holalá, proženu vám kolena! :

C F

1. U stánků na levnou krásu,

C Fmi

postávaj a smějou se času,

C G C
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj

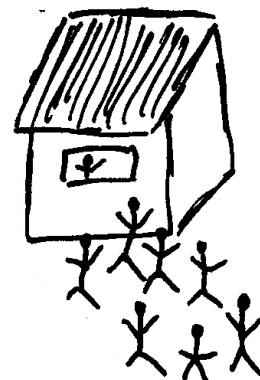
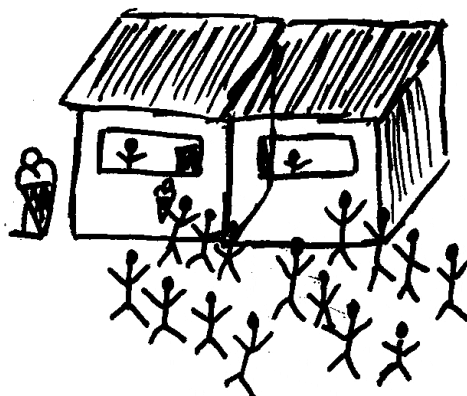
C7 F G

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky

C Fmi

tak málo je, málo je lásky

C G7 C
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

*Stará archa

(traditional/ D. Vančura)

D A D
REF: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
D A D
kocábku náram-, náramnou. :]

D
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D A D
kocábku náram-, náramnou,

Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
D A D
kocábku náram-, náramnou.

REF: Já mám kocábku ...

G A D
Archa má cíl, je, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.

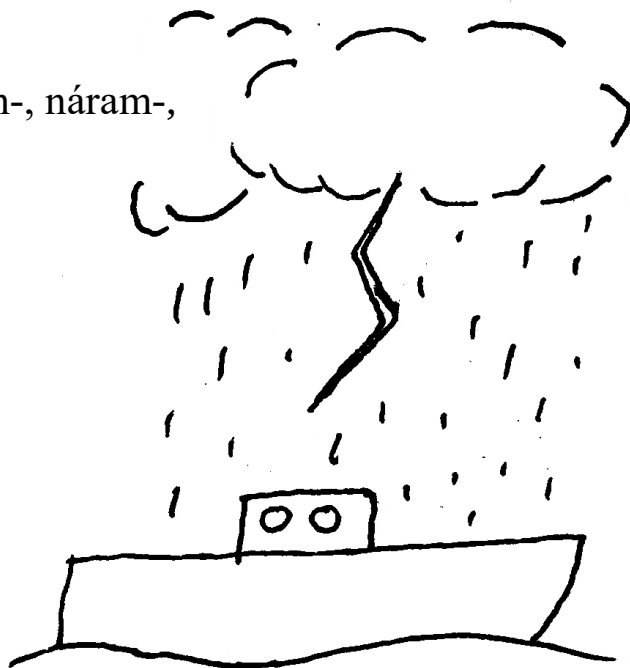
REF: Já mám kocábku ...

2. Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní, kocábku náram-, náramnou,
Noe je svolal ještě před povodní, kocábku náram-, náramnou.
Kázal jim naložit ptáky, savce, kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy hladce," kocábku náram-, náramnou.

REF: Já mám kocábku ...

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram-, náramnou.
Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku náram-, náramnou.

REF: Já mám kocábku ...

* Starý příběh

(Traditional/Jiří Tichota)

G

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

Hmi C D

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

G C G C

Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

G C G C

Mává, mává nám všem svobodná zem.

D G

C

R: A kdo se bojí vodou jít, ten podle tónů faraónů musí žít.

G C G C

Mává, mává nám všem svobodná zem.

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R: A kdo se bojí vodou jít ...

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R: A kdo se bojí vodou jít ...

R: A kdo se bojí vodou jít ...

D

Hmi

1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno,

D

Hmi

a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

G

A

D

Hmi

R: |: Statistika nuda je, má však cenné údaje,

G

A

G

D

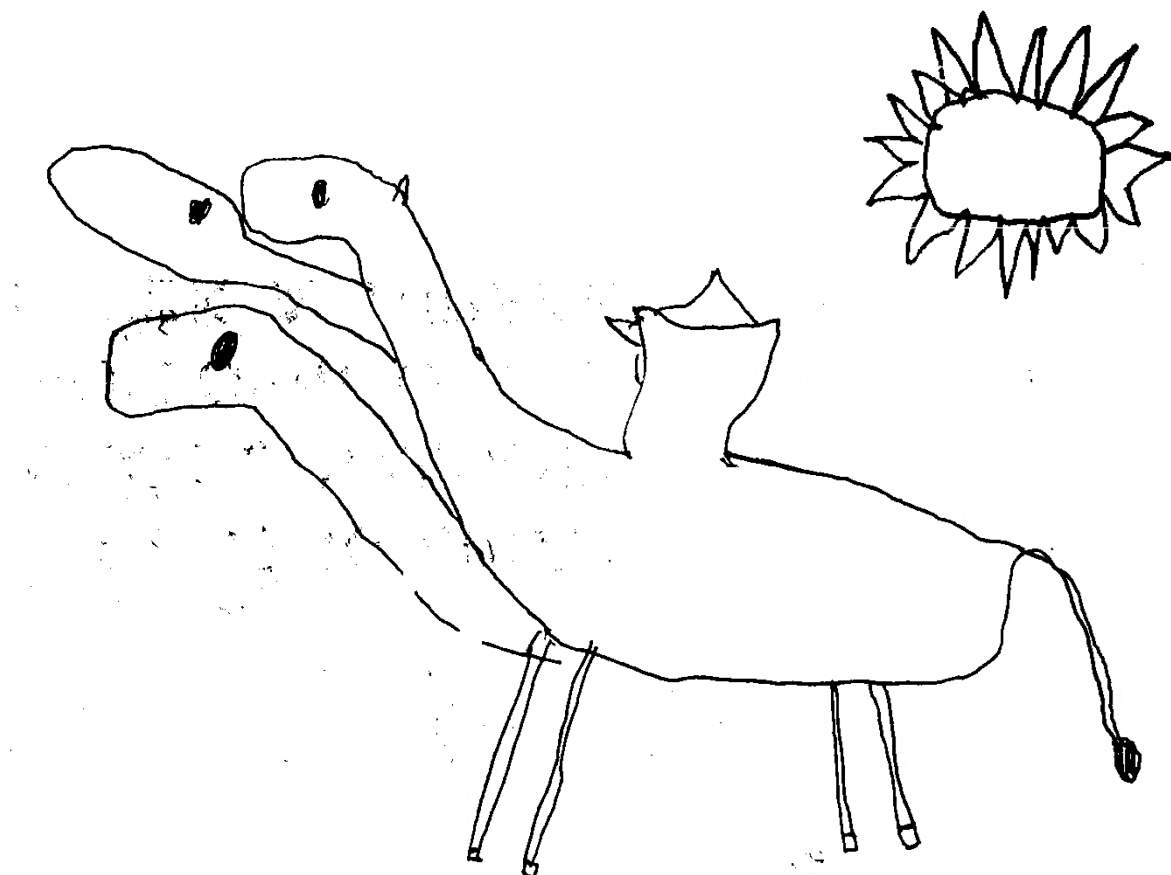
neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :|

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
tak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyříd'te té ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

R:

Strč prst skrz krk

(Akeman-Flatt-Scruggs/ trad.)

D

1. "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

A

"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

D

"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,

A

D

bude z tebe zpěvák velikej, Pájo.

D

2. Na cvičišti čtyři svišti piští,

A

na cvičišti čtyři svišti piští,

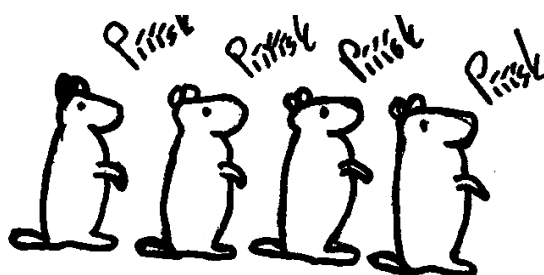
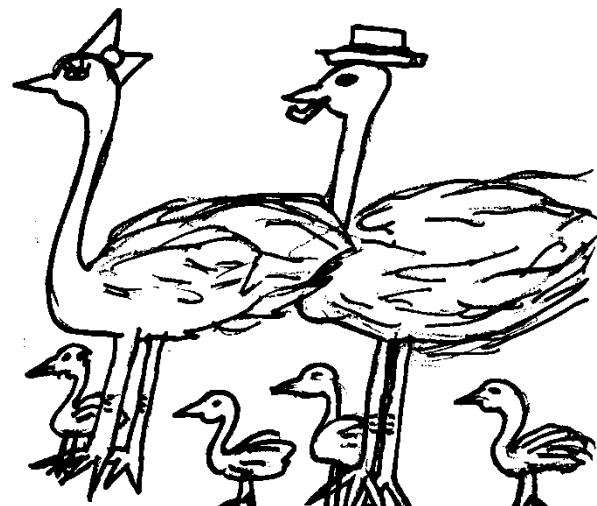
D

na cvičišti čtyři svišti piští,

A

D

těším se na lekci příští, ach jo.

3. (3: Dalajláma v lomu láme slámu :

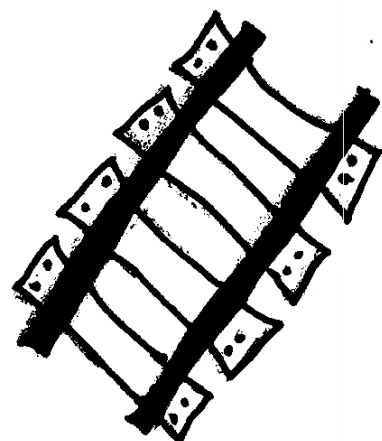
já si na tom jazyk zlámu, ach jo.

4. (3: Jak Julie olejuje koleje, :

smrtný pot ze mě leje, votři mě, ach jo.

5. (3: Teď už umím "kaplan plakal v kapli" :

hlasivky se mi už naply, ach jo.

6. (3: Na klavír hrála královna Klára :

a přitom se na mě smála, ach jo.

7. (3: Šel pštros s pštrosicí a pštrosáčaty na mě :

já mám z toho sucho v tlamě, ach jo.

8. (3: Od poklopu ku poklopu kyklop kouli koulí :

Na jazyku už mám bouli, ach jo.

9. (3: Tato teta to je této tety teta :
Je to bída tahle věta, ach jo.
10. (3: Kmotře Petře, nepřepepřete mi vepře :
kmotře Petře, šetřte pepře.
11. (3: Ztepilý svišť v stepi sice svisle visel :
zasvištěl, svist slyšel sysel.

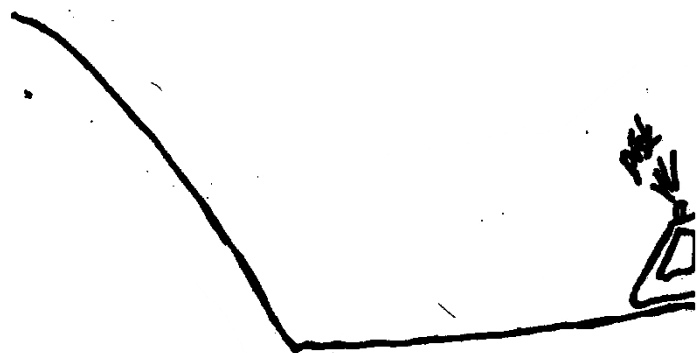
Šlapej dál

(Hank Williams/Jan Vyčítal)

- D** **A**
1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
D
vlak houká, v kopci je pomalej,
A
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
D
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.
D **A**
R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
D
tohleto je město proklatý,
A
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
D
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějaký vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.
R:

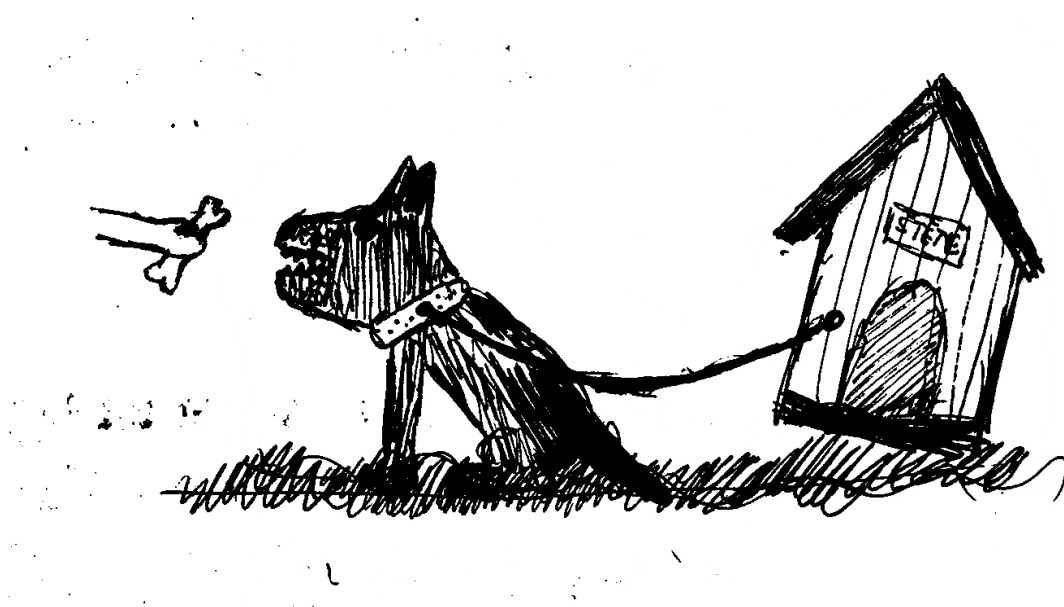
3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jed' dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.
R:

*Štěně

(J. Voskovec – J. Werich – J. Ježek)

- C F C
1. Narodilo se štěně, lidí se nebálo,
F C F C G C
[: se svým stínem na stěně to štěně celej den si hrálo. :]
2. A když povyrostlo víc, protáhlo si nohy,
[: rozběhlo se do ulic, do vesnic očuchávat rohy. :]
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocáskem vrtí.
[: uviděl to jeho pán - grobián, rozzlobil se k smrti. :]
4. Aby pes znal celou ves, to jsou náký mravy,
[: takový všetečný pes na řetěz, to mu mravy spraví. :]
5. A tak na řetěze rost', až z něj vyrost' hafan,
[: jednou mu pán dával kost pro radost a byl zle porafán. :]
6. Jak to, že ten pes kouše, sám sebe se tázal,
[: dřív neublížil mouše, proč kouše, když jsem ho uvázal? :]
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
[: celý svět to ví už dnes, že řetěz mravy nenapraví. :]

- D Hmi Emi G**
 1. V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl
Emi A7 D
 a můj kuň i já jsme cestou znaveni.

- D Hmi Emi G**
 R. Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
Emi A7 D A
 bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkrej sráz, modrá tůň a bobří hráz,
 táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

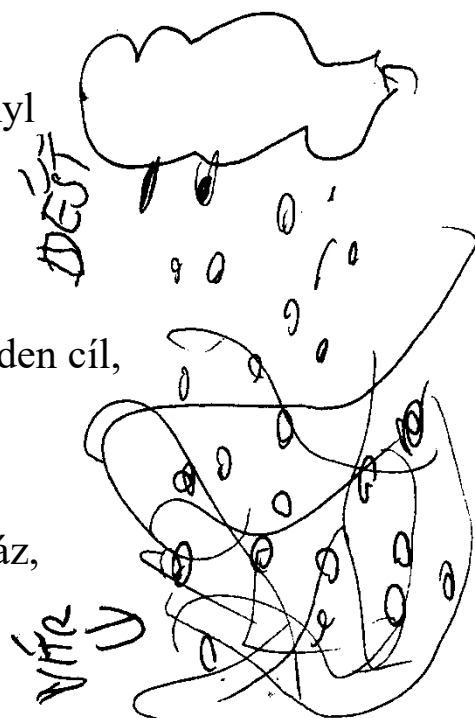
R: Těch tisíc mil ... jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil, ted' mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R: Tisíc mil ... jeden cíl,
 Bílej dům, to malý bílý stavení.

4. Kousek dál, a já to vím, uvidím už stoupat dým,
 šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R: Těch tisíc mil ... jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

Dmi

1. Šedivým ránem nad řekou

Gmi Dmi

ve skalách šlapou, otevřenej den,
zelenej mundůr prastarej,

Gmi Dmi

usárna, ešus, šlapou šedým dnem,

Gmi

mlčky se záda kymácí

Dmi

cestou, co nikdy neztrácí

B A Dmi

kouzlo dalek a kamarádskej slov.

2. Kolik máš tříd a co jsi byl,
nehraje roli, mundůr všechno skryl,
ukaz co umíš a jakej jseš,
zabal si věci, pojd' s námi, když chceš,
hlavně si pamatuj, že vždycky fér,
náš grunt je "dávej, potom ber",
uvidíš, jakej je cíl a jakej směr.

D

R: Můžeš si myslet, že jsme blázni,

G D

kteří si hrají na naivní svět,

Hmi

asi máš pravdu, pokud blázen

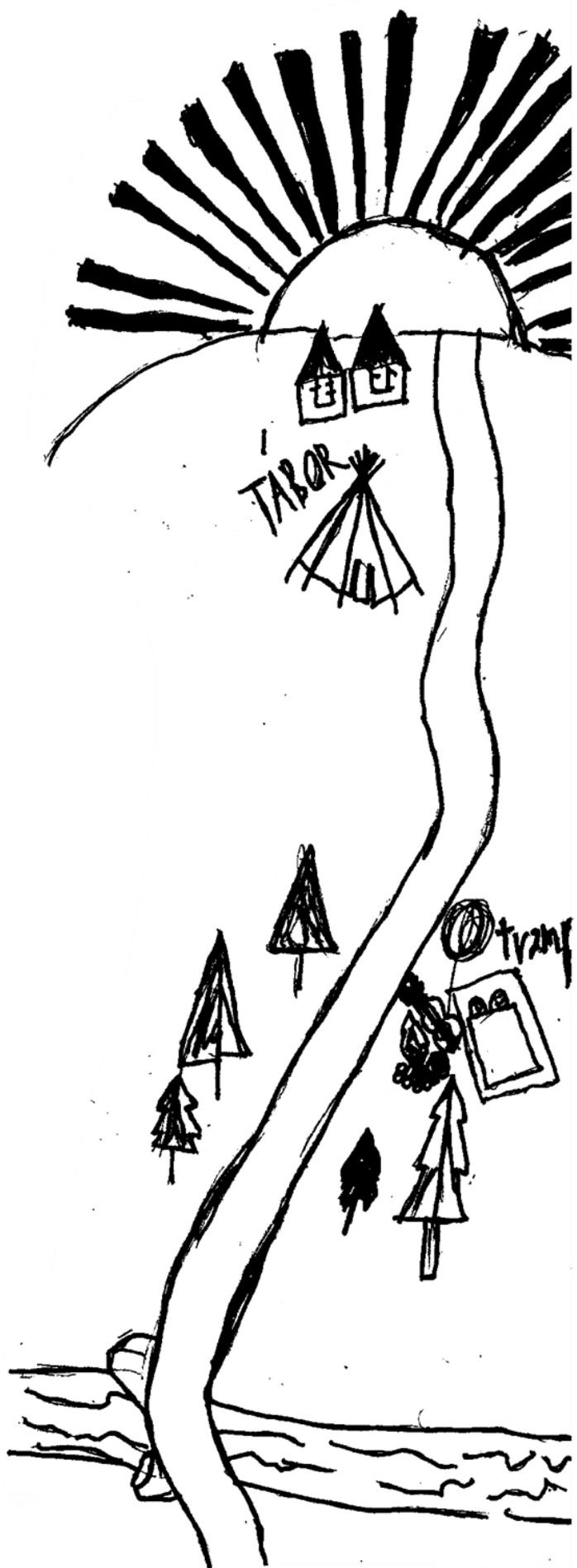
A

Dmi

je láska lidí prostá jako květ.

3. S večerem' složej hlavu svou
tam, kde pár kroků čas zastavil,
pár konzerv ohřát, všechno všem,
a pak tě někdo půlkou deky skryl,
Kytary tón když zazní tmou,
z borovic nebe nad hlavou,
to je to co znamená slovo "tramp".

R:

Trh ve Scarborough

(*Spirituál Kvintet*)

Hmi A Hmi

1. Příteli, máš do Scarborough jít,
D Hmi D E Hmi
dobře vím, že půjdeš tam rád,
D A Hmi A
tam dívku najdi na Market Street,
Hmi E G A Hmi A Hmi
co chtěla dřív mou ženou se stát.

2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu nit' však smí jenom brát
a místo příze měsíční svít,
bude-li chtít mou ženou se stát.

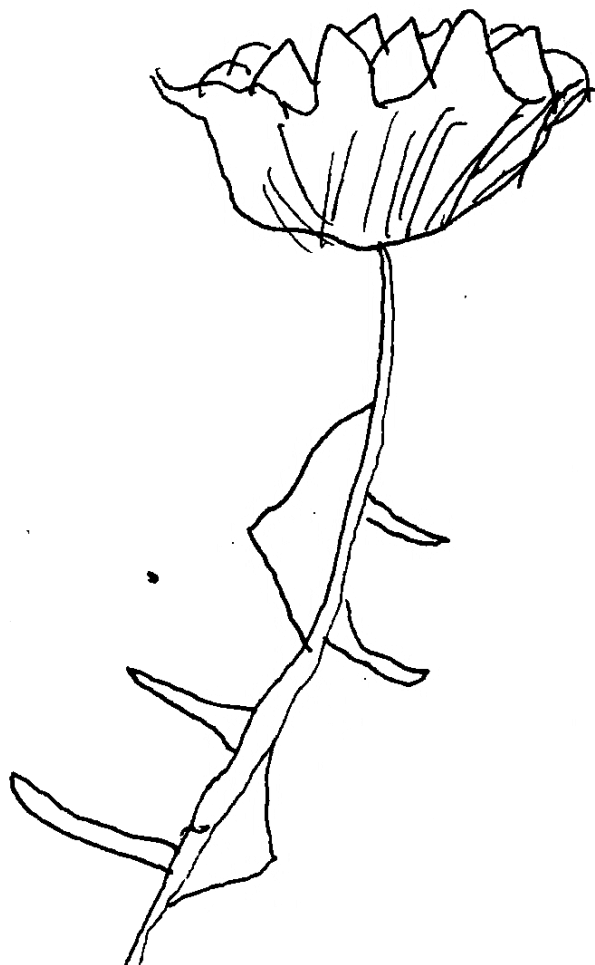
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Tři citronky

1. **C Ami Dmi G C Ami Dmi G**
V jedné mořské dálavě ztroskotal parník v hlubině,
C Ami Dmi G C
jenom tři malé citronky zůstaly na hladině.

C Ami Dmi G
REF: (: Rýba růba, rýba růba, rýba růba ču ču :)

C Ami Dmi G C
jenom tři malé citronky, zůstaly na hladině.

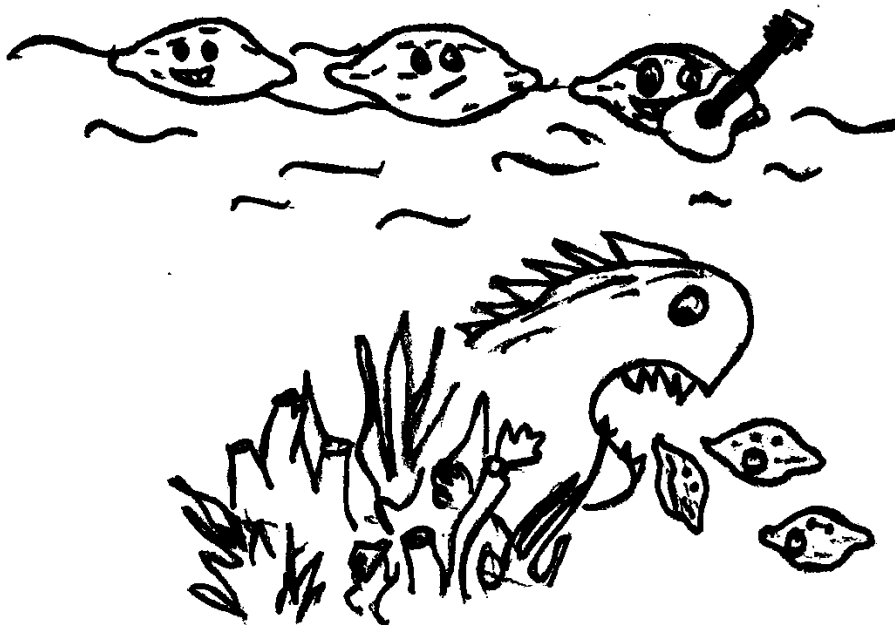
2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.“

REF: Rýba růba ...

3. A tak se citronky plavili dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavili do dále, až na ostrov korálový.

REF: Rýba růba ...

4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citronky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

ťápají si v blátě cestou-necestou,

Dmi

G

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi

G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

2. Auta jezdí tam, náklad'áky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtko máchají,

chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

*Tři kříže

(Ladislav Kučera)

Dmi C Ami

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dmi Ami Dmi

který v drápech má d'ábel sám,

C Ami

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi Ami Dmi

míří k útesům, který znám.

F C Ami

REF: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi Ami Dmi

někdo do písku poskládal,

F C Ami

slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dmi Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

REF: Jen tři kříže ...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

REF: Jen tři kříže ...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

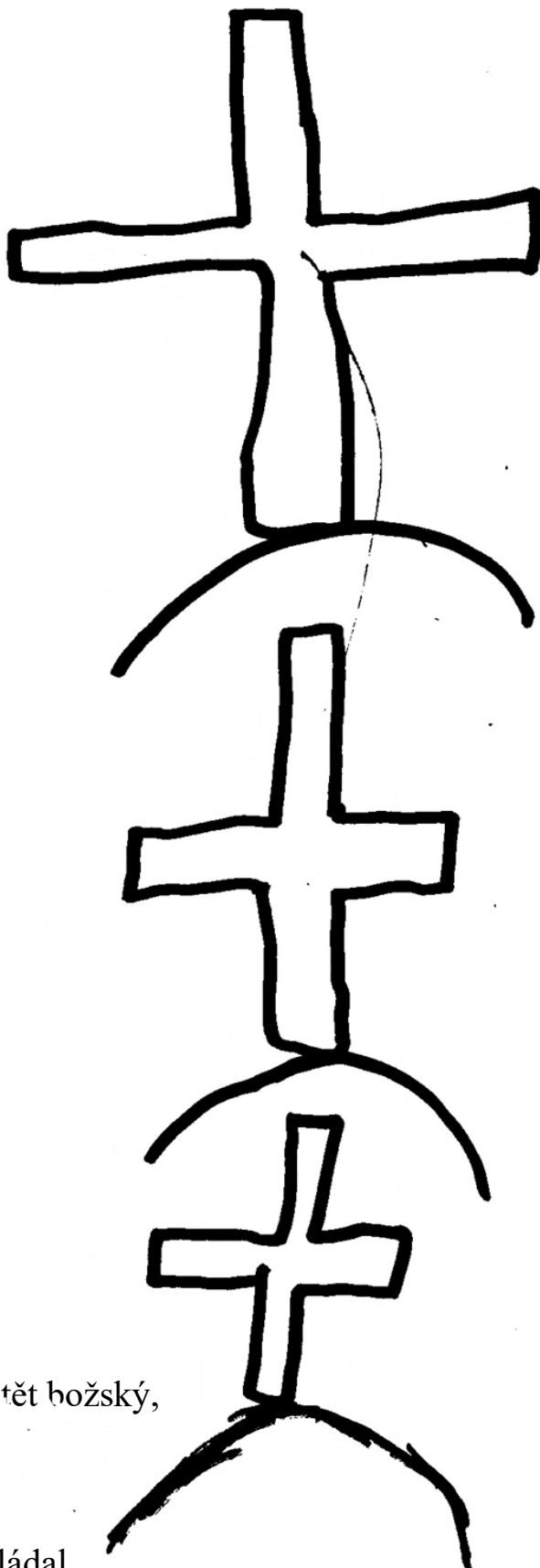
Dmi C

REC: "Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,

Ami Dmi Ami D

snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R1: Jen tři kříže... jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl ... co jsem do něj psal.

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

B

C

F

za chvíli půjdem toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zhasí,

B

C

Dmi

tak zase půjdem toulat se dál.

Dmi

2. Posvátný je můj každý večer,

Ami

Dmi

když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout

Ami

Dmi

a hned by věděl, jakěj chcem svět.

R:

Dmi

3. Posvátný je mi každý slovo,

Ami

Dmi

když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,

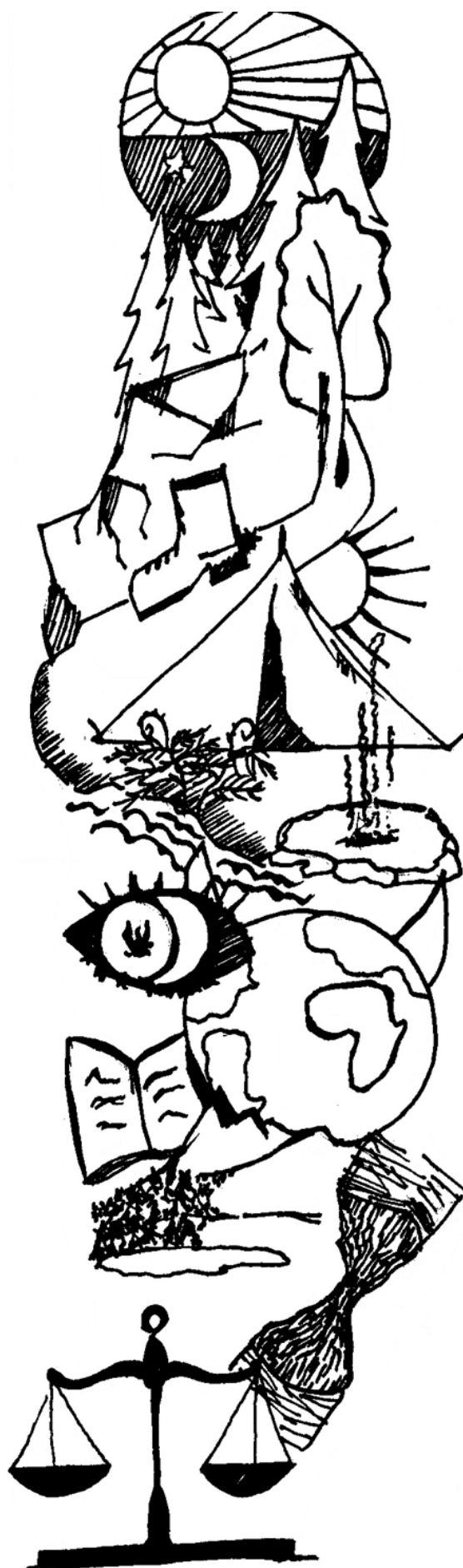
Ami

Dmi

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

*Ukolébavka pro Kubu a Lenku

(Jaromír Nohavica)

G **Emi**
1. Den už se sešeril, už jste si dost užili,
Ami **D**
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G **Emi**
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami **D**
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G **Emi Hmi Emi**

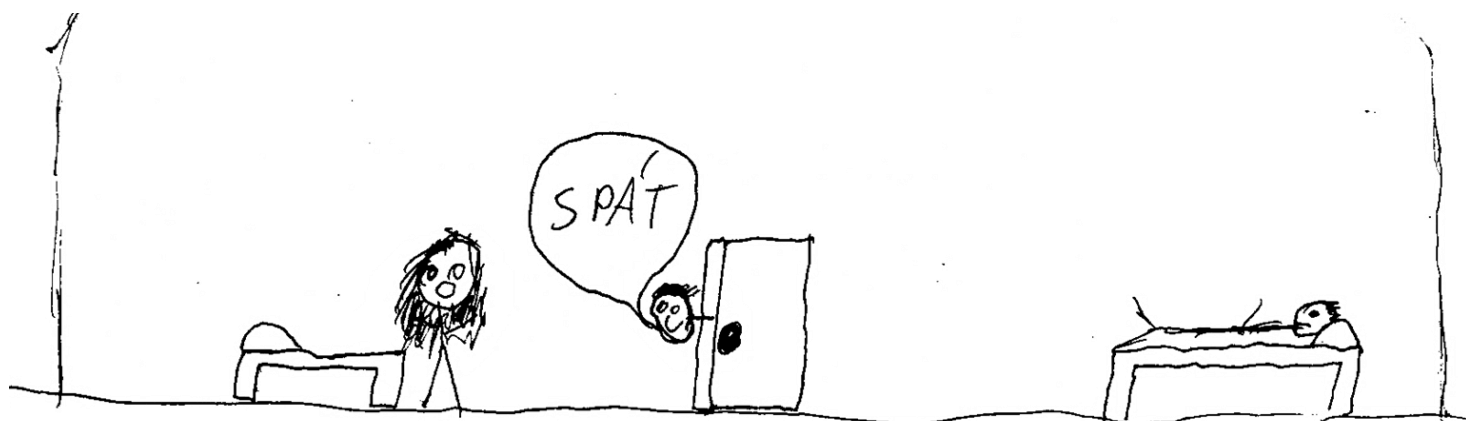
REF: Na, nananananana, nanana ,

Ami **D**
aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

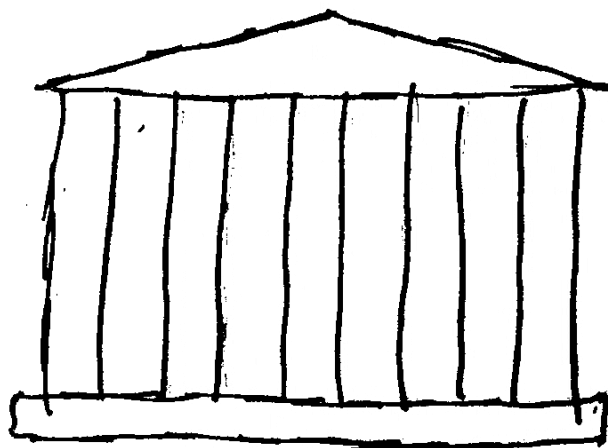
G **C** **G** **D** **G**
Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C **G** **D** **G**
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D **G** **D** **G**
hajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C **G** **D** **G**
zítra, dřív než slunce začne hřát, dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,

REF: Na, nananananana, nanana ...

- Ami C G C C7**
 1. Kde je, kde je sláva Říma, kde je, kde je sláva Říma,
F Ami Emi Ami C Ami G C
 v dávných troskách dávno dřímá tam, kde i světlo mizí v tmách.
2. [: Kudy bloudí prázdná slova, :]
 zjeví se a ztratí znova tam, kde i světlo mizí v tmách.
3. [: Už se, už se nám čas krátí, :]
 přijde den a půjdeme spát tam, kde i světlo mizí v tmách.
4. [: Kam se, kam se ztratí činy, :]
 mrtvé činy z naší viny - tam, kde i světlo mizí v tmách.
5. [: Kam se, kam se ztrácí touha, :]
 únava nám zbývá pouhá tam, kde i světlo mizí v tmách.
- 6.=3.
7. [: Kde jsou, kde jsou velké lásky, :]
 půvabné jak sedmikrásky - tam, kde i světlo mizí v tmách.
8. [: Kde se, kde se skrývá pravda, :]
 pálená i mrazem zvadlá dál vábně voní věčnou tmou.

Ami D F E Ami E
REF: Vap tada dap... (2x)

Ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A A7

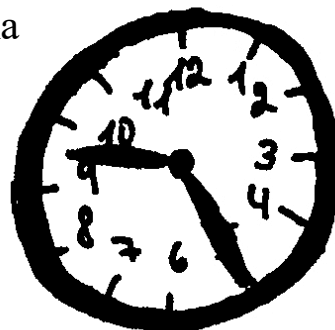
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E

zadní otevřená, zadní otevřená.
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

REF: Vap tada dap ... (2x)

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

REF: Vap tada dap ... (2x)

***Ved' mě dál, cesto má** (B. Danoff-J. Denver/ V. Poštulka)

D Hmi A G D
1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však cíl svůj skrývá,
Hmi A G D
někde v dálce každá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

D A Hmi G
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
D A G D
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

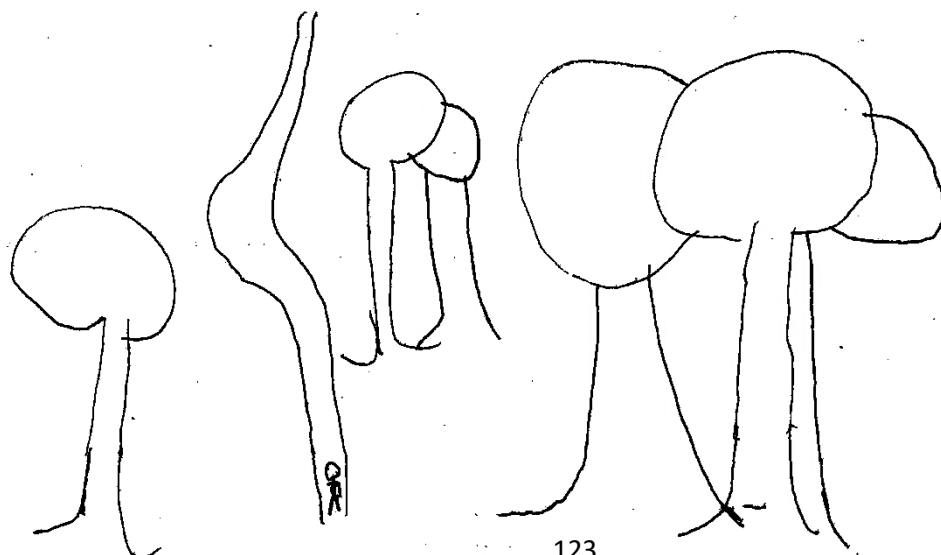
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Hmi A D
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
G D A D A
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Hmi C
písně své, co mi v kapsách zbydou,
G D A A7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

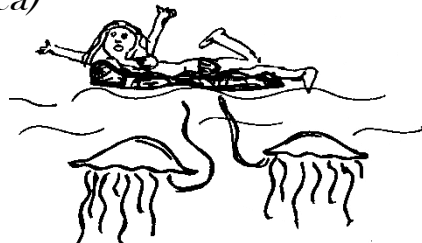
R: Ved' mě dál, cesto má ...

R: Ved' mě dál, cesto má ... ved' mě dál cesto má (2x)

V moři je místa dost

(Jaromír Nohavica)

C **Dmi** **G7**
R: V moři je místa dost, v moři je místa dost,
C **Ami7** **Dmi7** **G7** **C**
v moři je místa, místa, ach, místa, v moři je místa dost (2x)

C
1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
F **G7**
cesta je velmi mokrá, a on je unavený,
C **F**
za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,
G7
na pravo v Golfském proudu už vidí Afriku.

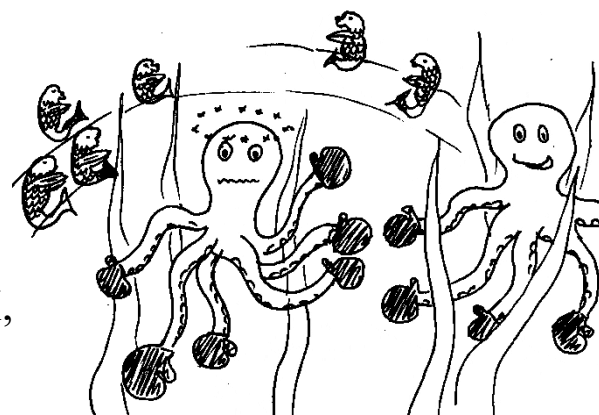

R: V moři je místa dost ...

2. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, perou se, vstávají, padají
a všechny ryby kolem ploutvemi tleskají.

R: V moři je místa dost ...

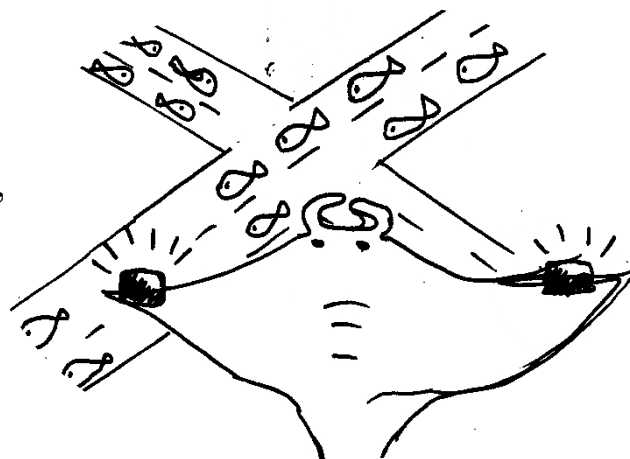
3. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
čím blíž jsou k hladině, tím vidět jsou méně,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
šťouchají do lehátek, vrážejí do lidí.

R: V moři je místa dost ...

4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každý měsíc dobijou baterky,
na mořských křižovatkách blikají světla,
aby se nesrazily ryby s rybama.

R: V moři je místa dost ... (2x)

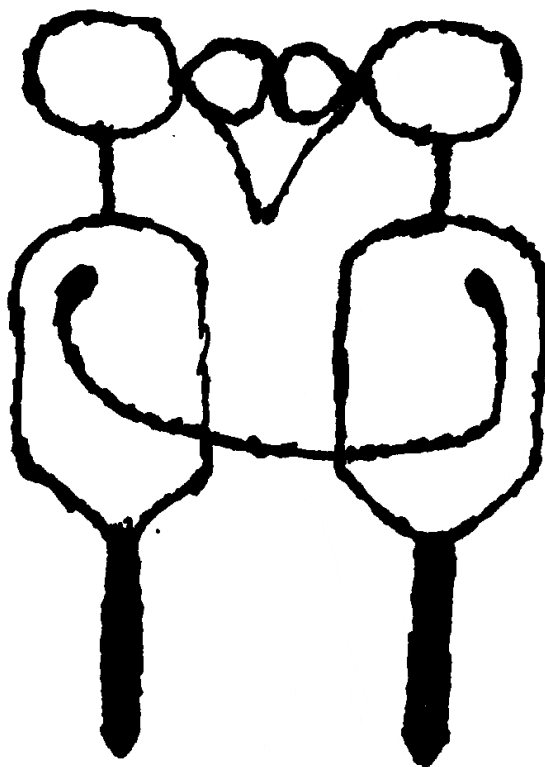
C **G7**
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každý den připomíná
C7 F C
|: toho, kdo je tvůj, čím ty jsi a kdo má rád,
G7 C
ať ti každý den připomíná. :|

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý můj já.
Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

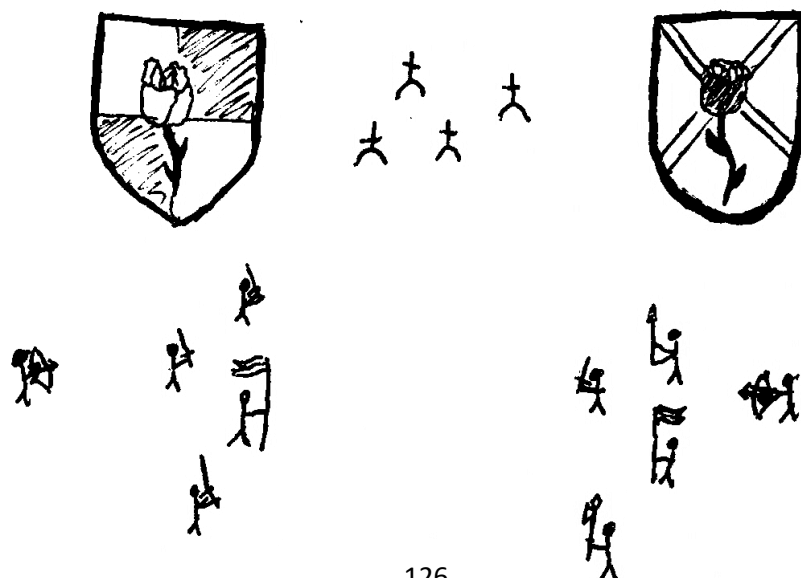
R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

- Dmi G**
 1. Už rozplynul se hustý dým,
Dmi A
 derry down, hej, down-a-down,
Dmi Gmi Dmi A
 nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A Dmi B A
 jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi Gmi A Dmi G Ami G
 je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
 kdo zabíjí, ten nepláče, derry down,
 na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 dva rody živí jeden hněv, derry down,
 kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 však hlína pije jednu krev, derry down,
 ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Večerka

Zapad den, slunka svit vymizel z údolí, z temen hor,
odpočiň každý, kdos boží tvor.

V lesa klín padl stín, hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí z hor, usíná boží tvor.

*Velrybářská výprava

(Antonín Linhart)

D **G** **A** **D**
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:

Hmi **Emi** **A** **D**
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"

G **A** **D**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

Hmi **Emi** **A** **D**
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

D **G** **A** **D**
R: [: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Hmi **Emi** **A** **D**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

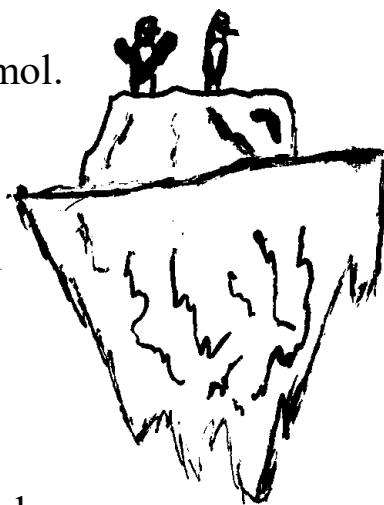
R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

C F C Ami
 1. Míle a míle jsou cest které znám,
C F G
 jdou trávou a úbočím skal,
C F C Ami
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam

a já na všech s vámi jsem stál.
 Proč ale blátem nás kázali vést
 a špínou nám třísnil šat...

F G C Ami
 R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
 ten vítr co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
 a dál po nich zástupy jdou.
 Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou.
 Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
 spí v hlíně těch práchnivých blát...

R: To ví snad jen déšť ...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád
 i stéblo je záchranný pás.
 Dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás:
 Proč se jen účel tak rád mění v bič
 a proč se jen má člověk bát?

R: To ví snad jen déšť ...

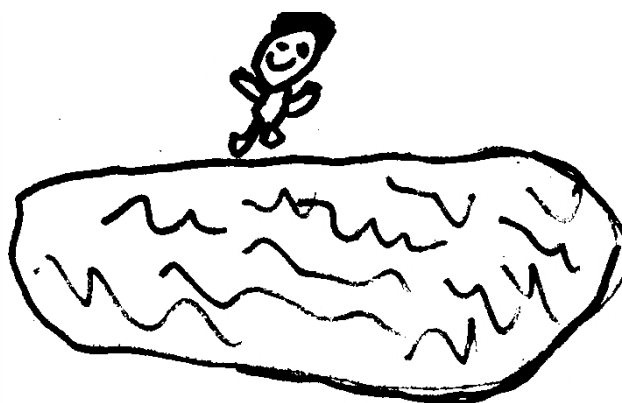

Wawerly

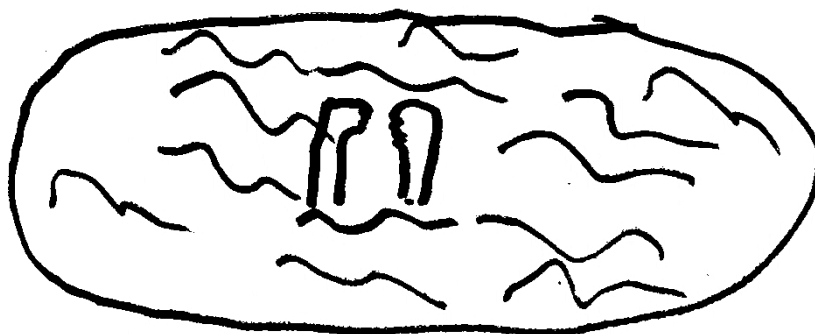
- Ami** **E**
1. Šel Wawerly se vykoupat-pat-pat,
Ami **E**
svou Dorotelu nechal sníti,
Dmi Ami
[: aby si moh-moh-mohl zaplavat-vat-vat,
E **Ami**
Musel si měchuřinky vzíti. :]

2. Zlý osud číhal jako sok-sok-sok
a Wawerly proti své vůli,
[: Když po hlavě-vě-vě proved svůj skok-skok-skok,
Pod vodou zůstal trčet v půli. :]

3. Když paní došla zpráva zlá-zlá-zlá,
Jak střela z komnat vyletěla,
[: nad vodou lej-lej-lejtko poznala-la-la
A mžikem hrůzou zkameněla :]

4. Po létech park i zámek zpust-zpust-zpust
A jenom skrze staré jedle
[: Je vidět lej-lej-lejtko z vody růst-růst-růst
A sochu Dorotely vedle. :]

Za chvíli už budu v dáli

(C. Perkins/J. Vyčítal)

D

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Emi

světla vlaků vidím plát,

A

G

D

a na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,

zjistíš, že se slehla zem

a tvůj miláček že pláchl o půlnočním expresem.

D

Emi

R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

A

G

D

o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,

pak píš'ala, je mi hej,

konečně vím, že je konec

naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,

tuláckej song budu hrát,

sedím si na nárazníku

a je mi tak akorát.

R:

5. Pec nám spadla...

6. Prší, prší ...

7. Já do lesa nepojedu ...

8. Polámal se mraveneček, ví to celá obora,

o půlnoci zavolali mravenčího doktora.

Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis,

tříkrát denně kostku cukru, budeš zdravý jako rys.

Dali prášek podle rady, mraveneček stůně dál,

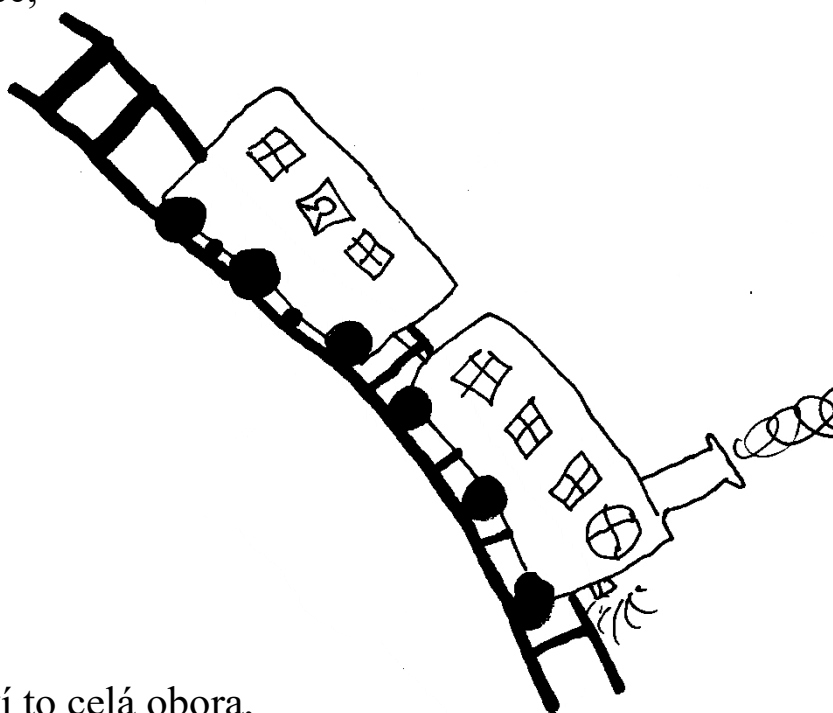
celý den byl jako v ohni, celou noc jen proplakal.

Čtyři stáli u postýlky, pátý tiší, neplakej,

pofoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.

Pofoukal mu na bolístku, pohladil ho po čele,

hop a zdravý mraveneček ráno skáče z postele.

Ami **G** **Ami**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dmi **Ami** **E** **Ami**
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Ami **E** **Ami**
R: Musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát
E **Ami**
musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: [: Že máš za svou pravdou stát,
že máš za svou pravdou stát. :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [: Takhle za svou pravdou stát,
takhle za svou pravdou stát. :]

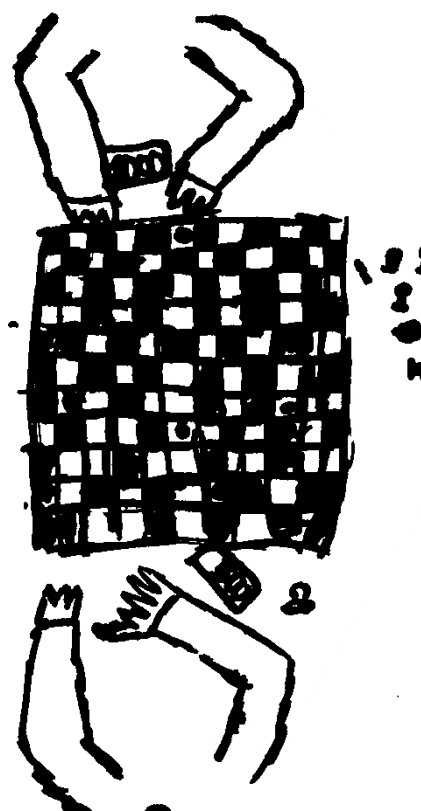
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [: Neměl za svou pravdou stát,
neměl za svou pravdou stát. :]

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6.=1.

R: [: Musíš za svou pravdou stát,
musíš za svou pravdou stát. :]

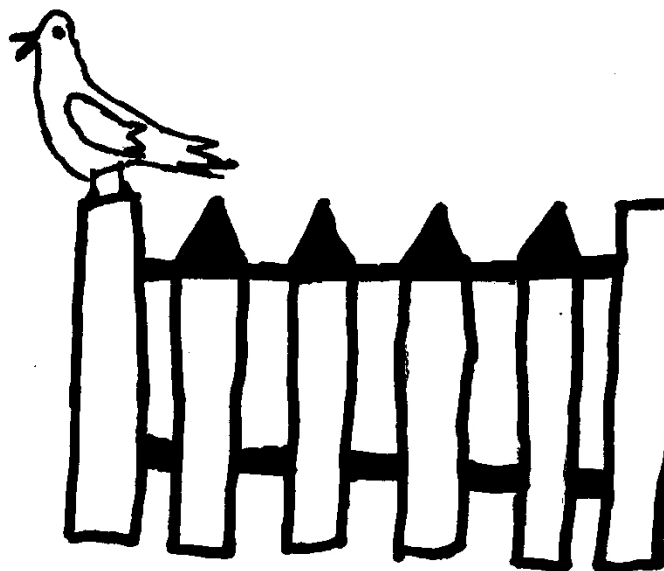

Zabili, zabili

(Balada pro banditu)

- C F Dmi F C**
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
C F Dmi F C
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

C F
R: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
C F
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
C F C
není, není tu.

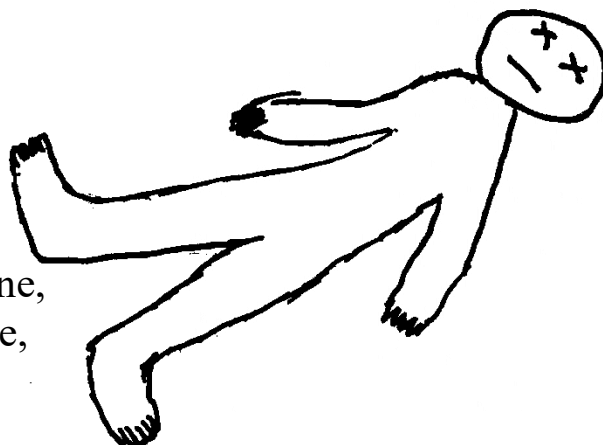
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R:

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R:

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane,
živý chlap zůstane,

D **Emi**
Je tam brána zdobená, cestu otevírá
C G **D**
Zahradu zelenou všechno připomíná

Jako dým závojů mlhou upředených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Je to březový háj, je to borový les
Je to anglický park, je to hluboký vřes

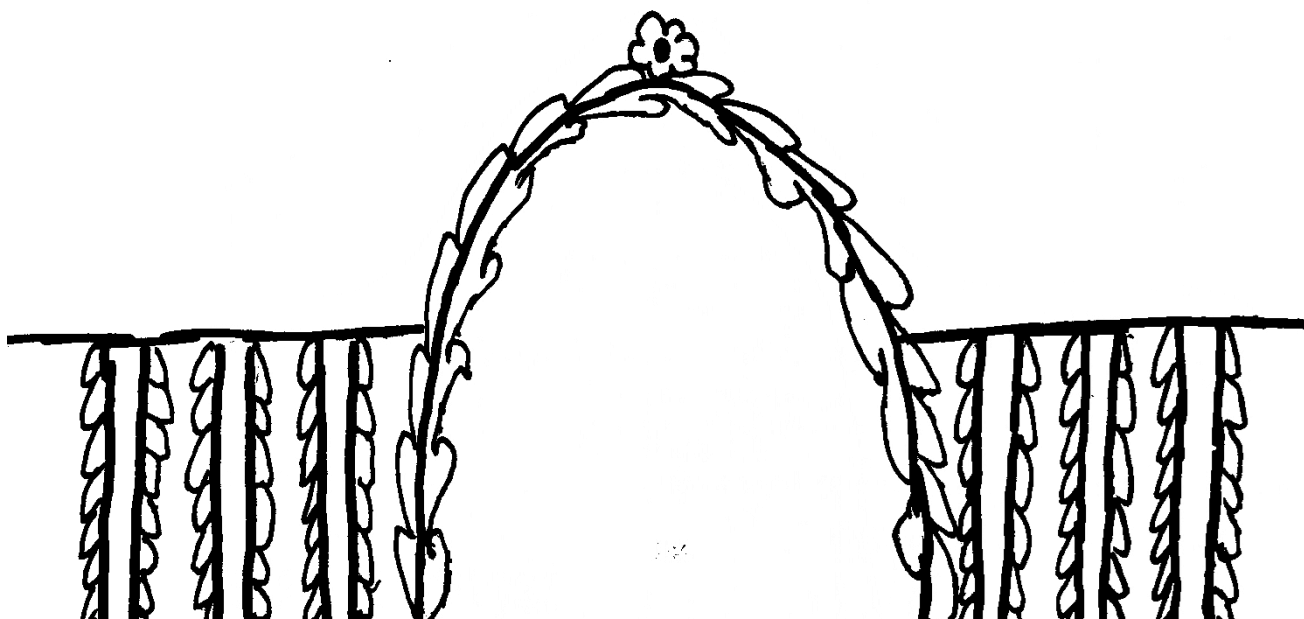
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
Tam venku za branou leží studený sníh

Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
V zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná rána slunečných dnů,
V zahradě zelený, v zahradě beze snů

Uprostřed závratí sluncem prosvícených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

G C G
 1. Podzimní bílá mlha válí se na mechu,
 Ami7 D G
 myslivci vstali už ráno,
 G C GjnK
 zajíci zalezli a nechce se jim z pelechu,
 Ami7 D G
 neboť se chtějí dožít vánoc.

G D
 R: Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
 C G
 po poli krácejí střelci,

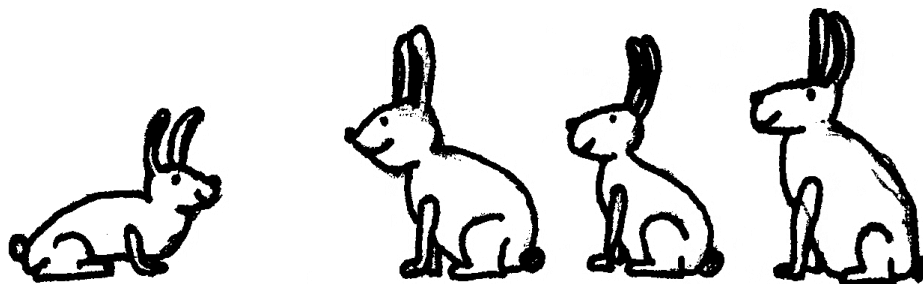
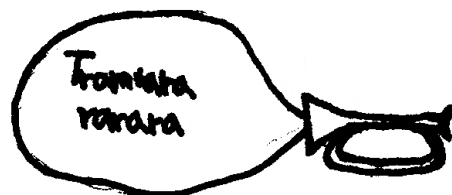
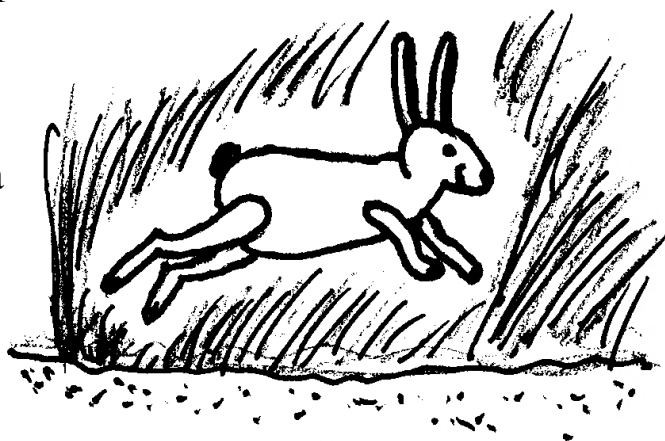
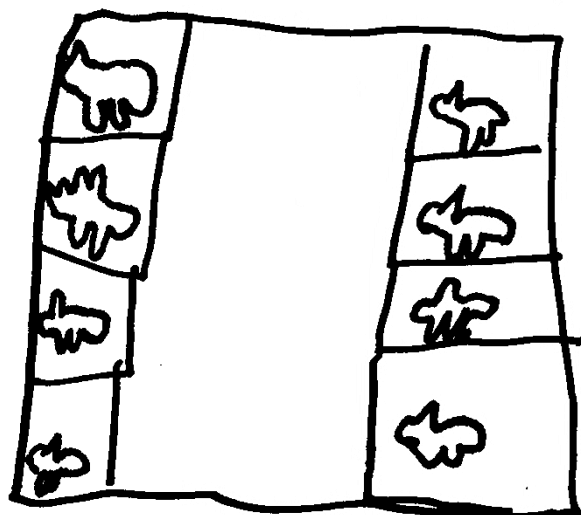
D C G
 [: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
 Ami7 D7 G
 o tom, že malí budou velcí. :]

2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
 a potom obléknou dresy,
 začíná speciální slalom mezi brokama
 na trati pole-louky-lesy.

R:

3. Už volá vrchní zajíc: "Pravda vítězí,
 nohy jsou naše hlavní zbraně,
 až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
 a teď, zajíci, hurá na ně!"

Ami7 D7 G
 R: + že všichni malí budou velcí...

D

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

A

okamžik malý jen, než poplujem dál,

D

G

nechte mě plout, tak nechte mě plout,

D

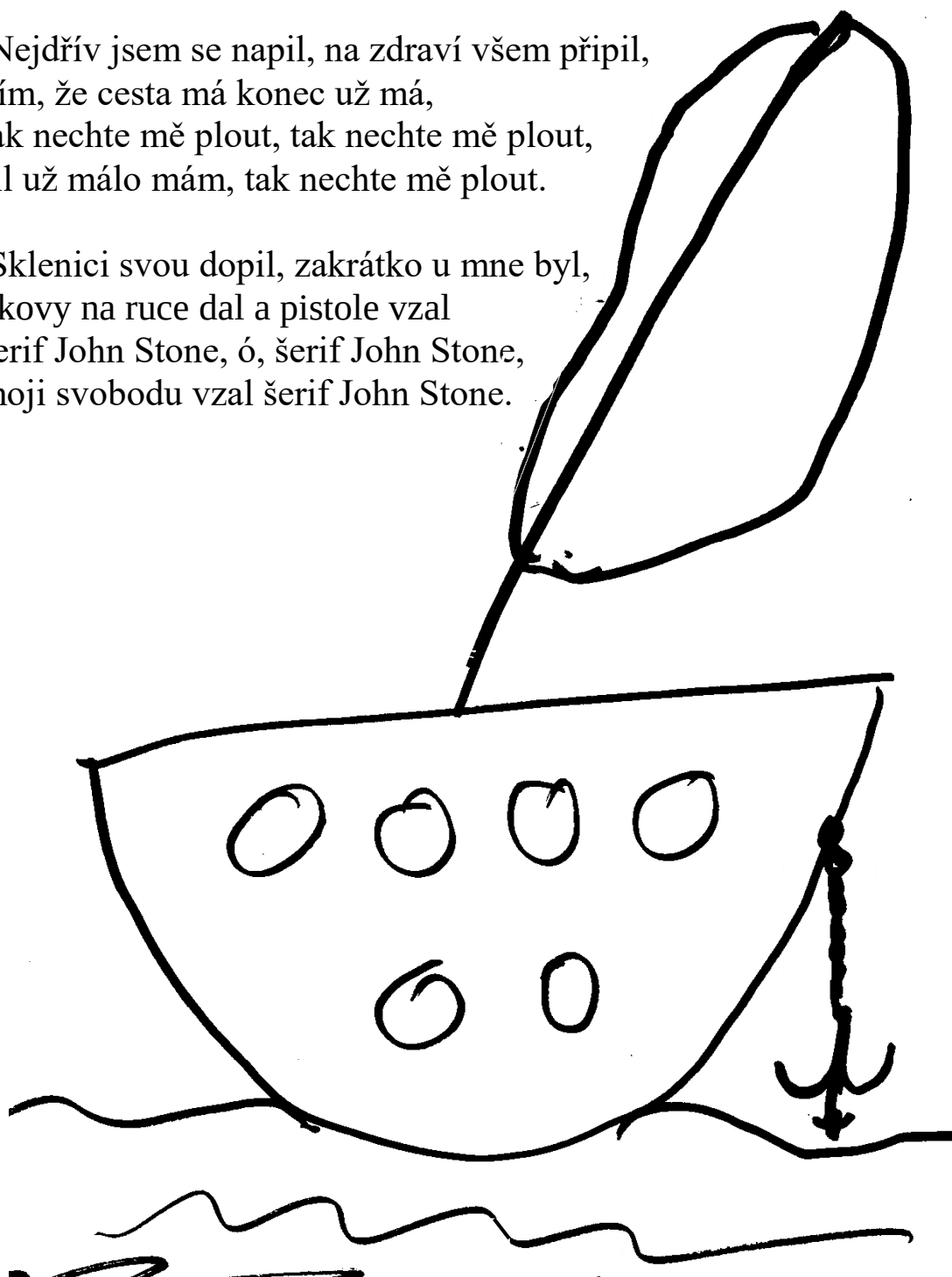
A

D

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

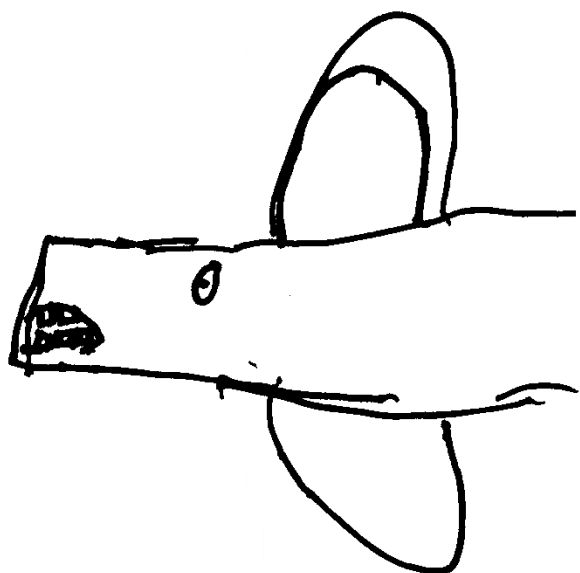
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal
šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

*Zvěřinec

1. Naše zem je kulatá, hmta, hmta, hmtata,
Žijí na ní zvířata, hmta, hmta, hmtata,
Kdyby byla placatá, hmta, hmta, hmtata,
nebyla by kulatá, hmta, hmta, hmtata.
2. Krásné zvíře je prý slon, nos má jako heligon,
kdyby neměl heligon, nebyl by to žádný slon.
3. Zebra je pruhovaná, celá jak malovaná,
Ještě jiné zebry jsou, ty se samy malují.
4. Žirafa je dlouhatá, a k tomu je nohatá.
Hlavou sahá do nebe, nohy pajdaj' o sebe.
5. Gorila je známá všem, je podobná moc lidem.
Proto lidé opilí, maj' podobu gorily.
6. Velryba je veliká, všechno před ní utíká.
Blechy se to netýká, přec vše před ní utíká.
7. Osel žere bodláčí, nic ho v břiše netlačí.
Kdyby ho to tlačilo, nám by to též vadilo.
8. Vola jistě každý zná, leckdo ho za bratra má.
Titul je to případný, neb vůl je moc nápadný.
9. Husa je líbezný pták, má štěbetavý zobák.
Dává dobrou pečení, kazívá vysvědčení.
10. Kachna chutné maso má, jenom že je moc drahá.
Laciné se najdou „kách“, denně ve všech novinách.
11. Nejkrásnější zvířata jsou vždy jenom prasata.
Ač se v blátě rýpají, výborně nám chutnají.

12. Kočka, o té každý zná, že je hodně falešná,
proto lidem častičko, říkává se kočička.
13. Blecha malé zvířátko, jenže kouše drobátko
Je to tvor otužilý, v zimě skáče v košili.

Želva

(Olympic)

C F C F C F C F
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
C F C F C F C F
velmi radno je plavat na dno za ní,
G Ami
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
C F C F C F C F
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

C G F C G F C
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
F G F G
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.

R:

Ami **G**
 1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
 svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
 po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
 a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A **Fismi**
 R: A on tam stál, a koukal do polí,
D **E**
 a byl jak král, sám v celém okolí,
A **Fismi** **D**
 korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A **E** **A**
 a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
 jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
 a z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

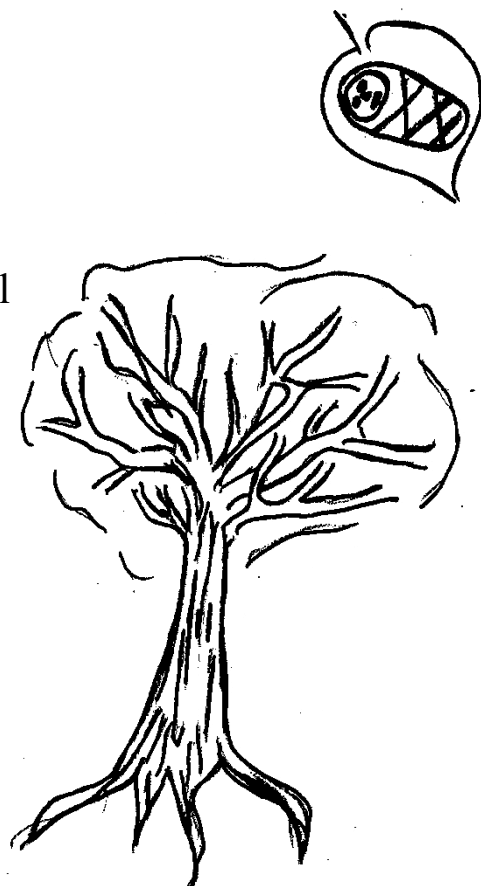
R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
 tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
 a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
 dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
 a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R:

ZAJÍMAVOSTI K PÍSNÍČKÁM:

Strana	Název písničky	Zajímavost
8	Amnestie	-> Amnestie = Hromadné propuštění (milost) vězňů.
12	Batalion	-> Markytánky = ženy, které prodávaly mužům drobné předměty a dělaly společnost vojákům -> Karabina = puška -> Burgundy = území ve středozemní Francii -> Batalion = vojenská jednotka
13	Bedna od whisky	-> Kravata = oprátka na oběšení -> Pinč = druh psa -> Soudce Charles Lynch = americký soudce známý bezcitným souzením
14	Bláznova ukolébavka	-> Lát = hubovat / nadávat
15	Blízko Little Big Hornu	-> Karabina = puška -> Kavalerie = jednotka jezdců na koních -> Písnička Poraněný koleno zpívá o jiné bitvě způsobené stejným problémem – spory Američanů s původními obyvateli – Indiány. -> Jediný, kdo tuto bitvu ze 7. kavalerie přežil, byl kůň Komanč. -> Písnička vypráví o bitvě u Little Big Hornu (25. 6. 1876) – střet mezi Indiány a bělochy, kdy Indiáni (kmen Siouxů) pomocí dobré strategie zaskočili 7. kavalérii, které velel George Custer. Siouxové, vedeni Sedícím býkem, vlákali vojáky do pasti, kde je pobili. Příčinou bitvy bylo, že běloši chtěli půdu, která podle předchozí dohody patřila Indiánům. Na území se však našlo zlato, což přimělo bělochy dohodu porušit. -> Jim Bridger byl věhlasný průzkumník a vojenský stopař.
17	Blues Folsomské věznice	-> Kvér = pistole -> Bonnie a Clyde = proslulý zločinci, kteří v Americe dělali přepady -> Policejní anton = policejní auto
18	Bratříčku zavírej vrátka	-> Písnička reaguje na situaci ze srpna 1968, kdy bylo Československo obsazeno vojsky Varšavské smlouvy. Oficiálně se jednalo o „bratrskou pomoc“, ale ve skutečnosti to byl způsob, jak chtěl komunistický Sovětský svaz (Rusko) udržet svou moc nad Československem.

		<i>V noci z 20. na 21. srpna 1968 bylo československé území bleskurychle obsazeno armádami Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky. Vedoucí představitelé z Československa, kteří prosazovali umírněný komunismus, byli postupně zbavováni moci a nahrazeni komunisty věrnými Sovětskému svazu.</i>
19	Cizinec	-> Sombrero = klobouk
20	Cos mi chtěl	-> Písnička se původně jmenovala Karel (důvod – protože proč ne?). -> Písnička původně vyšla s jiným textem refrénu, protože Zhasněte Světla, Město v slzách a Kamenný most jsou básnické sbírky Jaroslava Seiferta, které nevyhovovaly tehdejšímu režimu. -> Místo: „Zhasněte světla nad městem v slzách, kamenným mostem není kam jít.“ bylo: „Zhasněte světla, rozsviňte lásku, kamenným mostem můžeme jít.“ -> Místo: „básníci, klauni, lidi s vírou, kterým i slovo někdo vzal“ bylo: „podívej básníci, jak hledaj, chtějí být o pár veršů dál“
22	Černá díra	-> VB = veřejná bezpečnost = dnes policie -> Recenze = odborný posudek nějakého uměleckého díla
23	Červená řeka	-> Cowboy = kovboj = honák kravích stát
27	Dělání	-> Z pohádky princové jsou na draka
28	Dokud se zpívá	-> Sv. Medard = patron sedláků, pastýřů, meteorologů, sládků, vinařů a proti bolesti zubů, vzýván proti dešti, za úrodu, proti horečce a choromyslnosti
33	Džungle ztichla	-> Akéla = vůdce vlčí smečky z Knihy Džunglí
34	Farao	-> Karabáč = bič (z řemínků na krátkém držadle) -> vypráví o biblickém příběhu o Mojžíšovi a vyvedení Izraelského lidu z Egypta -> Podle Bible z nařízení faraona měli být všichni izraelští chlapci po narození zabiti, aby Izrael neohrožoval panovnickou moc. Mojžíše ale jeho rodiče poslali v koši po Nilu, odkud ho vylovila egyptská princezna. Mojžíš pak vyrostl na královském dvoře. Podle Bible pak pověřil Bůh Mojžíše, aby vyvedl izraelský lid z Egypta a aby přesvědčil faraona k souhlasu, obdařil ho velkou mocí. Při odchodu z Egypta prošel Izraelský lid Mrtvým mořem, které se rozestoupilo, a pak opět zalilo, čímž se zabránilo pronásledování ze strany egyptských vojáků.

41	Hráz	-> Sosna = borovice lesní -> Písnička vznikla v roce 1975 jako reakce na stavbu vodních nádrží na řece Jihlavě (Dalešice a Mohelno).
43	Jarní kurýr	-> Písnička vypráví o tom, že jak přichází jaro (přijíždí jarní kurýr), tak to láká vandráky a tuláky ven do přírody – a to tak silně, že „musejí jít“ a že je ani jejich „milá“ nezastaví...
47	Jdem zpátky do lesů	-> Lebeda = rostlina lebeda rozkladitá – roste často na mezích apod.
48	Jesse James	-> Jesse James = skutečná postava, přepadával vlaky a banky na Divokém západě -> Písnička vypráví o známém desperátovi Jesse Jamesovi (1847 – 1882), který se svým bratrem Frankem přepadával banky a vlaky na Divokém západě. Nakonec byl neozbrojen zabit svým dalším kumpánem Robertem Fordem. Odměna na jeho hlavu byla 10 000 dolarů.
49	Johanka	-> Johanka -> myšlena Johanka z Arku = mladá dívka, která se dostala do čela francouzských vojsk na konci stoleté války (Francie X Anglie). V čele malé armády, kterou dostala k dispozici, osvobodila některá Angličany dobytá města. Díky jejím úspěchům a silné osobnosti měla na lid velký vliv, čehož se začal král, kterému pomohla k moci, obávat. Nakonec byla zajata spojenci Anglie a ze strachu před jejím vlivem byla upálena pro čarodějnictví.
54	Když náš táta hrál	-> 1 stopa = 30, 5 cm; 1 palec = 2,5 cm; celkem měřil 195,5 cm
55	Kláda	-> Skoupý = lakomý -> Dříve bývalo běžnou praxí dopravovat vytěžené klády na pilu po vodě: z klád se svázaly vory, ty se spojily a na vorech se pak splula řeka do míst, kde se dalo dřevo prodat. Bratři v písničce sice klády svázané do vorů měli, ale „jaro bylo skoupý“ a neteklo moc vody – takže se vory nedostaly, kam bylo potřeba
57	Kometa	-> Jan Kepler = byl to významný astronom -> Triedr = dalekohled -> Socha Davida = reálná socha z bílého mramoru
61	Křeček	-> Dát vale = dát sbohem
64	Lilie skautská	-> Písnička vypráví o skautingu, jak byl likvidován komunisty. -> Únor – myslí se tzv. Vítězný únor, kdy se komunisté v Československu dostali k moci. -> Vítr zafoukal od východu – myslí se z komunisty ovládaného Sovětského svazu (Ruska). -> Černé výložky – nosili je příslušníci PTP (pomocných technických praporů), což byly vojenské jednotky plné politicky

		nepohodlných lidí (měli jiné politické názory,...). Nedávaly se jim zbraně, jejich náplní byla spíš tvrdá práce a dřina. -> Čára – státní hranice (přecházet se přes hranici jen tak nesmělo – tito nezákonně emigrovali). -> Ohněm kalená lilie – myslí se, že skauting procházel „zkouškou ohněm“. -> Hvězda krví zbarvená – myslí se rudá hvězda, znak komunismu, kvůli kterému mnoho lidí přišlo o život.
68	Marsyas a Apollón	-> Athéna = řecká bohyně moudrosti -> Apollón = řecký bůh Slunce -> král Midas = spojován minimálně se dvěma pověstmi – mohl měnit cokoli, čeho se dotkne, ve zlato / oslí uši -> Marsyas = v řecké mytologii jeden ze satyrů; našel odhozenou flétnu, kterou odhodila Athéna, protože se jí nelíbilo, že při hře nafukuje tváře; všichni ho chválili a tak zpýchl; ve své pýše vyzval k soutěži/sázce ve hře boha Apollóna. Toho ta drzost a troufalost urazila, takže když vyhrál, připravil Marsyasovi strašlivou smrt
70	Milenci v Texaskách	-> Texasky = džíny -> <i>Nejznámější písnička z filmu Starci na chmelu</i>
72	Mlýny	-> Označení boží mlýny se symbolicky používá pro vyjádření toho, že na každého jednou dojde -> Vznikla za dob komunismu, kdy jakákoli existence Boha byla odmítána, takže píseň musela vyjít se změnou na „mlýnský kámen“ místo „boží mlýny“
73	Morituri te salutant	-> Morituri te salutant = jdoucí na smrt tě zdraví (tuto větu říkali gladiátoři císaři, když vstupovali do arény) -> Gladioly = druh květin, jinak „mečíky“ (stejně jako gladiátor od slova gladius = meč) -> Mosazná včelka od vlkodlaka = nejspíše myšleno jako střela / nábojnice od nepřítele
81	Není nutno	-> Písnička je z pohádky Tři veteráni.
82	Omnia vincit amor	-> Omnia vincit amor = všechno přemáhá láska -> <i>Písnička vypráví o bývalém vojákovi, jak na cestách pochopil, že není moudré bojovat s jinými na rozkaz mocipánů, ale že lepší je „bojovat“ láskou – být laskavý k druhým. Láska a dobrý vztah k lidem je důležitější než nenávisť.</i>
83	Opice	-> Ganga = velká řeka v Indii -> Karmín = odstín červené -> Brahmín = bráhma = indický kněz -> Ali baba, syn Mura-džin = odkaz na Pohádky tisíce a jedné noci -> Tam-tam = buben afrických domorodců
88	Pod dubem, za dubem	-> Formánek = forman = vozka = ten, kdo řídí vůz tažený koňmi -> Houně = deka -> Písnička zazněla v pohádce Lotrando a Zubejda

89	Pohár a kalich	-> Korouhev = vlajka, prapor -> Mistr Jan = myšlen Mistr Jan Hus = církevní reformátor ze 14/15. století; mistr proto, že vyučoval na univerzitě -> muž, přes oko páska = myšlen Jan Žižka, který byl na jedno oko slepý = vojevůdce husitské armády v husitských válkách -> Kdož sú boží bojovníci ...= jeden z nejznámějších husitských popěveků -> <i>Písnička nás odkazuje do doby husitských válek, kdy s českými husity bojoval římský císař Zikmund („ryšavý panovník“). Zde se jedná o bitvu na Vítkově (14. 7. 1420), kdy čeští husité odrazili císařské vojsko útočící na Prahu. Klíčový se zde stal vrch Vítkov, tyčící se nad Špitálským polem. Zde husité vybudovali valy a roubené opevnění – při pokusu o dobytí bylo císařské vojsko odraženo a dalo se na útěk. Znakem husitů byl kalich, ze kterého při mši přijímali „pod obojí“ (tj. přijímali Krista jak v podobě chleba - těla, tak i vína – krve, což jinak přijímali jen kněží).</i>
90	Poraněný koleno	-> Kulovnice = puška -> Z hanby stojí chrám = na místě onoho masakru byl postaven kostel -> <i>Písmo svaté = Bible</i> -> Manitou = označení pro přírodní síly, duchy těchto přírodních sil / Mesiáš = spasitel (písnička se objevuje s oběma označeními) -> Černý hory v dálce = posvátné hory Indiánů, které Američani otevřeli svým zlatokopům a osadníkům, i když se předtím smlouvou zavázali, že tam nevstoupí -> Písnička Blízko Little Big Hornu zpívá o jiné bitvě způsobené stejným problémem – spory Američanů s původními obyvateli – Indiány -> Písnička vypráví o masakru, který se udál 29. 12. 1890 v Americe. Američtí vojáci tam pobili indiánský kmen na pahorku s názvem (v překladu) „Poraněný koleno“. Patrně nedorozuměním se strhla bitva, která měla za důsledek pobití Indiánů dobře ozbrojenými vojáky.
91	Poutník a dívka	-> Odkazuje na biblický příběh o Ježíšovi a samaritánce
92	Prokletej vůz	-> Santa Cruz – město v Kalifornii -> <i>Do Kalifornie na konci 11. století jezdili lidé z různých koutů Ameriky v rámci zlaté horečky s vidinou rychlého a snadného bohatství.</i>
93	Ráno bylo stejný	-> Holka v sáčku = myšleno sáčko, jako zdobnělina od saka -> Partyzána = druh cigaret
94	Ringo	-> Frisko = město v Coloradu (stát v Americe) -> Pastor = kněz, duchovní
97	Sáro	-> Kajicný = zkroušený

98	Sbohem galánečko	-> galánečka = starý výraz pro „milou“, „milenku“, „milovnici“
100	Severní vítr	-> Písnička napsaná na objednávku od Ladislava Smoljaka k filmu Vrchní prchni. K velké honičce ve filmu dát pomalou písničku ve 3/4 rytmu bylo opravdu troufalé. Ale výsledek byl skvělý. Navíc měl písničku původně zpívat Pavel Bobek, který to odmítl. Nezbylo tak Jaroslavu Uhlíři nic jiného, než si ji zazpívat sám. Třetí sloka po otextování Zdeňkem Svěrákem vypadala jinak - začínala: „Jsem na špatném dílu a nenajdu žílu...“ Teprve po výzvě Jaroslava Uhlíře o nesrozumitelnosti dostala sloka nynější podobu: „Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem...“
102	Slavíci z Madridu	-> Mantily = krajkový přehoz přes hlavu
104	Soudný den	-> Soudný den = myšlen tzv. „poslední soud“ – den, kdy podle Bible bude Bůh soudit všechny lidi za všechny jejich skutky
105	Stály báby	-> Jedná se o starou skautskou píseň z doby krátce po vzniku skautingu. Najdeme tam narážky na to, čím byl tehdejší skauting zvláštní: např. nosit krátké kalhoty se vnímalo jako neobvyklé, nebo dokonce neslušné – ale skauti v tom byli průkopníky. Stejně tak nosili podkolenky, stylové klobouky a zvláštní torny. V písničce vesnické ženy spílají skautům a ti na oplátku reagují, že je nebudou – na rozdíl od žen- vzhledem ke skautskému zdravému životnímu stylu ve stáří trápit nemoci.
106	Stánky	-> Naráží na to, co říká každá generace o té následující – že jsou „horší“, méně zodpovědní, nedělají nic užitečného, ztrácí víru -> Poznávám, jak málo jsme jim stačili dát = poukazuje na to, že je to částečně vina starší generace, která té mladší „stačila dát jen málo“
107	Stará archa	-> Ararat = hora na území dnešního Turecka -> Písnička vypráví o biblickém příběhu o Noemově arše – Bůh řekl Noemovi, že zaplaví celou zemi vodou – a že aby se zachránil, má postavit archu, ve které přežije potopu on, jeho blízcí a od každého živočišného druhu jeden pár. Přílet holubice se snítkou pak bylo znamením, že voda již opadá – holubice měla kde snítku vzít. Archa pak přistála u Araratu.
108	Starý příběh	-> Vypráví o stejném příběhu, jako Farao
109	Statistika	-> Statistika = věda, která na základě sesbíraných informací určuje, co se v daném případě děje nejčastěji. Tím určuje pravděpodobnost toho, co se nejspíše stane ve kterých situacích. -> Písnička se objevila v pohádce „Princové jsou na draka“.
112	Štěně	-> Grobián = hrubián
114	Tramp	-> Mundůr = uniforma -> Usárna = typ brašny, původem z USA (->USÁrna) -> Tramp = vandráci, jezdí do přírody s jednoduchým vybavením

118	Tři kříže	-> Šalupa = druh lodi -> My Grave = název té lodi; v překladu „Můj hrob“
120	Ukolébavka	-> Hádejte, jak se jmenují děti Jaromíra Nohavici (autora téhle písničky).
123	Ved' mě dál, cesto má	-> <i>Cesta má = cesta života</i>
126	Válka růží	-> Korouhev = prapor -> Písnička vypráví o středověké občanské válce (válka, kdy proti sobě bojují lidé ze stejného státu) v Anglii. Odehrála se v letech 1455 – 1487: o královskou moc zde soupeřily dva mocné rody: Yorkové a Lancasteři. Yorkové měli ve znaku bílou růži, Lancasteři červenou, proto se válce říká „válka růží“. Z války vyšel vítězněji rod Yorků, ale i ten měl mezi sebou pak spory.
128	Velrybářská výprava	-> Tučňáci nežijí na severním pólu, tudíž pokud jeli na severní pól, nemohli jim mávat tučňáci.
132	Za svou pravdou stát	-> Elév = začátečník
137	Zvěřinec	-> Heligón = dechový hudební nástroj

ZAJÍMAVOSTI K AUTORŮM:

Autor	Písničky ze zpěvníku	Zajímavost
Jarda Samson Lenk	-> Už to nenapravím	-> Složil mimo jiné i písničky k večerníčkům o zvířátkách (Médové, Vydrýsek, atd). -> Koncem 80. let prakticky ohluchnul a zdálo se, že je konec s hudební kariérou. Údajně ho problémů zbavil známý léčitel František Ferda.
Jaromír Nohavica	-> Dokud se zpívá, Hlídač krav, Kometa, Kozel, Lachtani, Tři čuníci, Ukolébavka pro Kubu a Lenku, V moři je místa dost, Zajíci	-> Píše kromě folkových písniček i libreta (texty k operám) a skládal texty i pro jiné interprety - třeba Lásko voníš deštěm pro Marii Rottrovou. -> Důkazem toho, jak si Jaromír Nohavica umí hrát se slovy, je jeho vítězství v roce 1997 na mistrovství České republiky ve Scrabble.
Jan Nedvěd	-> Farao (s G. Cambellem), Frankie Dlouhán (s G Cambellem), Sedmikráska, Slunovrat	-> Vyučil se elektrikářem. -> V roce 1998 ho postihla mozková mrtvice a zdálo se, že je konec s hudební kariérou. Nevzdal se a po čase se opět objevil na pódiu.
Brontosauři	-> Cos mi chtěl, Hejna včel, Hráz, Johanka, Kamarád, Křeček, Kytka, Stánky, Tramp, Tulácký ráno, Valčíček	-> Jednu dobu byli všichni členové skupiny Brontosauři zároveň i členy skupiny Spirituál kvintet (nikoli naopak).
Klíč	-> Omnia Vincit Amor, Pohár a Kalich	-> V této skupině působí Kulíšek (Jan Janda).
Karel Kryl	-> Anděl, Bratříčku zavírej vrátka, Karavana mraků, Morituri te salutant	-> Některé písně Karla Kryla byly v období komunismu zakázány. -> Jeho písně v každé době komentovali společenské dění. -> Od roku 1969 žil v exilu a písně vydával tam.

